

२५६

२५८५

पडिकमणिसूत्र.

कि. ३. १-०-०

૨૬૮૬

પડીકમણા સૂત્ર.

—૦૦૦—

વિધી તથા અર્થ પાટ, આણુપૂર્વિ.

સાદ્ વંદણા, અરાઠ પાપસ્થાનની સઝાઓ.

આરતી, છંદ, અને લાવણીઓ વીગરે

દરીઆપરીગચ્છના જૈન ધર્મીભાઈઓને સાર.

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર.

શાં છગનલાલ બેહેચરદાસ

અમદાવાદ આર્યોદય પ્રેસમાં.

છપાવ્યું

આવૃત્તી ૨૭.

સંવત ૧૯૪૨. સન ૧૮૮૬

કીંમત. ૩૧-૦-૦

આ અંથ સન ૧૮૬૭ના ૨૫ મા આક્ટ પ્રમાણે રજીસ્ટર
કરાવી નોંધાવ્યોછે. માટે પ્રસિદ્ધ કરનારની રજા
સીવાય કાંઈ પણ જાગ અગર શબ્દ છાપશે,
જપાવશે તો તેને કાયદા પ્રમાણે સજા થશે.

પ્રસ્તાવના

આ ગ્રંથના પાઠ માગધિ તથા પ્રાકૃત ભાષામાં લખેલા છે અને તેના અર્થ ગુજરાતીમાં તથા કેટલાએક પ્રસિદ્ધ માગધિ ભાષામાં લખેલા છે. પરંતુ માગધિ ભાષા વિષે અમારું સંપૂર્ણ જ્ઞાન નહીં હોવાથી આ ગ્રંથ સુદ્ધ અને સારો કરવાને અમે એ દરેક જગતની ચાર પાંચ જુદી જુદી પ્રતો મેળવી તે ઉપરથી દરેક શબ્દનો અમારી સમજ પરમાણુ નિર્ણય કર્યો છે. પણ શાસ્ત્રનું કામ ને અમારી અલ્પ મતિથી કંઈ ભુલ સુકર નહીં હોય, કીંવા કંપોઝીટરનું કંપોઝ કરેલું પૃથ્વીસીટ તપાસવામાં ભુલ રહી હોય તો તે આપ વાંચનાર સાહેબો વાંચી દર ગુજર કરશો અને તે ભુલ વિષે લખી જણાવ્યેથી અમે આવતી આવૃત્તીમાં સુધારો લઈશું. કે જેથી ભુલ ગતાવનાર સાહેબોનો ઉપકાર ગાનીશુ. એજ વિનંતી

શા. જગનલાલ બેહેચરદાસ સહી.

અનુક્રમણિકા.

	પાનાં.
આણંપુર્વા	૧
ચોવીસ તીર્થ કરના નામ	૧૪
દરરોજ નિયમ ધારવાની વીગત	૧૪
પડીકમણા સૂત્ર.	૧૭
નવકારમંત્ર	૧૭
તિખ્ખુતોના પાટઅથવાવાંદણા... ..	૧૮
આવશ્યક સુત્રના ૭ અઢવનોના નામ ...	૧૯
આવશ્યક થેડેલો સમાયકનો	૧૯
ઈરિયાવહિ.	૧૯
તસ્સા ઉતરી	૨૧
લોગસ્સાં	૨૫
સામાયાક આદરવાની રીત... ..	૨૬
નમોઽથુ'ણં... ..	૩૧
સામાયક પાળવાની વિધી... ..	૩૬
સામાયક કરવાની વિધી.	૪૦
આકનુ' પડકમાણં.	૪૧
નવાણ અતિચાર.	૪૬
આવશ્યક બીજે ચોવીસથો... ..	૪૯
આવશ્યક ત્રીજે વાંદણાં	૪૯
ખમાસમણો	૪૯
આવશ્યક ચોથો પડિકમાણં... ..	૫૪

ચેહેલુ પ્રત.	૫૮
બીજી પ્રત.	૬૧
ત્રીજી પ્રત.	૬૩
ચોથુ પ્રત.	૬૫
પાંચમું પ્રત.	૬૮
છઠું પ્રત.	૭૧
સાતમું પ્રત.	૭૪
આઠમું પ્રત.	૮૨
નવમું પ્રત.	૮૫
દસમું પ્રત.	૮૭
અગ્યારમું પ્રત.	૯૧
બારમું પ્રત.	૯૪
સંલેહણનો પાઠ.	૯૭
હઠાડ પાપ સ્થાનક...	૧૦૬
વાંદણાઓ.	૧૦૭
વાંદણા ૧.	૧૦૭
વાંદણા ૨.	૧૦૮
વાંદણા ૩.	૧૦૯
વાંદણા ૪.	૧૧૧
વાંદણા ૫.	૧૧૨
વાંદણા ૬.	૧૧૩
આવશ્યક પાંચમો કાઉસંગમા	૧૧૩
મં હયાતનો કાઉસંગમા.	૧૧૪

આવશ્યક છોડા પચખાંણ	૧૧૫
પચખાંણ પેહેલુંનોકારસીનુ	૧૧૫
પચખાંણ બીજુ પોહોરસીનુ...	...	૧૧૬
પચખાંણ ત્રીજુ મધ્યાંતનુ	૧૧૭
પચખાંણ ચોથુ દુવિઆહારનુ.	...	૧૧૮
પચખાંણ પાચમુ આંખેલનુ.	૧૧૮
પચખાંણ છઠુ અપવાસનુ.	૧૧૮
પચખાંણ સાતમુ નિવિનુ	૧૧૯
સાધવંદણા...	...	૧૨૧
શિષ્ય ભગવંતની સ્તુતી	૧૩૧
સોળ સતીઆના નામ	૧૩૨
સુભદ્રા સતીની સઝાય...	...	૧૩૪
ચોવીસ તિર્થકરના નામનુ પ્રભાતીયુ	૧૩૭
શ્રાકના એકેવીશ ગુણ....	...	૧૩૮
ચંદ્ર ગુપ્ત રાજાના સોળ સુપંન	૧૪૦
રામાયકના બત્રીસદોસ...	...	૧૪૨
લાવણી ગુણકાની...	...	૧૪૩
પરનારીની સઝાય	૧૪૪
શીખામણનો કેરખો...	...	૧૪૫
ધના અણગારની રાઝાય.	૧૪૭
બહુબળની સઝાય...	...	૧૪૯
ચમરી ઈંદ્રની સઝાય.	૧૪૯

સોળ સતીઓનું તવન...	...	૧૫૨
કુચુડ ઓલખવાની લાવણી,	૧૫૫
ત્રીયોને શીખામણની સઝાય...	...	૧૫૬
શાલ સતીઓના નામની ચોપાઈ	...	૧૬૦
પુરૂષને શીખામણી સઝાય	૧૬૦
અઢાર પાપ સ્થાનકની સઝાયો ૧૮	...	૧૬૪
જીવડપી થાણદાર વિષે.	...	૧૮૨
પંચ પરમેષ્ટીના ગુણની સજાય	...	૧૮૨
પાંચ જ્ઞાનની આંરતી.	...	૧૮૩
ગૌતમસ્વામીનો છંદ	...	૧૮૪

અણું પૂર્વિ.

સૂચના.

આ અણું પૂર્વિ દીન દીન પ્રત્યે, પ્રભાત સમયે, મૌ-
નપણે, જ્યાણા સહિત ગણવી; કદાચ કાંઈ હરકતને લીધે
જે દીવશે ગણાય નહી તે દિવસે લીધેતરી ખાવી નહી અથવા
બ્રહ્મચર્ય પાળવું અથવા એકાસણું કરવું; એત્રણુ નિયમો મધ્યેનો
એક નિયમ જરૂર પાળવો જોઈએ.

લી. સેવક છગનલાલ જ્યેષ્ઠદાસ.

આ આણુપૂર્વિ ગણવાની સમજણ.

૧ જ્યાં એકડો છે તે	નમો આરિ હંતાણું જાંણવું.
૨ જ્યાં બગડો છે તે	નમો સિદ્ધાંણું.
૩ જ્યાં તગડો છે તે	નમો આયરિયાણું.
૪ જ્યાં ચોગડો છે તે	નમો જીવજાયાણું.
૫ જ્યાં પાંચડો છે તે	નમો લોએસવ્યસાહુણું.

એ રીતે ઉત્તરપાલટ અવલા સવળ આંકડા આવે તેને
ઉપરની સમજણ પ્રમાણે ચીતસ્થીર રાખીને ગણીએ તો
તેનુ ફળ જોડેની ચોપાઈ દોહા પ્રમાણે થાય.

અણું પૂર્વિ ગણવાનું ફળ.

ચોપાઈ.

અણું પૂર્વિ ગણતે જોઈ, છગાશી તપનું ફળ હોઈ;
સંદેહ નવ આણો લગાર, નિર્મળ ગતે જપોનવકાર. ॥ ૧ ॥
સુદ્ધ વસ્ત્રે ધરી વિવેક, દીન દીન પ્રત્યે ગણુવી એક;
એમ અણું પૂર્વિ જે ગણે, તે પાંચસે સાગરના પાપને હણે. ॥ ૨ ॥

દોહરા.

અસુભ કર્મ કે હરણુકે, મંત્ર ખડો નવકાર;
ખાંણી દ્વાદસ અંગમે, દેખાણોએ તત્ત્વ સાર. ॥ ૧ ॥

દોહરા.

એક અક્ષર નવકારનો ॥ શુદ્ધ ગણે જે સાર ॥
તે બાંધે સુભ દેવનું ॥ આયુષ અપરંપાર ॥ ૧ ॥
ઓગણીસ લાખ ત્રેસઠ હજાર ॥ બસે બાસઠ પળ ॥
ત્યાંહાંસુધી તે ભોગવો ॥ નવકાર મંત્રનું ફળ ॥ ૨ ॥

શબ્દ.

નમો
આરિ
હંતાણું
સિધાણું
આયરિયાણું
બિવઝાયાણું
લોએ
સવ
સાહુણું

અર્થ;

નગરકાર.
કર્મ રૂપી વેરી.
હણ્યા છે;
સકળ કાર્ય સિદ્ધ.
આચારજ.
ઉપાધ્યાય.
લોકને વિશે.
સર્વ.
સાધુ, મુની.

નવકાર મંત્ર.

પાઠ.

- ૧ નમો અરિહંતાણું
- ૨ નમો સિદ્ધાણું
- ૩ નમો આયરિયાણું
- ૪ નમો ઉવઝાયાણું
- ૫ નમો લોએસવ્વસાહુણું.

અર્થ.

કર્મ રૂપી વેરોને છુટાછે
તેને નમસ્કાર;
સદ્ગુણ કાર્ય સિદ્ધ કરવાં
તેને નમસ્કાર.
છત્રોસ ગુણે કરી સહિત
એવા આચારજ્ઞને નમસ્કાર.
પચોસ ગુણે કરી સહિત
ભણે તે ભણાવે એવા જો
ઉપાધ્યાય તેને નમસ્કાર.
લોકને વિશે જગત જે હ-
જ્ઞને કોડ. સાધુ ઉત્તકષ્ટા
નવ હજ્જર કોડ સાધુ તે
સર્વેને નમસ્કાર.

१	२	३	४	५
२	१	३	४	५
१	३	२	४	५
३	१	२	४	५
२	३	१	४	५
३	२	१	४	५
१	२	४	३	५
२	१	४	३	५
१	४	२	३	५
४	१	२	३	५
२	४	१	३	५
४	२	१	३	५

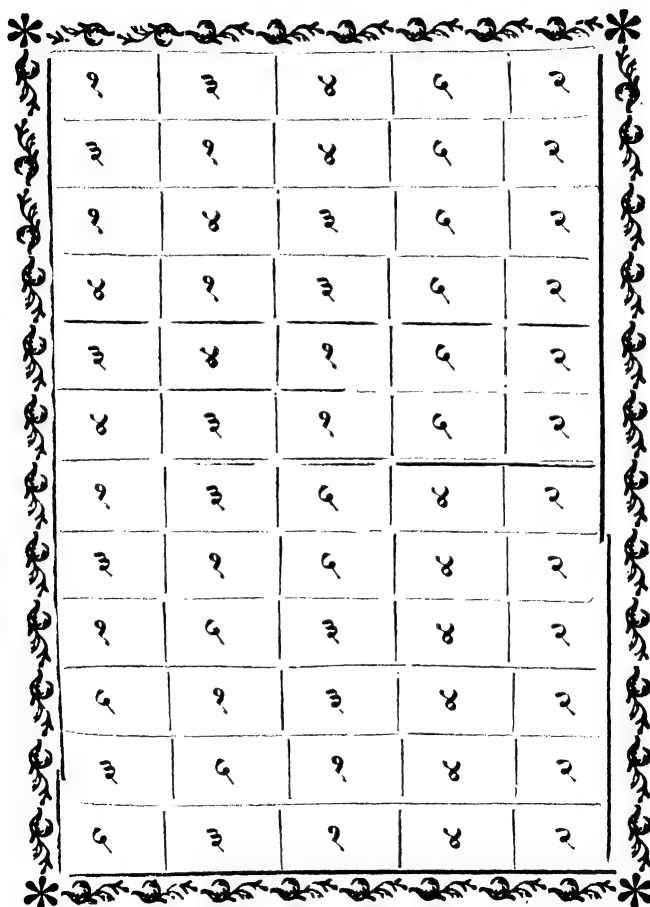
१	३	४	२	५
३	१	४	२	५
१	४	३	२	५
४	१	३	२	५
३	४	१	२	५
४	३	१	२	५
२	३	४	१	५
३	२	४	१	५
२	४	३	१	५
४	२	३	१	५
३	४	२	१	५
४	३	२	१	५

१	२	३	५	४
२	१	३	५	४
१	३	२	५	४
३	१	२	५	४
२	३	१	५	४
३	२	१	५	४
१	२	५	३	४
२	१	५	३	४
१	५	२	३	४
५	१	२	३	४
२	५	१	३	४
५	२	१	३	४

१	३	५	२	४
३	१	५	२	४
१	५	३	२	४
५	१	३	२	४
३	५	१	२	४
५	३	१	२	४
२	३	५	१	४
३	२	५	१	४
२	५	३	१	४
५	२	३	१	४
३	५	२	१	४
५	३	२	१	४

१	२	४	५	३
२	१	४	५	३
१	४	२	५	३
४	१	२	५	३
२	४	१	५	३
४	२	१	५	३
१	२	५	४	३
२	१	५	४	३
१	५	२	४	३
५	१	२	४	३
२	५	१	४	३
५	२	१	४	३

୧	୪	୫	୨	୩
୪	୧	୫	୨	୩
୧	୫	୪	୨	୩
୫	୧	୪	୨	୩
୪	୫	୧	୨	୩
୫	୪	୧	୨	୩
୨	୪	୫	୧	୩
୪	୨	୫	୧	୩
୨	୫	୪	୧	୩
୫	୨	୪	୧	୩
୪	୫	୨	୧	୩
୫	୪	୨	୧	୩

१	३	४	५	२
३	१	४	५	२
१	४	३	५	२
४	१	३	५	२
३	४	१	५	२
४	३	१	५	२
१	३	५	४	२
३	१	५	४	२
१	५	३	४	२
५	१	३	४	२
३	५	१	४	२
५	३	१	४	२

१	४	५	३	२
४	१	५	३	२
१	५	४	३	२
५	१	४	३	२
४	५	१	३	२
५	४	१	३	२
३	४	५	१	२
४	३	५	१	२
३	५	४	१	२
५	३	४	१	२
४	५	३	१	२
५	४	३	१	२

२	३	४	५	१
३	२	४	५	१
२	४	३	५	१
४	२	३	५	१
३	४	२	५	१
४	३	२	५	१
२	३	५	४	१
३	२	५	४	१
२	५	३	४	१
५	२	३	४	१
३	५	२	४	१
५	३	२	४	१

२	४	६	३	१
४	२	६	३	१
२	६	४	३	१
६	२	४	३	१
४	६	२	३	१
६	४	२	३	१
३	४	६	२	१
४	३	६	२	१
३	६	४	२	१
६	३	४	२	१
४	६	२	२	१
६	४	३	२	१

ચોવીસ તીર્થ કરનાં નામ.

૧ શ્રી ત્રયમહેવ.	૧૩ શ્રી વિગળનાથ.
૨ શ્રી અશ્વત્થનાથજી.	૧૪ શ્રી અનંતનાથ.
૩ શ્રી સંભવનાથ.	૧૫ શ્રી ધર્મનાથ.
૪ શ્રી અભિનંદન	૧૬ શ્રી શાંતીનાથ.
૫ શ્રી સુમતિનાથ.	૧૭ શ્રી કુંથુનાથ.
૬ શ્રી પદ્મપ્રભુ.	૧૮ શ્રી અરનાથ.
૭ શ્રી સુપાશ્વનાથ.	૧૯ શ્રી મહિષનાથ.
૮ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ.	૨૦ શ્રી મુનિસ્તુ વૃત સ્વામિ.
૯ શ્રી સુખ્યુદ્ધિનાથ.	૨૧ શ્રી નગીનાથ.
૧૦ શ્રી શીતળનાથ.	૨૨ શ્રી નેમનાથ.
૧૧ શ્રી શ્રેયાંસનાથ.	૨૩ શ્રી પાર્શ્વનાથ
૧૨ શ્રી વાસુ પૂજ્ય સ્વામિ.	૨૪ શ્રી માહાવીર સ્વામિ.

શ્રી માહાવીર સ્વામિ પોત્યા નિર્વાણુ. જાતમ સ્વામિ કે.
વળજ્ઞાન. એચોવીશીનુ દીજે નામ. જેયો ક્રમે વાન્હીતકામાના

દરરોજ નિયમે ધારવાની વીગત.

ગાથા.

^૧સચિત ^૨દ્રવ ^૩વિગય ^૪વાંણી ^૫તંયોળ ^૬વથ ^૭કુસુમેસુ
^૮વાહન ^૯સયણ ^{૧૦}વીલેવણ ^{૧૧}ખંભઈ ^{૧૨}દીસી ^{૧૩}નહાણ
^{૧૪}ભતેસુ: ॥ ૧ ॥

શબ્દ

અર્થ

૧ સચિત.

માટી, પાણી, અગ્ની, વનસપ્તી, ક-
ળ, કુલ, છાલ્ય, કાષ્ટ, મૂળ, પત્ર,
ળીજ, તથા જે લીલુ છેદાને જે ધ-
ડી થઈ ન હોય તે, તથા અગ્નિ

૨ દ્રવ.

પ્રમુખ અનેર શસ્ત્ર લાગ્યું નહીં તે
ઈત્યાદિ સચિતનું વજન ધારવું.

જે વસ્તુ મુખમાં જીદા સ્વાદને અર્થે
નાખવી, તેહેની ગણતીનો, નિયમ
ઉદાહરણ; દાતણ પાણી વીગરે ગણ-
તી કરવી.

૩ વિગય.

દુધ, દહી, ઘી, ગોળ, તેલ તથા
જે ચોજ કદડાદમાં તળાયછે તેની ગ
ણતી ધારવી.

૪ વાંણી.

પગરખાં અથવા જોડા તથા મો-
જા વીગરેની ગણતી ધારવી.

૫ તંબોળ.

પાન, સોપારી, દલાયચી, લવીંગ,
ચુરણગોળી ઇત્યાદિનું વજન.

૬ વથ.

વસ્ત્ર (રેશમી, સુતરાઉ, શણ તથા
ઊનનાં) વીગરેની ગણતી કરવી.

૭ કુમુમેશું.

જે વસ્તુ નાકે સુધવામાં આવે તે-
ના તોલનું પ્રમાણ ઉદાહરણ:-છીંક-
ણી વીગરે.

૮ વાહન.

ચરતુ, ફરતુ, તરતુ, ઉદાહરણ:-હા-
થી, ઘોડા; ગાડી, રથ, નાવ, વાહા-
ણ, ખોટ.

૯ સયણ.

સુવાની સજ્યા, પાટ, પાટલા, ખી-
છાનાં વીગરેની ગણતી.

૧૦ વીલેવણ.

જે વસ્તુ શરીરે ચોપડવામાં આવે
તેના વજનનું પ્રમાણ ઉદાહરણ:-સુ-
ખડ, ચંદન.

૧૧ ખંભઈ.

બ્રહ્મચર્યનો નિયમ.

૧૨ દીસી.

પૂર્વ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, દક્ષિણ ઉચું.

- નીચું, એ છ દીશાએ જવાના ગા-
ઉનું પ્રમાણ.
- ૧૩ નાહાણ,
૧૪ ભતેસૂ. બધે અંગે નહાણું તેની ગણતી.
જગતાં ભોજન, પાણી વાપરવું તે
ના વજનનું પ્રમાણ.
- ૧૫ પ્રથિવીકાય. માટી, મીઠું, ખડી, રગચી, વીગરે
વાપરવાના વજનનું પ્રમાણ.
- ૧૬ અપકાય. ટાહાટુ તથા હુનું પાણી, પીધા તથા
વાપરયા તથા નાહાયા વીગરેના કા-
મમાં આવે તે સરવૈના વજનનું પ્રમાણ.
- ૧૭ નેઉકાય. આરી ચુલુલાદીના સગડીઓ. વીગરે
સળગાવવાની ગણતીનું પ્રમાણ તથા
તેનાં પ્રમાણમારંધેલું જઠમવાનો નિયમ.
- ૧૮ વાઉકાય. પંખાચી, તથા લુલ્લચી પવનના-
ણવો. તથા ડુંદવું, તથા હિંચવું,
તેનું પ્રમાણ.
- ૧૯ વનસ્પતીકાય. લીલોત્રી, કળ શાક, ભાજી, વીગરે-
ની ગણતીનું પ્રમાણ.
- ૨૦ ત્રસકાય. બેયંદ્રાચી તે પચંદ્રો સુધીના નિર-
અપ્રાપ્તી ત્રસજીવને કુખુદ્ધીએ કરી હ-
ણવો નહી તે વિશેનો નિયમ.
- ૨૧ અસી. તરવાર, પાંદડ, છરી, છરા, ચપ્પા
વીગરે શસ્ત્ર ધારણ કરવાનું પ્રમાણ.
- ૨૨ મસી, ખડોયા, હાતો, કલમો, વીગરે ર-
શનાઇના વાસણની ગણતી.
- ૨૩ કુશી. જમીન ખોદવાનું. ધર. ક્ષેત્ર, ટાંકાં,
બોયરાં. તળાવ, વાવ્ય. કુવા, વીગરે
ખોદવાનાં રાચનું પ્રમાણ તથા તે
વાપરવાનું પ્રમાણ.

પટિકમણાસૂત્ર.

ૐ નમઃ સિદ્ધઃ શ્રીવીતરાગાયનમઃ અથ શ્રીવિધિ તથા
અર્થ સહિત સામાયક, પટિકમણા સૂત્ર લિખ્યતેઃ ઉ-
પાડે મ્હોડે તથા દીવાને અજવાળે વાંચવું નહીં.

નવકાર મંત્ર,

પાઠ.

અર્થ.

નમો અરિ હંતાણં.

કર્મરૂપી વેરીને જીત્યા છે તેને
નમસ્કાર.

નમો સિદ્ધાણં.

સકળ કારજ સિદ્ધ કર્યા તે-
ને નમસ્કાર.

નમો આયરિયાણં.

છત્રીસ ગુણ કરી સહિત એ-
વા આચાર્યને નમસ્કાર.

નમો ઉવર્જિયાણં.

પચાસ ગુણ કરી સહિત ભ-
ણે ને ભણાવે એવા જો ઉ-
પાધ્યાજીને નમસ્કાર.

નમો લોએ સંવ સા-
હૂણં. ॥ ૧ ॥

લોકને વિશે જગન બે હજાર
કોડ સાધૂ ઉત્તકથા નવ
હજાર કોડ સાધૂ તે સ-
ર્વે ને નમસ્કાર. અક્ષર ૩૫.

તિષ્ઠુતો અથવા વાંદણાં.*

તિષ્ઠુતો.

આયાહિણં.

પયાહિણં.

વંદમિ.

નમંસામિ.

સકારેમિ.

સમાણેમિ.

કલ્યાણં.

મંગળં

દેવયં.

ચૈર્ધયં.

પજ્જુવાસામિ. ૥૨૥

ત્રણ વાર.

જમણા કાનેથી હાથ પાછો
વાળી ફરી જમણા કાન-
ને વિશે હાથ આણવો તે-
ને એકવાર આવર્તનક-
હીએ, એમ ત્રણવાર બે-
હાથ જોડી વંદણા કરવી.

ત્રણવાર પ્રદક્ષિણા દેઇ.

૧૦૮ણા સ્તુતિ.

દેસ્વામિ નમસ્કાર કરું છું.

યસ્ત્રાદિક પ્રતિલાભે, સકાર

દેઉછું.

સનમાન દેઉછું.

કલ્યાણકારીછો.

મંગળીક કારીછો.

વર્મ દેવછો.

મનને પ્રસન્નકારી (જ્ઞાનવંતુછો.)

હુ સ્વામિ પૂજવા લાયકછો.

હવે આવશ્યક સૂત્રના છ અધ્યનોએ તેનાં નામ.

૧ સામાયક.	૪ પડિકમણું.
૨ ચોત્રીસ'થો.	૫ કાઉસગ્ગ.
૩ વાંદણા.	૬ પચખાણુ.

આવશ્યક.૧

સામાયક.

ધરિયાવહિ.

ધંચ્છામિ, પડિક્કમિઉં.	ધં ધંચ્છુછું, વાંછુછું. પં પાપથકી નિવર્તુછું.
ધરિયા, વહિયાએ.	ધં હિંડવાનાં. વં વાટે વે- હેતાં થકાં, પંથને વિશે.
વિરાહણાએ.	જીવની વિરાધના થઇ હોય તે થકી નિવર્તુછું.
ગમણા ગમણે.	જતાં આવતાં.
પાણુ, કમણે.	પાં પ્રાણી, જીવને. કં ચંપાં એકરી.
ખીય, કમણે.	ખીંખીજને. કં ચંપાએકરી.
હરિય, કમણે.	હંવતરપતીને કં ચંપાએકરી.
ઊસા, ઊત્તિંગ.	ઊં ઠાર. ઊં જૂયા તથા કી

ફણગ, દગ.

મિદિ, મક્કડા.

સંતાણા, સંક્રમણ.

જે, મે, જા.

વિરાલિયા.

અગિંદિયા.

મિધંદિયા.

તેધંદિયા.

અઉરિંદિયા.

પંચિંદિયા.

આલિહયા.

ડી પ્રમુખનાં દર.

૫૦ પંચવર્ણિ લોક્યકૃત. ૬૦

પાણી, સચિત.

મ૦ માટી. ગ૦ કરોળીઆનાં

પડ.

સં૦ જાળ, પડ. સં૦ એછ-

એ વાનાં ચંપાએ કરી.

જે૦ જેકાઈ. મે૦ મે જ૦

જવ.

વરાધ્યા હોય.

મકેદ્ર (પુશ્વ આદિક પા-

ચ સ્થાવર.)

ધંદ્રિ (કાયા અને મ્હોવાળો

જવ)

જાડુ ધંદ્રિ (કાયા, મ્હો ને નાક

વાળા જવ.)

માર ધંદ્રિ (કાયા, મ્હો, નાક

ને આંખોવાળા જવ.)

પાંચધંદ્રિ (કાયા, મ્હો, નાક,

આંખો ને કાનવાળા જવ.

સાગા આવતાં હણ્યા-

હોય. ૧૧૧૧

ધત્તિયા.	વાટલા કીધા, ઢગલા કીધા, ધુળે કરી ઢાંક્યા હોય. ૨
લેંસાયા.	ભૂંછ તથા ભીત સાથે મસ- ળ્યા હોય ॥૩૧॥
સંઘાઈયા.	માંહોમાંહે શરીરે શરીર મે- ળવ્યાં હોય. ॥૪૧॥
સંઘટ્ટિયા.	એક પાસાએ અડકવાથી પી- ડા ઉપખવી હોય ॥૫૧॥
પરિયાવિયા.	સઘળા પાસાએ પરિતાપના (પીડા) ઉપખવી હોય. ॥૬૧॥
કીલામિયા.	લામના ઉપખવી હોય. ॥૭૧॥
ઉઠ્ઠિયા.	ત્રાશકો પાડ્યો હોય. ॥૮૧॥
ઠાંણાઉ, ઠાણ, સંકામિયા	ડા. એક સ્થાનકથી ઠાં ળીજે સ્થાનકે, સં. મુ- ક્યા હોય ॥૯૧॥
જીવિયાઉ.	જીવતર થકી ॥ ॥૧૦૧॥
વવરોવિયા.	એ દસને ચુકાવ્યા હોય.
તસ્મ, મિચ્છામિદુક્કડં. ॥૩૧॥	૧૦ તે વિરાધનથી મિ. નિષ્કળ થાવું. ૬૦ પાપ થકી. નિષ્કળ અક્ષર ૧૪૮
તસ્મ, ઉત્તરી, કરણેણ.	તસ્મઉત્તરી. ત૦ તેને ૭૦ પ્રધાન વિ-

પ્રાયશ્ચિત્ત કરણેણં.

સે ખાષ્ટ સુદ્ધ કંકરવા બણી
પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા બણી ૧ તથા
પ્રાયશ્ચિત્ત નિર્મળ કરવા બ-
ણી. ૨ તથા પાપ છેદવા
બણી. ૩

વિસૌહિ, કરણેણં.

વિન્ધ્યાત્માને વિશે સુદ્ધ નિ-
ર્મળ. કંકરવા બણી.

વિસદ્ધી, કરણેણં.

વિન્ધ્યાત્મામાં ગાયા, નિધા,
મિથ્યાત, એ ત્રણ સદ્ય
કં ટાળવા બણી.

યાવાણં. કમ્ભાણં.

પં પાપં કં કર્મનં,

નિધ્યા, યણુઠાએ.

નિં ટાળવાને યંઅર્થે.

ઠામિ, કાઉસગં.

ઠાંઠાઉછું, કરૂછું, કાં કાકિ-
સગ તે કાયાને હલાવવી
નહી તે આગળ કાઉસગમાં
આગારના બોલ કહીશું.

અન્નથ, ઉસસિએણં ॥૧॥

અન્નને પ્રકારે કાય હલાવ-
વી નહી તે એનાર બોલ જી
ઉંચો સ્વાસ લેવા થકી
હાલે તો બાગે નહી. ૧

નિસસીએણં. ॥૨॥

નીચો સ્વાસ લેવા થકી. ૨

ખાસિએણં. ॥૩॥

ઉધરસ આવવા થકી. ૩

છીએણં. ॥ ૪ ॥
 જાંભાઈએણં. ॥ ૫ ॥
 ઊડુએણં. ॥ ૬ ॥
 વાયનિસગેણં. ॥ ૭ ॥
 ભમલિએ. ॥ ૮ ॥
 પિત, મુછાએ. ॥ ૯ ॥
 મુડુમેહિં, અંગ, સંચા-
 લેહિં ॥ ૧૦ ॥
 મુડુમેહિં, ખેલ, સંચા-
 લેહિં ॥ ૧૧ ॥
 મુડુમેહિં, દિઠ, સંચા-
 લેહિં ॥ ૧૨ ॥
 એવમાઈ, એહિં, આગા
 રેહિં. ॥ ૧૩ ॥

અભગગો, અવિરાહિહી.

છીંક આવવાથકી. ૪
 જગાસુ આવવા થકી. ૫
 ઝોટકાર આવવા થકી. ૬
 અધોવાના સંચરવા થકી. ૭
 ફેર ત્યાં ભમરી આવવા થકી ૮
 પીં પીતે કરી. મું મુરછા
 આવવાથકી ૯
 મુંયોડો અં અંગાદિકા સં
 સંચરવા થકી. ૧૦
 મું યોડો. એં સલેખાદિક
 ને. સં સંચરવા થકી ૧૧
 મુંયોડી. દીં આંખની મે-
 પાન મેપતે. સં સંચર-
 વા થકી.
 એં એ બાર ખોલ આગારના.
 એં એ શિવાય અતેરા મ-
 નમાં ચીતવ્યા હોય. આં
 આગાર થકી કાયા હાલે હાથ
 પગ ઉંચા નીચા થવા થ-
 કી દોષ નહીં. ૧૩
 અં સર્વથા કાઉસગ ભાં
 ગે નહી. અં દેશ થકી વિ-

હુજીમે, કાઉસગો.

જાવ, અરિહંતાણું.

ભગવંતાણું.

નમોકારેણું.

નપારેમિ.

તાવ, કાયં.

ઠાણેણું.

મોણેણું.

ઝાણેણું.

અપ્યાણું, વોસિરામિ, ૧૧૪૧

રાધના રહિત ઓટલે થો-
ડોએ ભાગે નહી.

હું માહારો હોય. કાં કાં
ઉસગ ક્યાંહાં સુધી.

જાં જાંહાં સુધી. અં અરિ-
હંતને.

ભગવંતને.

નમોઅરિહંતાણું ઈત્યાદિક પદને

ઉચરવે કરી નમસ્કાર કરે
ત્યાંહા સુધી.

કાઉસગનપાણું.

તાં ત્યાંહાં સુધી. કં કા-
યાને.

એક સ્થાનકે નિશ્ચયપણે રા-
ખવે કરી,

મૌનપણે કરી.

ગમણા ગમણ કરવાથી જી-
વની વિરાધના થઈ હોય
તેની નિંદા ૩૫ ધર્મ
ધ્યાને કરી.

અં પોતાની કાયાને. વોં

વીસરાવું છું, તજી છું. અ-

| ક્ષર. ૧૮૯

(હવે ઇંરિયા વડિનો કાઉસગ કરી નમે. આરિહંતાણુ ક-
હો પાળવો.)

લોગસ્સ.

લોગસ્સ, ઉજ્જયગરે.

લો. લોકના સ્વરૂપ સંપૂર્ણ.
જી. પ્રકાશના કરણ હાર.

ધમ્મ, (તથયરેંજી.)

ધ. ધમ માંહે ચ્યાર. તિ. તિર્થના કરણહાર. રાગ દ્વેષ કષ્ટાયાદિકના જીતણુ-
હાર (જીજીર)

આરિહંતે, કિસાઇસ્સં

અ. ધનધાતી કર્મના હણુનાર
તથા જગતના પૂર્વનિક આ-
રિહંતને, કિ. નામે કરી
વરણવશુ.

ચઉવી, સંપિ, કેવળી. ૧૧

ચ. ચોવીસ. સં. સમયય
ળીળ પણુ. કે. કેવળજ્ઞા-
ની જીનને

ઉસભ, મળિયં ચ, વંદે.

જી. ત્રષભજીન. ૧ મ. અ-
જીતજીન. ૨ ચ. વળી એ
હને. વં. વાંદુધુ.

સંભવ, મભિનંદણં, ચ.

સં. સંભવજીનને. ૩. ગ.

સુમર્ધ, ચ.	અભિનંદનજનને. ૪ ચં વળ
પઉમળપહં.	સું સુમતિ જનને ચં વળ. ૫.
સુપાસં.	૫૦ પક્ષપ્રભુ જનને ૬
જિણંચ, ચંદ્રપહં, વંદે. ૧૨૧	સું પાર્શ્વ જનને. ૭
સુવિહં, ચ, પુફફદંતં.	જિં એ જનને. ચં વળી. ચં
	ચંદ્રપ્રભજનને. ૮. વં
	વાંદુષ્ટું.
	સું સુવિધજનને, ચં પદપૂ-
	ર્ણુ. (પું પૂફદંતજનને) એ
	જે નવમા જનનાં નામ.
સીયલ. સિઝંસ.	સીં સીતળજનને. ૧૦.
	સિં શ્રેયાંસજનને. ૧૧.
વાસુપુઝં, ચ.	વાં વાસુપૂજ્યજનને. ૧૨. ચં
	વળી.
વિમલ, મણંતંચ, જિણં.	વિં વિમળજનને. ૧૩. મ.
	વળી અનંતજનને. ૧૪.
	જિં એ સર્વ જનને.
ધર્મં, સંતિ, ચ, વંદામિ	ધં ધર્મજનને. ૧૫ સં શાં-
૧૩૧	ન્તીજનને. ૧૬. ચં વ-
	ળી, વં વાંદુષ્ટું.
કુંથું અરં, ચ, મલ્લિં.	કું કુંથુજનને. ૧૭. અ અં

વહે, મુણિ, મુન્વયં.	અરજનને. ૧૮ ચં વળી મં મલ્લિજનને. ૧૯ વં વાંદુધું. મું મુનિસુ વ્રત જનને. ૨૦
નમિજિણં, ચ, વંદામિ, રિઠનેમિ.	નં નેગિજનને. ૨૧. ચં વળી. વં વાંદુધું. રિં રિષ્ટનેમિજનને. ૨૨. એ એ એકજ નામ છે.
પાસં, તહ, વર્દમાણં, ચ. ૧૧૪૧	પાં પાર્શ્વજનને. ૨૩. તં તેમ હિત. વં વર્દમાન જનને. ૨૪ ચં વળી.
એવં, મએ, અભિથુયા.	એં એણે પ્રકારે. મં મે અં નામે કરી સતવ્યા.
વિહુય, રય, મલા.	વિં ટાળ્યાછે. રં નવાં કર્મ બાંધવાનાં. મં પાછળાં બાંધ્યાં તે અપાવ્યાં છે.
પહીણ, જર, મરણા.	પં અપાવ્યાં છે. જં જરા. મં મરણુ જોણે.
ચઉવીસં, પિ, જિણવરા	ચં ચોવીસ. પીં બીજ પણુ જિં જીનશમાન્ય કેવળી માંહિં

તિથરા, મે, પસીયાંતુ

॥ ૫॥

કીત્તીય, વંદીય, મહીયા.

જે, એ, લોગસસ, ઉત્તમા

સીક્કા.

આરોગ, બોહી, લાભ.

સમાહી, વર, મુત્તમ, દીં

તુ. ॥ ૬॥

ચંદ્રેસુ, નીમ્મલયરા.

આઈચેસુ. અહીયં, પ-

યાસરા.

સાગર, વર, ગંભીરા.

તિંચેયા જે તીર્થંકર. મેં

મને પં પ્રસન્ન થાઓ.

કિં સુભવંચન યોગે કરી કિ

ત્યાં. વં સુભકાયા યોગેક-

રી વાંઘા. મં સુભક્યાન યો

ગે કરી પૂજ્યા.

જેંજે. એંએ કહ્યા તે ઋષ

ભાદિક. લોં અહી દ્વીપમાં

હી. ઊં પ્રધાન. સિં સિ

દ્ધ થયા.

આંરોગરહિત જે મોક્ષ તેને

અર્થે. બોંસગકિતની લાં

પ્રાપ્તી.

સં ભાવસમાધીને વં પ્ર-

ધાન મું સર્વેભ ઉત્તકષ્ટો.

દિં ઘો.

ચંં અંદ્રમાથકી. નિં અતિષે

નિર્મળાછા.

આં સૂર્યચકી. અં અતિષે.

પં પ્રકાશના કરણુહારજો,

સાંસમુદ્ર મોહોટો. વં પ્રધાન

તે સંભૂરગણુ સમુદ્ર તે

ચકી. મં ગંભીર (ડોના

સિદ્ધા, સિદ્ધં. મમં, દિસંતુ ૥ ૭ ૥	વ્યા ન જાય.) એના જે સિદ્ધ સિંમુઁ કિતપદ. ગંમદને. દિંધો.
--------------------------------------	---

અક્ષર ૨૫૬ તેમાં લઘુ ૨૨૮ ને ગુરુ ૨૮

(હવે સામાયકની આજ્ઞા માગવી)

સામાયક આદરવાની રીત.

દ્રવ્યથકી, માવધ્ય. યોગના. પચખાણ. ૧	૨૦ કાયાએ. સાં પાપના. યોગ યોગનાં. ૫૦ પચ ખાણ.
ક્ષેત્રથકી, આખાલોક પ્ર- માણે. ૨	ક્ષે. ક્ષેત્રથકી. આં સર્વ લોક પ્રમાણે.
કાળથકી, અંતમુદુત્ત. ૩	કાં વખતથકી. અં બે ધ ડી સુધી.
ભાવથકી, આરોહ ભાગે, પચ ખાણ ૪	પાઠપ્રમાણે અર્થ.
કરેમિ, ભંતે, સામાધ્ય. ૫	કંકરછું. ભં હં પુજ્યભયના

† ગન, વચન. કાયા, એ ત્રણે યોગે કરી પાપ કર
નહી. અને એજ ત્રણ યોગે કરી પાપ કરાવું નહી. તથા
વચનને કાયા એ બે યોગે કરી ખીજનને પાપ કરતાં રૂઢુ
જાણ્યું નહી. એ આઠ ભાગ સમજવા,

	અંતના કરણદાર. સાં સમતાભાવ રૂપ લાભ સા- માયક.
સાવજજાગે, પચખામી.	સાં સપાપ યોગાદિક વ્યાપા રને. ૫૦ પચખુધું, નિશે ધુધું.
જાવ, નિયમ પચુવાસામિ.	જાં જ્યાંહાંસુધી. નિં મ- યાદા કરી ત્યાંહાંસુધી. ૫૦ નિર્વધ (પાપ રહિત) યો- ગને શેવું.
કુવિહું, તિવિહું.	કું બે કરણે કરી. તિં ત્રણ યોગે કરી.
નકરેમિ.	પાપ કર નહી (ત્રણ યોગે કરી.)
નકારવેમિ.	પાપ કરાવું નહી (ત્રણ યોગે કરી.)
મણેણં, વાયાએ કાએણ.	મં મનેકરો. વં વચનેકરી કાં કાયાએ કરી.
કરંતં, પિ, અન્નેન, સમાણ જાણામિ.	(હવે વચન અને કાયા એ. બે યોગે બીજાનું કરેલું પાપ રૂકુ નહી જાણવા પચખુધું.) કં કર્તા. પી,

	પણ. અં ખીજા પ્રત્યે સં રડુ જાણવું નહીં.
વયસા, કાયસા.	વં વચને કરી. કાં કાયાએ કરી.
તસ્સ. ભંતે પડિક્કમામિ.	તં પુવે સાવધ કર્ણી કીધી હોય તેને. ભં હે પુજ્ય પં નિવર્તુછું.
નિંદામિ.	નિંદુછું.
ગિરિહામિ.	ગુરૂની સાખ્યે ગ્રહુછું.
અપ્પાણં, વોસિરામિ. ॥૬॥	અં પાપકારી આત્મા કો- ધાદિકને. વોંતગુછું. અક્ષર ૯૫

નમોઽથુણં.

નમો, યથુણં. ૧	નં નમસ્કાર. યથું નામને અનુસારે.
અરિહંતાણં. ૨	કર્મરૂપી વેરી જેણે હણ્યા એવા અરિહંત કે જેનેજન્મ મરણ નથી તેમ ભવરૂપી અંકુર પણ નથી એવા જે.
ભગવંતાણં. ૩	ભગવંત મહીમાવંત યસવંત તે અરિહંત ભગવંત કેવા છે.
આદિગરાણં. ૪	શ્રુત ધર્મ આરિત્ર ધર્મની આ

નિઘ્યયગણ'. ૫

દિના કરણુદાર.

સાધ સાધવી શાવક શાવિકા

એ ચાર ચતુરવિધ તિ-

થ્યના કરણુદાર.

સંયમ'બુદ્ધિ'ણ'. ૬

ખોતે ઉપદેશ વિના બુદ્ધ્યાછે.

પુરિસો, તમાણ'. ૭

પુ. પુરૂપમાંહે. ત. ઉત્તમછે
પ્રધાન છે.

પુરિસ, સીહાણ'. ૮

પુ. પુરૂપમાંહે. સી. સિંધ
સમાન છે. નિર્ભયપણુ
માટે.

પુરિસ, વર, પુકરીયાણ'. ૯

પુ. પુરૂપમાંહે. વ. પ્રધાન.

પુ. બિજવળ કમળ સા-

માન્યછે નિર્લોભપણુ માટે.

પુરિસ, વર, ગંધહૃથીણ'. ૧૦

પુ. પુરૂપમાંહે. વ. પ્રધાન.

ગં. ગજ હસ્તી સમાન.

લોગુ, તમાણ'. ૧૧

લો. લોકમાંહે. ત. ઉત્તમછે

ચોત્રીસ અતિશય તથા પાં

તરીસ વચન વાંણીના યુ'

લોકરી ખીરાજમાન છે.

લોગ, નાહાણ'. ૧૨

લો. લોકના. હા. નાથ છે.

લેખાના કરણુદાર માટે,

લોગ, હિયાણું. ૧૩	લો. લોકના. હિ. હિતના કરણુદારછો.
લોગ, પર્ધવાણું. ૧૪	લો. લોકગાંહે. પ. દિવામમા ન્ય પ્રકાશના કરણુદારછો.
લોગ, પઝાયગરાંણું. ૧૫	લો. લોકગાંહે. પ. અતિ ઉ- ઘોતના કરણુદાર. મિથ્યાતા દિક દુર કરવા માટે.
અભયદયાણું. ૧૬	અભય દાનના દેયણુદાર દા- તારછો.
અપ્રુદયાણું. ૧૭	જ્ઞાનરૂપ નેત્રના દેયણુદારછો.
મગ્ગદયાણું. ૧૮	મોક્ષ મારગના દેયણુદારછો.
સરણુદયાણું. ૧૯	અયભિત પ્રાર્ણીને શરણુનારા- ખનારછો.
જીવદયાણું. ૨૦	સંજગજીવત્વ તથા નિરાળાધ મરણુ રહિત જીવતરના દે- યણુદારછો.
જોહિ દયાણું. ૨૧	સમકિતરૂપ જોધ ખીજના દે- યણુદારછો.
ધમ્મદયાણું. ૨૨	દસ ત્રિધિ યતી ધર્મના દેયણુ- દારછો.
ધમ્મદેસિયાણું. ૨૩	શ્રુતધર્મ. આરિત્રધર્મની દેશનાના દેયણુદાર.
ધમ્મ, નાયગાણું. ૨૪	ધ. ધર્મના. ના. નાય, નાયક છો.
ધમ્મ, સારહીણું. ૨૫	ધ. ધર્મરૂપ. સા. રથના સા રથિ છો.

ધમ્મ, વર. ચાઉરં, તચ-
ઋવટ્ટીણં. ૨૬

દીવો. ૨૭

તાણં. ૨૮

સરણ. ૨૯

ગર્હ. ૩૦

પર્ધા. ૩૧

આપડિહય, વર, નાણં, દં
સણ, ધસાણં. ૩૨

વિચટ, છઉમાણં. ૩૩

જણાણં ૩૪

બવચાણં. ૩૫

તિમાણં. ૩૬

તારયાંણં. ૩૭

બુદ્ધાણં. ૩૮

બોહિયાણ. ૩૯

ધં ધર્મતે વિશે. વં પ્રધાન
તેણે. મં નકાદિક ચાર ગ-
તીના. તં અંત કરવા માટે
ચક્રવર્તી સમાન્ય છો.

સંસાર સમુદ્રમાંહે ખુડતા જી-
વને આધાર ભૂત દ્વિપા
સમાન્ય.

દુઃખના નિવારણ હારછો.

સંપદાના દેયણુહારછો.

આથી જીવને આશ્રવા જોગ.
(લાકડી ભૂત.)

સંસારમાંહી પડતા જીવને આ
ધાર ભૂત.

અં નથી હણાણુ એવો જે.

વં પ્રધાન. નાં જ્ઞાન. દં

દરસનના. ધં ધરણુહાર.

વિં ગયુંછે. છં છદમસ્થપણું.
જેથી.

પોતે રાગ દ્વેષના ઝીતણુહાર.

પરને રાગ દ્વેષનાઝીતાવણુહાર

પોતે સાર સમુદ્રના તરણુ
હારછો.

પરને સંસાર સમુદ્રથી તારણુ
હાર છો.

પોતે તત્ત્વજ્ઞાનના બુઝણુહારછો.

પરને તત્ત્વજ્ઞાનના બુઝાવણુ
હારછો.

મુક્તાણં. ૪૦

મોચગાણં. ૪૧

સંવનુણું. ૪૨

સંવ, દસ્તિસીણં. ૪૩

સિવ. ૪૪

મયસ. ૪૫

મરૂય. ૪૬

મણંત, ૪૭

મખય. ૪૮

મંવાખ્યાહ. ૪૯

મપુણ રાવત્તિં. ૫૦

સિદ્ધિગર્ધ. ૫૧

નામધેયં ૫૨

ઠાંણં, સપ્તાણં. ૫૩

બાઝઆભંતર બંધનથી પોતે
મુકાણુછો. (આચાળીસે પદ
તીર્થીકરને નમસ્કારનાં છે.)

પરને બાઝઆભંતર બંધનથી
મુકાવવા સમર્થ છો (આ પદ
તીર્થીકરને નમસ્કારનું છે.)

સર્વ પદાર્થના બાણ. (આ પદ
અરિહંત તથા સિદ્ધને ન-
મસ્કારનું છે.)

સં સર્વ પદાર્થના. ૬૦ દેખ-
ણુહારછો. (આ પદ અરિહંત
તથા સિદ્ધને નમસ્કારનું છે)

કેપદ્રવ રહિત.

અચળ

રોગ રહિત.

અંત રહિત.

ક્ષય રહિત.

બાધા પીડા રહિત.

કરીને આવતરનું નથી પણ અ-
વતરવું ક્યાંહાં.

એવી જો સિદ્ધગતી.

એવું નામ.

કાં એવા સાસવતો સ્થાનક
તેને. સં પામ્યા છે એવા
સિદ્ધને મારો નમસ્કાર.

સામાયક પાળવાની વિધી.†

એહવા નવમા સામાયક પ્રતના.	પાઠ પ્રમાણે અર્થ.
પંચ, અઘંચારા.	પં ૦ પાંચ. અ ૦ અતિચાર.
જાણીયવા.	જાણવાપણ.
નસમાયચિયવા.	આદરવા નહી.
તંજહા, તે, આળોઉં.	તં ૦ તે જેમ છે તેમ. તે ૦ તે. આ ૦ નિવારણ કરધું.
મણકુપ્પડિહાણે.	મન માકું વરતાવ્યું હોય. ૧
વચકુપ્પડિહાણે.	વચન પાપમાંહે પરવર્તીવ્યું હોય. ૨
કાયકુપ્પડિહાણે	એમ કાયા પણ પાપમાંહે પ- રવર્તીવી હોય. ૩
સામાઈયસ્સસઈ અકરણ આએ.	સામાયક મેં કીધી કે નથી કીધી તે ઉપયોગ ઠામ રાખ્યો નહોય. ૪
સામાઈયસ્સઆણ વઠિયસ્સ	ઉપયોગ વિના સામાયક પુરી

† આ સામાયક પાળવાની વિધિ પડિકમણુ કરતી વખત આ જગોએ કેહેવી નહી, પણ તમામ પડિકમણુ કરી રહ્યા પછી જો સામાયક થઇ હોય તો આ વિધિ પ્રમાણે પાળવી.

કરણઆએ.	થયા વીના પાળી હોય. અથવા સામાયકમાં સા- વજ્જ કર્મ કરી મન વચન કાયાનો જોગ સ્થિર રહ્યો નહોય. ૫
તરસ મિચ્છામિ દુક્કડં ॥૧॥	તે સામાયક વ્રત સખંધી જે દોષ લાગ્યો હોય તે નિ- બ્ધ થાઓ.
સામાયક સમકાએણં.	સામાયક કાયાએ કરી દોષીત થઇ હોય.
કાસિયં.	કાયાએ કરી મેંદ્રસો હોય.
પાલિયં.	તેવી પાળી હોય.
સોહિયં.	અતિચાર લાગ્યે મિચ્છામિ દુક્કડં દેવો.
તિરિયં.	મર્યાદા બાંધી તે અવલ પા ળી હોય.
કિટ્ટિયં.	વ્રતાદિક પચખાણુના ગુણ કિર્તન કીધાં ન હોય.
આરાહિયં.	તીર્થકરાદિક મોક્ષ જ્ઞાનાદિક આરાધ્યો.
આણાએ, આણપાલિય.	અ. વિતરાગની આજ્ઞાથી અ. ઉત્તરી પાળી હોય.

તસ્મિન્નિચ્છામિદુઃકંડં.

॥૨॥

સામાયકમાં દસ મનના.

દસ વચનના.

બાર કાયાના.

બીસ દોષમાહીતો જે
કાંઈ દોષ લાગ્યો હોય
તો તસ્મિન્નિચ્છામિદુ-
ઃકંડં ॥૩॥

સામાયકમાં સ્ત્રી કથા.

ભતકથા.

દેશકથા.

રાજકથા.

તે સામાયક વ્રત સંબંધી જે
દોષ લાગ્યો હોય તે નિ-
ષ્ક્રમ થાઓ.

સામાયકમાં દસ પ્રકારે મનનો
દોષ લાગ્યો હોય.

સામાયકમાં દસ પ્રકારે વચ-
નનો દોષ લાગ્યો હોય.

સામાયકમાં બાર પ્રકારે કા-
યાનો દોષ લાગ્યો હોય.

ઉપરના ત્રણ ભતના દોષ
માંહેતો જે કાંઈ દોષ લા-
ગ્યો હોય તો. તે નિષ્ક્રમ
થાઓ.

સામાયકમાં સ્ત્રી આદિકની
કથા વાર્તા કરી હોય.

ભોજન પાણી આદિકની કથા
વાર્તા કરી હોય.

દેશ સંબંધી કથા વાર્તાકરી
હોય.

રાજ કારબારની કથા વાર્તા

કરી હોય.

એ ચાર કથા માહેલી
કથા કરી હોયતો તસ્મ
મિચ્છામિ દુક્કડં. ૧૪૧

૩૫૨ કહેલી ચાર કથા મા-
હેલી હર કોઈ કથા
વાર્તા સામાયકમાં કરી
હોય તો તે નિષ્કળ
થાઓ.

સામાયક વિધેલીધી.

સામાયક વિતરાગની આજ્ઞા
પ્રમાણે લીધી.
તેમ આજ્ઞાએ પાળી.

વિધેપાળી.

વિધી કર્તા અવિધી થઈ
હોય તો તસ્મ મિચ્છામિ
દુક્કડં. ૧૫૧

નીર્વજ કર્ણિમાં સાવજ કર્ણિ
થઈ હોય. સામાયક વ્રતમાં
દોષ લાગ્યો હોયતો તે નિ
ષ્કળ થાઓ.

સામાયકમાં અતિ કરમ
વ્યતિ કરમ.

સાં સામાયકમાં ચિતવ્યું.
વ્યં વસ્તુ લેવા ચાલ્યો.

અતિચાર.

પાપ ગ્રહ્યું.

અશાચાર.

ભોગવ્યું.

જાણતાં અજાણતાં.

જાણે અજાણે.

મને વચને કાયાએ કરીકાંઈ
દોષ લાગ્યો હોયતો તસ્મ
મિચ્છામિ દુક્કડં. ૧૬૧

મને વચન કાયાએ કરી કાં-
ઈ દોષ લાગ્યો હોય તો.
તે નિષ્કળ થાઉં છું.

સામાયકમાંકનોમાત્રા
મીંડી પદ અક્ષર ઓ-
છા અધિકા વિપરીત
ભણાંણો હોયતો અ-
નંતા સિદ્ધ કેવળી
ભગવંતની સાથે મિ-
ચ્છામિ દુક્કડં, ૧૧૭૥

પાઠ પ્રમાણે અર્થ.

સામાયક કરવાની વિધિ.†

પ્રમથ પૂરે અથવા ઉત્તર દિશા સમીપે બેસી કટાસણું
પૂંછતે પાયરતું. પછી મોહપતિ પંચેલીને બાંધતી. અને
ચુચ્છો અથવા રત્નેકરણો પંચેલા કરી રાખતો. ત્યાં લઘુ-
નિતિનું ભાજન બેઠ રાખતું અને પાંચ હાથનું કપડું પે-
હેરતું તે સાડાપાંચ હાથનું કપડું હોડતું પછી સામાયકના
પાઠ ઉપર કહ્યા પ્રમાણે ભણી આજ્ઞા માગી સામાયક કરવી.

†આ સામાયક કરવાની વિધિ પડિકભણું કરતાં ભણતી
તહી. પણુ સમજવા સાર લખી. છે

શ્રાવકનું પડિકમાણું લિખ્યતે.

(અહિયાં પ્રથમ આવસ્યકની આજ્ઞા માગવી.)

ધર્મશામિણું ભંતે

તુભેહિં, અભાણુ નાય
સમાણે.

દેવસી, ‡ પડિકમાણું.
હાએમી.

દેવસી, જ્ઞાન દરસણ.
આરિત્ર * તપ,

ધં ધમ્મહુણું, વાંમ્મહુણું. ભંં
હે પૂજ્ય.

તું તમારી. અં આજ્ઞા.
(આજ્ઞા માગવાનો આધાર
ભગવતી સૂત્ર મધ્યે છે.)

દેં દિવસ સળધી. પં પ-
ડિકમાણું (પાપ કર્મ આજો-
ઉં.) ઠા. કરહું.

દેં દિવસ સળધી. જ્ઞાં જ્ઞા-
ન. દં દર્શન અં આરિ-

‡ આજ્ઞા માગવી તે શુરની સગીપિ જે હાથ જોડીને માગ-
વી, તે શુર ન હોય તો વહેરા મતધારી શ્રાવકની સગીપિ જે
હાથ જોડીને માગવી. તે ન હોયતો પોતાની મેજે પૂર્વ તથા
ઊંચર દિશાએ બેસીને સિદ્ધભગવંતની સામે માગવી.

દાહાડે પડિકમાણું કરેતો દેવસી, જ્ઞાન, દરસણ, આરી-
ત્ર, ઐટલું. કહેવું.

* રાત્રીએ પડિકમાણું કરેતો રાયસી, જ્ઞાન, દરસણ, આરિ-
ત્ર અને તપ કહેવું.

અતિચાર, ચિંતવનાર્થ.

ત્ર. ત૦ તપશ્ચર્યા.
અ૦ અતિચાર. ચિં૦ ચિંત
વવાને અર્થે.

કરેમિ, કાઉસગ્ગ.

ક૦ કર્ણુ. કા૦ કાઉસગ.

(એમ આજ્ઞા માગીતે પછે નમો ચારિ હંતાણુથી તે સબ્બસાહુણું સુધી પાંચે પદ કેહેવાં.)

(કરેમિભંતે સામાધયંથી તે જાવઅપ્પાણું વોસિરામિ સુધી સધજો પાઠ બણવો.)

ઈચ્છામિ, ઠામિ, કાઉ
સગ્ગ

ઇ૦ ઇચ્છુણું, વાંચ્છુણું. ઠા૦
કરુણું. કા૦ સામાયક આ
વસ્યક સળંધી કાઉસગ
(એક ચિતે સ્થિરપણે ધ્યા-
ન કરવું તે.)

જે. મે, દેવસીઉ.

જે૦ જે. મે. મેં દે૦ દી-
વસ સળંધી.

અઇઆરો, કઉ.

અ૦ અતિચાર વિસ્તારીતે
કહેછે. ક૦ કીધા હોયતે.

કાઇઉ.

કાયાએ કરી કીધો હોય
(ગુરુવાદિક સગીપે અ
વિનયથી બેસવે થયો
હોય.) ૧

વાઇઉ.

વચને કરી કીધો હોય (ગુરુ

માણસિઉ.

ઉમુતો.

ઉ, મગો.

અકયો.

અકરણિઓ.

દુઝાઝી.

દુવિચિંતિઉં.

આપાઆરો.

અણિછિયંચો.

૩ સમીયે સામુ બોલ્યે

કરી થયો હોય.) ૨

મનેકરી કીધો હોય. (૨૩)

પર દેવ કીધો હોય.) ૩

સુત્રયકી વિરહ પરપણા

કીધો હોય. ૪

ઉં જિનમાર્ગ બીજાંગીતે.

મં લોકીક કપરા વચ-

નીક માર્ગ કીધો હોય. ૫

અન્યમાર્ગ તેજ અથવા

અકળપિત્ત કીધું હોય. ૬

કરવા યોગ નહી તે કીધું

હોય. ૭

આર્ત રૂદ્રધ્યાન સ્થિર ચિત્તે

કરી કર્યું હોય. ૮

ચળચિત્તે કરી દુષ્ટપણું ચિં

ત્તવ્યું હોય તે. ૯ (એનું

બોલ.)

આચરવા યોગ્ય નહી તે

આચરવા હોય. ૧૦

વાંચવા યોગ્ય નહી તે વાં

ચ્છુ હોય. ૧૧

અસાવગ, પાઉગા.

ભાણે, તહ, હંસણે.

અરિતા, અરિત્તેય.

મુએ, સામાઈએ,

તિનહં, ગુત્તીણં.

મુકુનહં, કસાયાણં,

મથનહં, માણંમયાણં.

અં આવકને જેનો નહી. ૧૨
પાં પ્રયોગ તેજ કીધે
હોય. ૧૩

નાં જ્ઞાન સર્ગંધી અકાળ
વખતે ભણાયું હોય તેથી
અનિચાર લાગ્યો હોય ૧૪
તં તેમજ. દં સમક્રિત
ને વિશે. ૧૫

આવકના વ્રતને વિશે જે અતિ
ચાર લાગ્યો હોય. ૧૬

સું શ્રુતધર્મને વિષે શંકાદિક
તથા વિપરિત પદપણા. ૧૭
સાંદ્રત પચખાણુને વિષે. ૧૮

તિં ત્રણ સું સુપતમાં. ૧૯
ચિં ચાર, કં કખાય [ક્રોધ,
માન, માયા, લોભ, એ
ચાર.) ૨૦

પં પાંચ ધારેલા. મં અ-
ણંવ્રત માંહે. ૨૧

* પાંચ અણુવ્રતમાં—૧. પરણાતિપાત. ૨. મુ-
ખાવાદ. ૩. અદત્તાદાન, ૪ થુ મૈથુન. ૫ મુ પરિગ્રહ.

તિનહું, ગુણવ્યયાણં.
અઉનહું, સિખાવ્યયાણં

બારસ, વિહસસ.
સાવગ, ધમ્મસસ.
જ', ખંડિયં.

જ', વિરાહિયં.

તસસ, મિચ્છામિ, દુક્કડં.

તિ ત્રણ. ગું. ગુણવ્રતતી માંહે. ૨૨
ચં ચાર. સીં શીખા વ્રતત
માંહે. ૨૩

ખાં બાર. વિં પ્રકારના
સાં શ્રાવકના. ધં ધર્મમાંહે,
જેં જેકોઈ. ખં થોડું ધ
ણું વિરાધ્યુ હોય.

જં જેકોઈ વિં વિરાધ્યો
હોય.

તં તે વિરાધનાનું પાપ.
મિં નિષ્ફળ થાઓ. દું,
દ્વંકત જે પાપ.

(તસસઉત્તરી કરણેણુંથી તે જાવ અપ્પાણું વોસિરામિ
સુંધી સધળો પાઠ લણુવો. પછી નવ્વાણું અતિચારનો કાઉસ
ગમન માંહે સ્થિરપણે કરવો.) તેનો પાઠ નિચે પ્રમાણે પંજુ
તેના અર્થ વ્રતમાં કહ્યા છે.

ત્રણ ગુણવ્રતમાં—૬૬. દિસિવ્રત. ૭મુ. ઉવભોગ, ૫-
રિભોગ. ૮મુ. અનર્યાદંડ.

ચાર શીખાવ્રતમાં—૯મુ. સામાયકવ્રત. ૧૦મુ. દેસા-
વગાસીવ્રત. ૧૧મુ. પોપધવ્રત. ૧૨મુ. અતિથિ, સંવિ, જાન-
ગ, વ્રત.

નવાણું અતિયાર.

જાંવાઈદ્દ. ૧
 વચ્ચા મેલીયં. ૨
 હીણખરં. ૩
 અચ્ચખરં. ૪
 પયહીણં. ૫
 વિણયહીણં. ૬
 ચોગહીણં. ૭
 ઘોસહીણં. ૮
 મુહુદિત્તં. ૯
 કુહુપડિછિયં. ૧૦
 અકાળે કાઉસઝાઉં. ૧૧
 કાળે, નકાઉસઝાઉં. ૧૨
 અસઝાઈઅસઝાયં. ૧૩
 રઝાઈઅનસઝાયં. ૧૪
 સંકા. ૧૫
 કંખા. ૧૬
 વિતિગિરઝા. ૧૭
 પરપાસંડ, પરસંસા. ૧૮
 પરપાસંડ, સંધવો ૧૯
 ભાંધે. ૨૦
 વહે. ૨૧

છવિછેએ. ૨૨
 અતિભારે. ૨૩
 ભત્ત, પાણ, વોછે. ૨૪
 સહસ્સા, ભખાણે. ૨૫
 રહસ્સા, ભખાણે. ૨૬
 સ, દાર, મં, ત, ભેએર૭
 માસા, વએસ. ૨૮
 કૂડ, લેહ, કરણે. ૨૯
 તેમાહડે. ૩૦
 તક્કર, પઉગ. ૩૧
 (વરૂધર જાઈક્કમ્મે. ૩૨
 ફૂડ, તોલે, ફૂડ, માણે. ૩૩
 તપડિરૂવગ વવહારે. ૩૪
 ઇત્તરિય પરિગ્ગહિય
 ગમણે. ૩૫
 અપરિગ્ગહિય ગમણે. ૩૬
 અનંગ કીડા. ૩૭
 પર વિવાહ કરણે. ૩૮
 કામભોગસુ તિંવા ભિ-
 લાસ ૩૯
 એત્તથુ, ૪૫માણાઈ

ક્રમ્મે. ૪૦	કુપ્યોલિઓ, સહીભખ-
હિરણ, મુવન, પમાણા-	ણયા, ૫૩
ધક્રમ્મે. ૪૧	તુછો સહી, ભખણયા. ૫૪
ધન, ધાન પમાણાધ-	ધંગાલક્રમ્મે. ૫૫
ક્રમ્મે. ૪૨	વણક્રમ્મે. ૫૬
કુપદ, ચક્રપદ, પમાણા	સાડીક્રમ્મે. ૫૭
ધક્રમ્મે. ૪૩	ભાડીક્રમ્મે. ૫૮
કુવિય, પમાણાધ	ફેડીક્રમ્મે. ૫૯
ક્રમ્મે. ૪૪	દંતવાણિજ્જે. ૬૦
ભિર્યદિશિ. પમાણાધ-	કેસવાણિજ્જે. ૬૧
ક્રમ્મે. ૪૫	રેસવાણિજ્જે. ૬૨
અષોદિશિ, પમાણાધ-	લખવાણિજ્જે. ૬૩
ક્રમ્મે. ૪૬	વિષવાણિજ્જે. ૬૪
તિરિયદિશિ, પમાણા	જંતુપીલણક્રમ્મે. ૬૫
ધક્રમ્મે. ૪૭	નાંલછણક્રમ્મે. ૬૬
એત્તવુદ્ધી. ૪૮	દવગિગ દાવણયા. ૬૭
સર્ધ અંતર ધાઓ. ૪૯	સર દહ, તલાગ, પરિ-
સચિત્તાહારે. ૫૦	સોસણયા. ૬૮
સચિત્ત પડિખદ્ધાહારે,	અસર્ધ, જણ, ધોસણયા.
૫૧	૬૯
અપ્યોલિઓ, સહીભ-	કુંદપ્પે. ૭૦
ખણયા, ૫૨	કુકુંધઓ. ૭૧

મોહરિએ ૭૨
 સંજીતા, હિમરણે ૭૩
 ઉવભોગ, પરિભોગ,
 આઈરતે ૭૪
 મણકુ, પપડિહાણે ૭૫
 વચકુ, પપડિહાણે ૭૬
 કાયકુ, પપડિહાણે ૭૭
 સામાઈયસ્સ, સઈઅક
 રણયાએ. ૭૮
 સમાઈયસ્સ, અણવઠિ-
 યસ્સ, કરણયાએ. ૭૯
 આણવણપડિગે. ૮૦
 પેસથણ પડિગે. ૮૧
 સદાણવાએ ૮૨
 રૂવાણવાએ ૮૩
 બહિયા પોમલપથેવે.
 ૮૪
 અપડિસેહિય કુપપડિ-
 લેહિય, સેજયા, સંથાર
 રએ. ૮૫
 અપમઝિય, કુપમઝિ-

યં, સેજયા, સંથારએ. ૮૬
 અપડિસેયિ, કુપપડિ-
 લેહિય, ઊચાર, પા-
 સવણ, ભૂમિ. ૮૭
 અપમઝિય, કુપમઝિ-
 યં ઊચાર, પાસવણ
 ભૂમિ. ૮૮
 પોસહસ્સ, સમઅણા
 પાલણયા. ૮૯
 સચિત્ત, નિષેવણયા ૯૦
 સચિત્ત, પેહુણયા. ૯૧
 કાલાઈકમ્મે. ૯૨
 પરવએસે. ૯૩
 મચ્છરિયાએ. ૯૪
 ઈહલોગા સંસપડિગે. ૯૫
 પરલોગા, સંસપડિગે. ૯૬
 જીવિયા, સંસપડિગે. ૯૭
 મરણા. સંસપડિગે. ૯૮
 કામ ભે. જા, સંસપડિગે,
 ૯૯
 તસ્સમિચ્છામિ કુક્કંડં.

(એ પ્રમાણે નવાણું અતિચારનો કાજિસ સમ મનમાં ચિંતવી

(. ૪૬ .)

૫છી નમો અરિ હંતાણું કહી ખાળવો.)

ઈતિશ્રી પ્રથમ સામયક આવશ્યક સમંતં.

આવશ્યક. ૨.

ચોવીસંથો.

(અહિયાં બીજા આવશ્યકની આજ્ઞા માગવી. ૫છી
લોગરસ ઊજાએયગરેથી તે જાવ, મમં, દોસંતુ સુધી સધળો
લોગરસ બાણવો.)

ઈતિ દ્વિતીયં ચોવીસંથો આવશ્યક સમંતં.

આવશ્યક. ૩.

વાંદણા.

(અહિયાં ત્રીજા આવશ્યકની આજ્ઞા માગવી.)

ખમાસમણો. +

ધંચ્છામિ ખમા, સ- | ઇં ઇચ્છુધું. ખં ક્ષમા-

+એ સધળો પાઠદરએક વખતે બેવાર બાણવો અને તેમાં
જેજે જગોએ “ દિવસિ” એ શબ્દ આવેલા છે તે
તે જગોએ રાતનું પડકમણું કરતી વખતે “રાયસિ”
એ શબ્દ બોલવા.

‘મણી.

વંદિજા,
જાવણિજાએ,
નિસીહિયાએ
આમું જાણહું,
એ, મિ, ઉગ્ગહું.

નિસીહિ.

આહો કાય’.

કાય’ સંકાસ’

અમણિજો, બે,

કીલામો.

આપ, કિલંતાણું.

બહુ, સુબેણ, બે,

સહિત. સંપ્રધાન સાધુ

વાંદવા

સમકિત સાહિત.

શરીરે કરી.

આજ્ઞા દેઉ.

મેં મને ગિં ગર્થાદામાંહે.

ઉં ગુરુ બેઠાછે ત્યાંહાં

આવવાની આજ્ઞા માગે.

અશુભ યોગ નિષેધીને શ-

રીરે કરી પ્રવેશ કરતો થકે

એમ કહે.

ચરણને ફરચુપણે આજ્ઞા
દ્યા.

કાં તમારા ચર્ણને સં
ફરસતાં થકાં.

ખં ખમવા યોગ્યછો તે ખ-
મજો. બેં મેં.

હુઃખ ઉપજવું હોયતો
તે ખમજો.

અ. ગઈછે, કિં કિલામના
જેથી.

ખં ધણુ. સું સુભ યોગે કરી

દિવસો, વધ ક્રંતો,

જતામે.

જવણિ, જ, ચ, બે,

ખામેમિ, ખમા, સ-

મણો.

દિવસયં, વધ ક્રમં,

આવસિયાએ.

પડિક્કમામિ.

ખમા સમણાણં.

દેવસિયાએ

આસાયણાએ.

બે૦ તમારી (નીચે ભા૦
સગંધી પુછીએછીએ.)

દી૦ દીવસ. વ૦ વળ્યો. ગયો.

જ૦ સંજગરૂપ યાત્રા.

જ૦ વળી તદ્દ્રિયો ને તથા

નોઘંદ્રીયો† નેજીતવો તેણે

કરી. જ૦ જે૦ ચ૦ શ-

કિત સહિત શરીર છે.

બે૦ તમારં.

ખા૦ ખમાવુધું. ખ૦ ક્ષમા

સહિત. સ૦ સાધુ.

દી૦ દીવસ સગંધી. વ૦ અ-

વિનય થયો હોય.

અવશકરણિના અતિચારથકી

પ૦ નિર્ગર્તધું.

ક્ષમા સહિત સાધુને. (અતિ-

ક્રમ લાગ્યા હોય તે કહેછે.)

દીવસ સગંધી.

અસાતના કીધી હોય.

†તદ્દ્રિયો પાંચ છે-૧ લોચ. ૨ ચક્ષુ. ૩ ધાણુ. ૪ રસ.

૫ ક્વશં

- †તો ઇન્દ્રિયો ચાર છે-૧ ક્રોધ. ૨ માન. ૩ માયા. ૪ લોભ,

તેત્રીસ, મયરાએ.

જ, કિંચિ, મિચ્છાએ.

મણુ દુક્કડાએ.

વય, દુક્કડાએ.

કાય, દુક્કડાએ.

કાહાએ

માણાએ.

માયાએ

લોભાએ.

મન્વ, કાલિયાએ.

મન્વ, મિ, ચ્છોવયારાએ.

તે તેત્રીસગાહેલી. નં અ-
નેરી અસાતનાએ કરી.

જં જે તે કેત્રી અસાતનાએ.

કિં કોઈ ખોટો મસ
લેધને મિં નિષ્કળ કુડી
ક્રિયાએ કરીને.

મં મનને. દું દુઃકત કરવે-
કરીને.

વં વચન દું દુઃકત કરવે-
કરીને.

કાં કાયાને. દું દુઃકત કરવે-
કરીને.

ક્રોધને કરવે કરીને.

માને કરીને.

માયાએ કરીને.

લોભે કરીને.

સં સર્વ. કાં અતિતઅના-
ગત, વર્તમાનકાળ સખ-
ધી જે.

સં સર્વ. મિં મિથ્યા. ચ્છોં
ઉપચારને કરવે કરીને
એટલે મન દુઃકત કીધું

સંવ, ધર્મમા, ઈક્કમ-
ણાએ.

આસાયણાએ.

જો.મે.દીવસ,અઈયારો,કડી

તરસ,ખમાસમણે

ખડિક્કમામિ,

નિંદામિ

શરિહામિ.

આપ્યાંણુ, વોસિરામિ.

કરછું વળી કરીશ એમ
કરવે કરી.

સં સર્વ. ધં ધર્મને ઇં
આત્કમે ઉલંગે એટલે
શ્રુતધર્મ ચારિત્રધર્મને ઉ-
લંગે એવી ને

આસાતના તેણે કરીને.

જો. ને. મેં મેં. દીં દીવ-
સસપ્તંધો અં અતિચા-
ર. કં કીધો હોય.

તં તે અતિચારને. ખ
ક્ષમાસહિત શ્રેમણ.

નિવર્તુછું.

નિંદુછું.

અહુછું. હેણુછું ગુરની સાળે

અં આત્માને વોં વોસરાવું

છું, તથા છું.

ઈતિશ્રી નૃતિયં વાંદણા આવશ્યક સમંત,

આવશ્યક. ૪

પડિકમણ્.

(અહિયાં ચોથા* આવશ્યકની આજ્ઞા માગવી)
જ્ઞાન, દર્શન, ચરિત્ર અને તપ ને વિશે જે અતિચાર
લાગ્યો હોય તે આજોબુધું.

આગમેતિવિદે.

પત્રતે,તંજહા.

સુત્તાગમે.

અથાગમે.

તદુભયાગમે.

એવાજે જ્ઞાનનેવિષે.

અતિચાર લાગ્યો હો

ય, તે આજોબુ.

જં વાઇદ્યં.

આં જ્ઞાનપણ્. તિં ત્રણ

પ્રકારે

પં કહ્યો તં તે જેમ છે તેમ

કહેછે

સૂત્રથી જ્ઞાન તે સૂત્ર પાઠ. ૧

અર્થથી જ્ઞાન તે અર્થ. ૨

સૂત્ર અને અર્થ એ બેથી

જ્ઞાન ૩.

ઉપર કહેલા ત્રણ પ્રકારના

જ્ઞાનને વિષે જે પાપ લા-

ગ્યું હોય તે નિવારણકરણું

જે સૂત્ર આધા પાછા બાખ્યાં

હોય તે. ૧

*આ ચોથો આવશ્યક ડાબો ઠીંચણ દયાવીને લખ્યો.

† “તપ” આ શબ્દ રાત્રીનું પડિકમણ્ કરતાં બોલવો.

પણ દહાડે પડિકમણ્ કરતાં બોલવો નહીં.

ધરમામેલિયં.	ઉપયોગ રહિત સૂત્ર વારંવાર ભણ્યું હોય તે. ૨
હીણખરં.	અક્ષર ઝાછો ભણ્યા હોય તે. ૩
અચ્ચ ખરં.	અક્ષર અધિકો ભણ્યા હોય તે. ૪
પયહીણં.	પદ્ધતિ ભણ્યા હોય તે. ૫
વિણ્યહીણં	વિનમ રહિત ભણ્યા હોય તે. ૬
યોગહીણં.	મન વચ કાયાના યોગ હામ રાખ્યા વિના ભણ્યા હોય તે. ૭
ધોસહીણં.	સુદ્ધ ઊચ્ચાર રહિત માટે ગોખે ભણ્યા હોય તે. ૮
સુહૃદિનં.	અવનીતને સૂત્ર સિદ્ધાન્ત ભણાવ્યું હોય તે. ૯
કુકુપડિછિયં.	પ્રમાદ સહિત આળશે કરી ઉદ્યમ રહિત ભણ્યો હોય તે- ૧૦
અકાળે કાલિસઝાઉ	ચાર સંધ્યા દિક તથા ચાર માહા મોહોછવાદિક તથા ચાર માહા પડિવિ, એ ચાર અકાળે ભણ્યા હોય

કાળેનકાઉસઝાઝી.

તે. ૧૧

કાળે સઝાયનો યોગ્ય હોય
અને વિકથા કરે તે સ-
ઝાય ન કરે તે. ૧૨

અસઝાઘ એસઝાય.

દસ ઉદારિક તથા દસ અં-
તારિણ એ વીસ અસઝાય
સગંધી સૂત્ર બણ્યો હોય
તે. ૧૩

સઝાઘએનસઝાય

સઝાયના આવસરને વિષે
સૂત્ર મિહત ન બણ્યા
હોય તે. ૧૪

સરસમિચ્છામિ દુક્કડં.

તે જ્ઞાનના ચઉદ અતિચાર
માહેલા જે અતિચારનો
દોષ લાગ્યો હોય તે નિ-
વારણ હોતે.

દંસણે સમકિત.

હવે સમકિતનું સ્વરૂપ કહીએ
છીએ.

પરમથ, સંથવોવા.

૫૦ પરમ અર્થ તે નવ પદ
ધનો સંપ્રીય કરવો.

મુદિઠ, પરમથ.

સુ. બલા દિઠા છે. ૫૦
સૂત્રના અર્થ.

મુનણા, વાવી.

સે. એવાં ગુરની સેવાકરવી,

વાવણં, કુદંસણ, વઝણા.	વાં વળી. વાં સગકિતથી પડ્યા છે. કું સમકિત પામ્યાનથી. વં તેને વર્જવા.
સમત્ત. સદહણા.	સં એ સગકિતની. સં સુદ્ધ શ્રદ્ધા.
એવા સમકિતના, સ- મણો વાસએણં.	એં એ સમકિતના સંત્ર- તધારી જે શ્રાવકને.
સમત્તરસ, પંચ અધ્યયાર.	સં સગકિતના પંં પાંચ. અતિચાર.
થેયાલા.	મોહોટા.
જાણિયંવા.	જાણુવા પણ.
નસમાયરિયંવા.	આદરવા નહી.
તંજહા, તે આજોઝિ.	તંં તે જેમ. તે. આજોડં ધું, (નીવારણુ કર ધું).
સંકા. ૧	જનવચન માંહે સંદેહરાખ્યો હોય તો
કંખા. ૨	સહુના માર્ગે જલા જાંણ્યા હોય તો.
વિતિગિચ્છા. ૩	ધર્મ કરવાના કૃળમાંહે સં દેહ આણો હોય તો.
પરપાસંડ પરસંસા.	પં મિથ્યાતીના પરપકની

પરપાસંડસંથવો.

એવપાંચ અતિચાર માહે
લો જે અતિચાર લા
ગ્યો હોય તો તે ત-
રસમિચ્છામિદુક્કડં.

૫૦ પારકો મહિમા વ-
ધ્યો હોય તો.

૫૦ મિથ્યાતીના પરપકતો
સં૦ પરિચયકીધો હોયતો.
એ પાંચ અતિચાર મધે જે
કાંઈ પાપ દોષ લાગ્યોહોય
તો તે નિવારણ હજો.

પેહેલું વ્રત.

પેહેલું, આશુવ્રત, થૂ
લાઓ.
પાણાઈ, વાયાઉ, વેરમણ.

વ્રસજીવ.
બેઈંદ્રી.

તૈઈંદ્રી

૫૦ પેહેલુ અં સાધુથી ઝો-
છુ વ્રત. થૂં મહોટા.
પાંપરણાતિપાતના. વાં
અતીપાત હિંસાથી વે.નિ
વર્તવું.

હાલતા ચાલતા જીવતે.
જે જીવને ફક્ત કાયા અને
મહો હોય તે.

જે જીવને ફક્ત કાયા મોહો
ને નાક હોય તે.

ચૈરેંદ્રી.

પંચિંદ્રી.

જાણી. પ્રીછી.

વિના અપરાધે,

આકૂરી, હવણાનિમિત્તે

હણવાના પચખાણ.
તથા સુક્ષ્મ એકેંદ્રી.

હણવા પચખાણ.
જાવજવાએ.

કુવિહું, તિવિહણું.

નકરેમિ, નકારવેમિ.

મણસા, વચસા, કાયસા.

જે જીવને દ્રક્ત કાયા, મોહો,
નાક અને આંખ્યોહાયતે.
જે જીવને કાયા, મોહો, નાક,
આંખ્યને કાન, હોય તે.

જાં જાંણી યુઝીતે. પ્રી. પો
તાના શરીર માંહે પીડા-
કારી જીવને.

વગર ગુને અથવા નિ-
ર અપરાધે.

આં હાકોટો કરી. હં મા-
રવાને બાંહાંતે.

મારવાનાં પચખાણ.
ઝીણા પાંચ જાતના એકેંદ્રી
જીવને.

મારવાનાં પચખાણ.
જાવ જીવ સુધી. (જીવું ત્યાં
સુધી.)

હું જે કરણે કરી. તિંત્રણ
યોગેકરી.

નં કર નહી. નં કરાવું નહી.

મં મને. વં વચને કાં
કાયાએ કરી.

એહવાપહેલાથૂલ.
પ્રણાતિપાત, વેરમણ ધ
, તના.
પંચધારા, યેયાલા.

જાણિયંવા.
નસમાયરિંવા.
તંજહા, તે આજોડં.

બંધે. ૥૧૥

વહે. ૥૨૥
છવિછેએ. ૥૩૥
અતિભારે ૥૪૥

ભત્ત, પાણ, વોઝે ૥૫૥

તર્સમિચ્છામિ દુક્કડં.
૥૬૥

એવા પેહેલા મોહોટા.
પ્રં જીવને હિંસા થકી. વેં
નિવર્ત્યું
પં પાંચ અતિચાર. પેં મો
હોટા છે તે.

જાણુવા પણ.
આદરવા નહી.
તં તે જોગ તેં નિવારણ
કર્યું.

કોઇ જીવને તાંજીને બંધ
બાંધ્યો હોય.

મોહોટા પ્રહાર કર્યો હોય.
શરીરનો અવયવ હેયો હોય.
પયદયાથી ઘણો ભાર ભર્યો
હોય.

ભં ભાત. પાં પાણીનો.
વો અંતરાય પાડ્યોહોય.

તે પેહેલા વ્રત સખંધી જોકાઈ
પાપ દોષ લાગ્યો હોય તે
નિવારણ હજો.

બીજું વ્રત.

બીજું આશ્વત્થ, થુલાએ.	બી. બીજું સાધુથી ઓછું વ્રત. થૂં મોહોટા.
મુસાવાયાઉ, વેરમણં.	મું જુહું જોલવાથી. વે. નિ વર્તવું.
કંઝાલીક. ૧૧૧૧	કંઝા સળધી જુહું જોલવું નહી.
ગાવાલીક. ૧૧૨૧	ગાયતું જુહું જોલવું નહી.
બોમાલીક. ૧૧૩૧	ધરતીનું જુહું જોલવું નહી.
થાપણ મોસો ૧૧૪૧	પારકી થાપણ ઓળવીને જુહું જોલવું નહી.
મોટકી ફૂડી સાખ. ૧૧૫૧	મોહોટી જુહી સાક્ષીપુરવાનાં.
ધંત્યાદિક મોટકું.	એ પાંચ જોલ વીગેરે મોહોટું!
જુહું જોલવાના પચ- આણ.	જુહું જોલવાના પચઆણ.
જાવજવાએ.	જુવું ત્યાંહા સુધી.
ફુવિહું, તિવિહણં.	ફું જે કરણે કરી. તિ. નં ણયોગે કરી.
નકરેમિ, નકારવેમિ.	નં જુહું જોલીશ નહી- નં જુહું જોલાવાશ નહી.
મણસા, વયસા, કાયસા.	મં મન વં વચન. કાં કાયાએ કરી.

એહવા બીજા થૂલ.
 મૃષવાદ, વેરમણ, પ્ર
 તના,
 પાંચ અધ્યાસ,
 જાણિયંવા.
 નસમાયરિયંવા.
 તંજહા, તે આજોડી.
 સહસ્તા, ભખાણે. ॥૧॥

રહસ્તા, ભખાણે. ॥૨॥
 સદાર, મંત બેએ. ॥૩॥

આસો વએસે. ॥૪॥
 કૂડ લેહ કરણે. ॥૫॥

તસ્સમિછામિદુક્કંડં ॥૧॥

એવા બીજા મોહોટા.
 મૃંશુકુ બોલવાથી વેં નિ-
 વર્તવું તે પ્રં પ્રતના.
 પાંચ અતિયાર
 જાણવા પણ
 (ત્રાવકને) આદરવા નહી.
 તં તે જોગ. નિવારણ ક-
 રણું.
 સં સહસા, એકદમ વગર
 વિચારે. ભં આજ દીધું
 હોય.
 છાંની વાત ઉધાડી કરી હોય.
 સ્ત્રીયોના મર્મ જાહેર કર્યા
 હોય.
 જુદા ઉપદેશ દીધા હોય,
 જોટના લેખ લખીને પ્રાસંગિકો.
 પાડ્યો હોય.
 એ બીજા પ્રત સળંધી જે
 કાંઈ પાપ દોષ લાગ્યો
 હોય તે નિવારણ જો.

ત્રીજી વ્રત.

ત્રીજી આશુ વ્રત. યૂ-
લાઓ.
અદિના દાણાઓ, વે-
રમણં.

ખાતરખણી. ૥૧૥
ગાંઠડી છાડી. ૥૨૥
તાણુપડ કુંચી. ૥૩૥

પડિવસ્તુ ધણીયાતી
જાણી.

ઈત્યાદિક ચોટકું.
અદત્તા દાંન લેવાના પ-
ચખાણ.

તથા નભર્મિ વસ્તુ ઉ-
પરાત અદત્તાદાન લે
વાના પચખાણ.

ત્રીં ત્રીજી સાધૂથી ચોહું
વ્રત. યૂં મોહોટા.
અં અદત્તાદાન (ચોરીથી)
વેં નિવર્તવું.

ખાતર પાડી.
ગાંસડી છાડીને (અથવા).
પારકી કૂંચીએ કરી તાણું
ઉઘાડવાથી.

પડેલી વસ્તુનો ધણી જાણી
(અથવા.)

એ વીગરે બીજી મોહોટી.
ચોરી કરવાનાં પચખાણ.

વળી જે વસ્તુ ન જીવી છે કે

જેથી ચોરી ગણાય નહીં.
ઊદાહરણ. દાતણ લેવું
અથવા પારકી ડખી પડી
હોય તેમાંથી છીંકણીની
ચપટી વગર રજાએ ભ-
રવી. તેવી જાખત શીવા-

જાવજીવાએ.

દુવિહું, તિવિહણું

નકરેમિ, નકારવેમિ.

મણસા, વયસા. કાયસા

એવા ત્રીજાચૂસ.

અદત્તાદાન, વેરમણું

પ્રતના.

પંચઅર્ધશ.

જાણિયંવા.

નસમાયરિયંવા.

તંજહા તે આજોડિં.

તેત્રાહડે. ॥૧॥

તક્કર પહોગે. ॥૨॥

વિરૂધર જાઈકમ્મે. ॥૩॥

કૂડ, તોલે, કૂડ, માણે. ॥૪॥

યની ચોરી કરવાનાં પ

ચખાણુ.

જીવું ત્યાંહાં સુધી.

હુંથે કરણે કરી. તિં ત્રણ

ચોગે કરી.

નં ચોરી કર નહી. નં

કોઈ પાશે ચોરી કરાવું નહી

મં મન. વં વચન-કાં

કાયએ કરી.

એવી ત્રીજા પ્રતની મોહોટી

અં ચોરી કરવાથી. વેં

નિવર્તવું તેના.

પાંચ અતિચાર

જાણવા પણ

આદરવા નહી.

તં તે જ્ઞેમ, તે. નિવારણ

કર છું

ચોરીની વસ્તુ લીધી હોય.

ચોરને મદત કરી હોય.

રાજ્ય વિરૂદ્ધતથા દાણ ચોરી

કરી હોય તે.

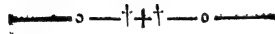
કૂં ખોટા તોં તોલ કૂં ખોટા.

તપડિરૂવગવહારે. ॥૫॥

તસ્સમિચ્છામિ દુઃખં ॥૩॥

માં માપ વાપર્યાં હોય.
જે સીજને નમુનો બતાવ્યો
હોય તે નહીં આપતાં
બદલીને તેની જગોએ
જાળે નીચી જાતનો
આપ્યો હોય.

તે ત્રીજા વ્રત સળંગ જે કાંઈ
પાપદોષ લાગ્યો હોય તે
નિવારણ હશે

ચોથું વ્રત.

ચોથું આણં વ્રત, ચૂસાઓ.

મેહુણાઓ, વેરમણું.
સ, દાર, સંતો સીએ.*

અવસેસં, મેહુણ વિહુ'નો,
પચખાણ. ॥૧॥

ચોં ચોથું સાધૂચી ઊંણું
વ્રત, થૂં મોહોટા.

મૈં મૈથુન થકી વેળાવસંતું
સં પોતાની. ઠાંસ્ત્રી (શિ-
વાય) સં સંતોષકીધો.

અં બાકી બીજી સ્ત્રીયી.

મૈં મૈથુન શેવવાનાં પં

* સ દાર સંતોસીએ. એ પં પુરૂષે પડિકમણું કરતાં
બોલવું. સ્ત્રીએ બોલવું નહીં.

સ, ભરતાર, સંતોસીએ +

અવસેસં, મેહુણવિહંનો.
પચખાણ ૥૨૥

અને જે સ્ત્રી પુરૂષને મૂ-
ળથકી કાયાએ સે-
વનાના પચખાણ
હોય, તેહેને દેવતા,
મનુષ, તિર્થંચ સંબંધી,
મેહુણનો પચખાણ.

॥ ૩ ॥

બવજીવાએ.
દેવતા મળંધી,
દુવિહું, તિવિહેણં.

નકરેમિ, નકરવેમિ.

પચખાણ કીધાં એ)
પુરૂષે કહેવું.)

સં પોતાના. ભં ભરતાર.
(શિવાય) સંં મૈથુનનો
સંતોષ કીધો

અં બાકી બીજા પુરૂષથી
મેં મૈથુન. શેવવાનાં પં
પચખાણ. (સ્ત્રીએ કહેવું)

જે માણસને મૂળથી કાયાએ
કરી અગ્રજ અથવા મૈ-
થુન શેવવાના પચખાણ
હોય. તેહેને દેવતા, મનુષ
તિર્થંચ સંબંધી મૈથુનશેવ
વાનાં પચખાણ થાય.

જીવું ત્યાંહોંનુધી.

દેવતા સંબંધી.

દું જે કરણે કરી. તિંત્રણ
ચોગે કરી.

નં મૈથુન શેવું નહી. નં

+ સ ભરતાર સંતોસીએ. એ પદ સ્ત્રીએ પડિકમણું
કરતાં બોલવું. પુરૂષે બોલવું નહી.

મણસા, બયસા કાયસા.

મનુષ તિર્થંચ સંબંધી.
એગવિહું, એગવિહેણં.

નકરેમિ, કાયસા.

એવાચોથા થૂલ.

મેહુણ, વેરમણ વ્રતના.

ધંચઅર્ધયારા

જાણિયંવા.

નસમાચરિયંવા.

તંજહા, તેઆજોઝી

ધંતરિય પરિગ્ગહિયગ-
મણે. ॥ ૧ ॥

અન્ય પાસે મૈથુન શેવરા
વવું નહી.

મં મન. વં વચન. કાં
કાયાએ કરી.

મં મનુષ તિં તિજંચ સંગંધો
એં એક કરણે કરી એં
એક યોગે કરી.

નં કર નહી. (મૈથુન શેવું
નહી). કાં કાયાએ કરી.

એવા ચોથા મોહોટા.

મેં મૈથુન થકી. વેં નિવર્ત્યો
તે વ્રતના.

પાંચ અતિચાર.

જાણુવા. પણુ

આદરવા નહી.

તં તે જંગ. તેં તે નિવા-
રણ કરછું.

પરસ્ત્રીને થોડા દીવસ કાંધ
શરત કરી રાખી તેની
સાથે ગમન કરે તે દોષ
મોહોટા પાપ સરખો
જાણુવો.

અપરિગ્રહિયગમણે. ૧૧૨ ॥

ગુણકાથી ગમન કરે તે દોષ
પણ મોહોટા પાપ સરખો
જાણવો.

અનંગક્રીડા. ૧૧૩ ॥

સ્ત્રીની સાથે જીજ્ઞ પ્રકારની
ક્રીડા કરી હોય તે.

પરિવાહ કરણે. ૧૧૪ ॥

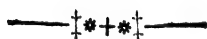
પરાયા વેવિશાળ અથવા
નાતરાં કરાવ્યા હોય તે.

કામભોગેસુ નિવાસિ-
લાસા.

કામ ભોગ વધારવાને કાળે
અમલ વીગેરે કુદ્રી ચીજ
ખાવી તે દોષ મોહોટો.

તરસમિષ્ટામિદુઃકંડ' ૧૪ ॥

તે ચોથા વ્રત સગંધી જે
કાંઈ દોષ લાગ્યો હોય તે
નિવારણ હજો.

પાંચમું વ્રત.

પાંચમુઆણુ વ્રત, ચૂલાઓ.

પાંચ પાંચમુ સાધૂથી જાણું
વ્રત. ચૂં મોહોટા.

પરિગ્રહાઓ, વેરમણં.

પં દ્રવ્યની અતિ ત્રાસાથી
વેં નિવર્તવું.

ખેત, વથુનો, યથાપ-
રિમાણ. ૧૧૫ ॥

ખેં જીઘાડી ધરતી. વં ઢાંકી
ધરતીયં ઘટારત પ્રમાણે

હિરણ, સૌવત્તનો, ચ-
ધાપરિમાણ. ॥ ૨ ॥

ધન,ધાનનો, યથાપરિ-
માણ ॥ ૩ ॥

દુપદ,ચઉપદનો,યથા
પરિમાણ. ॥ ૪ ॥

દુવિયનો, યથાપરિમાણ.
॥ ૫ ॥

એ યથા પરિમાણકીધુંછે.

તે ઉપરાંત પોતાનો કરી
પરિગ્રહો રાખવાનાં
પચખાણ.

નવજીવાએ.

એગવિહ,તિવિહણં.

હદ બાંધવી.

હિં ૩પા.સોં સોનાની.

ચં ઘટારત પ્રમાણે હદ.
બાંધવી.

ધં મોહોરબંધ ધત. ધાઠ
ચનાજની ચં ઘટારત
પ્રમાણે હદ બાંધવી.

દું બે પગવાળા જીવ. ચં
ચાર પગવાળા જીવ. ચં
યથા પ્રમાણે રાખવાની
હદ બાંધવી.

કું ઘરવાખરા દિકની. ચં
ઘટારત પ્રમાણેહદ બાંધવી
એ ઘટારત પ્રમાણે મર્યાદા
બાંધીછે.

ઉપર પ્રમાણેની હદ કરતાં
જારતીદ્રવ વીગરે પોતાનો
કરી રાખવાનાં પચ-
ખાણ.

જીતું ત્યાંહાંસુધી.

એં એક કરણ. તિ. ત્રણ
ચોગે કરી.

નકરેમિ.

મણસા, વયસા, કાયસા.

એવા પાંચમા થૂલ.

પરિમહ પરિમાણ, વેર-

મણ વ્રતના.

પંચઅર્ધયરા.

જાણિયંવા.

નસમાયરિયંવા,

તંજહા, તે આજોઝી

એન, વથુ, પપમાણા-

ઇક્કમ્મે. ॥ ૧ ॥

હિરણ. સોવન, પપમા-

ણાઇક્કમ્મે. ॥ ૨ ॥

ધન, ધાન, પપમાણા-

ઇક્કમ્મે. ॥ ૩ ॥

દ્રવ્ય રાખુ નહી.

મં મન. વં વચનકાં

કાયાએકરી.

એવા પાંચમા મોહોટા.

પં દ્રવની હદ પ્રમાણે. વેં

નિવર્ત્યો તે વ્રતના.

પાંચ અતિચાર.

જાણવા પણ.

આદરવા નહી.

તં તે જ્ઞેમ. તેં નિવારણુ

કરણું.

એં ભિન્નાડી જમીન. વં

ઢાંકી જમીન પં બાંધેલી

મર્યાદા તોડે તો પાપ

લાગે.

હિં રૂપ. સો. સોનું પપં

મર્યાદા ઉપરાંત રાખેતો

પાપ લાગે.

દ્રવ્ય તથા અનાજની મર્યાદા

બાંધી હોય તે તોડેતો

પાંચમા વ્રતનો ભંગ

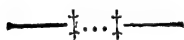
થાય.

કુપદ ચઉપદ પપમાણાઈ-
ક્રમ્મે. ॥ ૪ ॥

કુવિયપપમાણાઈક્રમ્મે.
॥ ૫ ॥

તરસમિચ્છામિ કુક્કડં
॥ ૫ા ॥

એ પગા તથા ચાર પગા
જીવ રાખવાની ગણતીની
મર્યાદા તોડેતો દોષ લાગે.
ધરવાખરાના સામનની મ-
ર્યાદા તોડેતો દોષ લાગે.
તે પાંચના વ્રત સળાંધી જે
કાંઈ પાપ દોષ લાગ્યો
હોય તે નિવારણ હજો.

છટું વ્રત

છટું દિસિ વ્રત.
ઉર્ધ્વ દિશિનું, યથાપરિ-
માણ. ॥ ૧ ॥
અથો દિશિનું યથાપરિ-
માણ. ॥ ૨ ॥
તિરિય દિશિનું યથા-
પરિમાણ. ॥ ૩ ॥

એયથાપરિમાણ કીધું છે.

તે ઉપરાંત, સ, ઈચ્છા-

છટું દીશા નિવર્તવાનું વ્રત.
ઉર્ધ્વ ઉર્ધ્વ દીશાની, યા ધટાર ત
પ્રમાણે હદ આંધવી.
નીચી દીશાની ધટારત પ્ર-
માણે હદ આંધવી.
જમીન તથા પાણી તરફ જ-
વાની દીશાની ધટારત
પ્રમાણે હદ આંધવી.
એ ધટારત પ્રમાણે હદ આં-
ધી છે.
તે તે ઉપરાંત. સં. સ્વ

ઈ, કાયઈ જઈને,
પાંચ આશ્રિય સેવવનાં
પચ ખ.ણ,

જાવજીયાએ.
દુવિહં, તિવિહણં.+

નકરેમિ, નકારેવેમિ,

મણસા, વચસા, કાયસા.
કરંતં નાણું જાણાઈ.

ઇં મરજીથી. કાં કાયાં
એ જમ્મને.

પ્રાણાતિપાત, મૃત્તીવાદ,
અદ્વિતાદાન, મૈથુન, પરિ
ગ્રહ, એ પાંચ આશ્રવ

શેવવાના પચખાણુ.

જીવું સાંહાં સુધી.

દું જે કરણ. તિં ત્રણ યો.
જે કરી.

નં મરીદા ઉપરાંત જઈને
પાંચે આશ્રવ શેવું નહી.
નં કોઇ પાસે એ પાંચે
આશ્રવ શેવરાવું નહી.

મન વચન કાયાએકરી.

બીજા શેવતા હોય તે રૂકું

+ દુવિહં તિવિહણં એટલે જે કરણ ત્રણ યોગના પચખાણુ-
વાળાએ હદ છોડી આગળ જવાય નહી. તેમજ પોતાના
દીકરા ઇયા ગુમાસ્તા અથવા ભાગીઆ વીગેરે બીજા
કોઇને મોકલાય નહી. વળી મને કરી જવાને તથા મોક-
લવાને ધરાય નહી. વચને કરી જવાને અથવા મોકલવા
ને બોલાય પણ નહી. તેમજ કાયાએ કરી જવાને તથા
મોકલવાને સંઘા પણ કરવી નહી.

વયસા, કાયસા.
તે માહિરહિને.
એગવિહું તિવિહિણું. *
નકરેમિ.

મણસા વયસા કાયસા
એવા છઠા દિસિવેરમ.

ણ મતના.

પંચઅર્ધયારા.

જાંણિયંયા.

નસમાયણિંયા.

તંજહા, તે આળોળિં.

ઊર્ધ્વદિશિષ્યમાણાઈકુ.

જાણુ નહી.

વચનનેકાયાએ કરી.

તે હદમાંહે રહિને.

એક કરણુ ત્રણુ યોગે કરી.

નકર (પાંચ આશ્રવ શેવું
નહી.)

મન વચન કાયાએ કરી.

એદિશાએ નિવર્તવાના

વ્રતના.

પાંચ અતિચાર.

જાણુવા પણુ

ગાદરવા નહી.

તં તે જેમ. તેં નિવારણુ

કરણું.

ઉંચી દિશાની મર્યાદા ઉલ્લંઘન

* એગવિહું તિવિહિણ એટલે એક કરણુ ત્રણુ યોગના પ-
ચજાણુ વાળાએ હદ છોડી આગળ જવાય નહી. વ-
ળો મનમાં ધરાય પણુ નહી કે હું જાઉં. તેમજ વચ-
ને એટલે મોહોડે જવાનું યોગાય પણુ નહી. અને
કાયાએ કરી જવાની સંજ્ઞા પણુ કરાય નહી. પણુ યો-
તાના દોકરા અથવા શમાસ્તા અથવા ભાગીઆને
મોકલવમાં જાદક આવતા નથી.

મ્મે ॥ ૧ ॥	ગીને અધિકુજયતો પાપ લાગે.
અધોદિશિપમાણાઈકુ- મ્મે. ॥ ૨ ॥	નીચી દીશાની મર્યાદા ઊલ્લં- ગીને જયતો પાપ લાગે
તિરિયદિશિપમાણાઈ- કુમ્મે. ॥ ૩ ॥	જમીન અને પાંજીની ગા- ધેલી મર્યાદા ઉલંગેતો પાપ લાગે.
એત્તવુટ્ટી. ॥ ૪ ॥	ચારે દિશાના ગાઊ એકઠા કરી એક દિશાએ જાય તો પાપ લાગે.
સર્ધઅંતર ધાએ. ॥ ૫ ॥	સંદેહ પડ્યા છતાં આધો જયતો દોષ લાગે.
તરસમિચ્છામિ દુક્કડં. ॥ ૬ ॥	તેછટ્ટાવત સળંધી જે કાંઈ પાપ દોષ લાગ્યો હોય તે નિવારણ હજો.

સાતમુ વ્રત.

સાતમુ વ્રત., ઊવભોગ, પરિભોગ- વિહં.	સાતમુ વ્રત. ઉં એક વખત જે ભોગવ્યું તે અન્ન વીગરે. ૫૦ જે ચીજ વારંવાર ભોગવ્યા- માં આવે તે ધરણાં હું
---	--

પચખાચ માણિ.
ભક્ષિણિયાવિહં. ॥ ૧ ॥

દંતણવિહં. ॥ ૨ ॥
ફળવિહં. ॥ ૩ ॥

અભગણવિહં. ॥ ૪ ॥

ભિવટ્ટણવિહં. ॥ ૫ ॥
મંજળણવિહં. ॥ ૬ ॥

વથથવિહં. ॥ ૭ ॥
વિલેવણવિહં. ॥ ૮ ॥

પુફ્ફવિહં. ॥ ૯ ॥
આભરણવિહં. ॥ ૧૦ ॥

ધૂપવિહં. ॥ ૧૧ ॥

યેજળવિહં. ॥ ૧૨ ॥

ધડાં તથા સ્ત્રી આદિકં.

પચખાણ કરતો થકો.
દીલ લુહવાનો અંગુચો તેની
ગણત્રી કરવી.

દાતણની ગણત્રી કરવી.
પ્રક્ષ વીગરેના ફળની ગણત્રી
કરવી.

તેલ વીગરે ચોળવાની ચીજનું
અનુમાન કરવું.
પીઠી વીગરેનું અનુમાન કરવું.
નાહાવા અથવા અંધોળ ક-
રવાના પાણીનું અનુમાન
કરવું.

વસ્ત્ર વીગરેની ગણત્રી કરવી.
અંદન સુખડ આદિકનીનું અ-
નુમાન કરવું.

પુલ્લ વીગરેનું અનુમાન કરવું.
ધરેણા ગાંઠા વીગરેનું અન-
નુમાન કરવું.

અગરજત્તી વીગરે ધપનું
અનુમાન કરવું.

ઐષધ, આહ, ખુંદાણા

ભાખણવિહં. ॥ ૧૩ ॥

ભીંનવિહં. ॥ ૧૪ ॥

સૂપવિહં. ॥ ૧૫ ॥

વિગયવિહં. ॥ ૧૬ ॥

શાકવિહં. ॥ ૧૭ ॥

માહુરવિહં. ॥ ૧૮ ॥

જમણવિહં. ॥ ૧૯ ॥

પાણિવિહં. ॥ ૨૦ ॥

પુષ્પવાસવિહં. ॥ ૨૧ ॥

વીગરે કાવો પીવાનું અ-
નુમાન કરવું-

સૂખડી વીગરેનું અનુમાન
કરવું.

લાસુ ધાનનું અનુમાન ક-
રવું.

કઠોળધાનનું અનુમાન
કરવું.

ફૂધ, દહી, ઘી, ગાળ. તેલ
વીગરેનું અનુમાન કરવું.

લીલા શાક ભાજી વીગરેનું
પ્રમાણ કરવું.

વેલ ફળ વીગરેનું અનુમા-
ન કરવું.

સુકા શાક વીગરેનું અનુમા-
ન કરવું.

પીવા તથા નાહાવા ઘો-
વાના પાણી વીગરેનું
પ્રમાણ.

સોપારી સવિંગ વીગરેનું
અનુમાન.

વાહુનવિહું. ॥ ૨૨ ॥

વાહુનિવિહું. ॥ ૨૩ ॥

સયણવિહું. ॥ ૨૪ ॥

સચિત્તવિહું. ॥ ૨૫ ॥

દ૦વવિહું. ॥ ૨૬ ॥

ઈત્યાદિકનું યથા પરિ-
માંણ કીધું છે.

તે ઉપરાંત ઉવભોગ. પ-
રિભોગ.

ગાડી, ઘોડા, રથ, હાથી,
નાવ, વાહાણુ વીગરેનું
પ્રમાણુ ધારવું.

પગેપેહેરવાનાં પગરખાં બી-
ગરેની ગણતરી કરવી.

પાટય પાટલા, બાજોઠ, સુ-
વાની સંખ્યા વીગરેની
ગણતરીનું પ્રાગણુ કરવું.

સચિત્ત ચીજ ખાવાનું અનુ-
માન કરવું.

જે વસ્તુ મુખમાં જીદા સ્વા-
દને અર્થે નાંખવી તેનું
અનુમાન ધારવું.

એ શોવાય મીઠું, હિંગ ગુ-
દર વીગરેની મર્યાદા ધા-
રવી તેમ કરે નહીં તોપ-
ણ ઉપરના દ્રવ પચખા-
ણુગાં એ વાત આવી
જાયછે.

ઉ. ઉપરના દ્રવો મધે જે
જે દ્રવ ધારવા હોય તે ઉ-
પરના એક વખત જે ભો-

ભોગનિમિત્તે. *

ભોગવવાનાં.

પચખાણ.

જાવજવાએ.

એગવિહું, તિવિહણ.

નકરેમિ.

મણસાં, વચસાં, કાયસાં.

એવા સાતમા.

ઉવભોગ, પરિભોગ.

કુવિહે, પત્તે, તંજહા.

ભોયણુઝીય. ॥ ૧ ॥

કમ્મઝીય. ॥ ૨ ॥

ગબ્યું તે. પ૦ વારંવારજે

ચીજ ભોગવવાની છે તે.

ભોગને ખાહાને.

ભોગવવાનાં.

પચખાણ.

જીવું ત્યાંહાં સુધી.

એ૦ એક કરણ. ત્રિ૦ ત્રણ

યોગે કરી.

ભોગવું નહી.

ગન વચન કાયાએ કરી.

એવા શાલમા.

હ૦ એક વખત જે ભોગવ્યું

તે. પ૦ વારંવાર જે

ચીજ ભોગવવાની છે તે.

હ૦ જે પ્રકારે. પ૦ કલ્યા.

તં૦ તે જેમ.

ભોજન સળંધી અતિ-

ચાર.

વ્યપાર સળંધી અતિચાર.

* ભોગ નિમિત્તે ભોગવવાનાં પચખાણ કરયા હોયતો રોગને
અર્થે ઔષધીમાં વાપરવાનો આગાર ઈઆ છુટી રહેજે.

ભોયણાઝીમ, સમણો
વાસએણં.

પંચ અઘયારા.

જાણિયંવા.

નસમાયરિયંવા.

તંજહા, તે આજોઝી.

સચિત્તાહારે. ॥ ૧ ॥

સચિત્ત પડિખુદ્ધાહારે.

॥ ૨ ॥

આપ્યોલિઓ. સહીભ-

ખણુયા. ॥ ૩ ॥

કુપ્યોલિય સહી ભખ-

ણુયા. ૧ ૪ ॥

પુછો સહી ભખણુયા.

॥ ૫ ॥

ભો. ભોજનના. સં શ્રાં
વડંતે.

પાંચ અતિયાર.

જાણુવા. પણુ

આદરવા નહી.

તં. તે જેમ. તે. તે નિવારણુ
કર છું.

સચિત્તનાં પચખાણુ હોય તે
તે શરત ચુકથી ખાયતો
દોષ લાગે.

વડ વીચરે ઝાટોથી ગુંદર
ઉખેડી ખાયતો દોષ લાગે
તાત્કાળની વાટેલી ચીજમાં
જીવના પ્રદેશ રહી ગયા
હોય તે ખાધાથી દોષ
લાગે છે.

જે ચીજ પુરી અસી લાગી
પાકેલી નહોયતે ખાધાથી
દોષ લાગે.

જે વસ્તુ તુચ્છ જેવી છે
એટલે ખોર, કાઠ, ગુંદાં
વીગરે એવી હથકી ચીજો

કમ્મહીણં, સમણિવાસ-
એણં.

પમરસ્સ, કમ્મા, દાણં,

જાણિયંવા.

નસ માયરિયંવા.

તંજહા, તે આજોઢિં.

ઈંગાલકમ્મે. ॥ ૧ ॥

વણકમ્મે. ॥ ૨ ॥

સાડીકમ્મે. ॥ ૩ ॥

ભાડીકમ્મે. ॥ ૪ ॥

ફાડી કમ્મે. ॥ ૫ ॥

ખાધેથી દોષ લાગે.
કં વ્યપારના. સં આવકને

૫૦ પંદર. ૩૦ કર્મ. દાં
આવવાના સ્થાનક.

જાણવા. પણ

આદરવા નહી.

તં તે જેમ તે તેનિવારણ
કરે છું.

જે વ્યપારના કામમાં અગ્ની
સગગાવતી પડે તે હુદાર
બીગરેનો તથા કાચલા
વેચવાનો વ્યપાર કરે
તો દોષ લાગે.

ઝાડ પ્રક્ષ કપાવવાનો વ્યપાર
કરેતો દોષ લાગે.

ગાડાં ગાડી વેચવાનો વ્ય-
પાર કરેતો દોષ લાગે.

ગાડાં ગાડી બળદ ઉંટ ઘોડા
વીપરેના ભાડાનો વ્યપાર
કરેતો દોષ લાગે.

ધરતીના પેટ ફાડ્યા નોવ્ય-

દંતવાણિજી. ॥ ૬ ॥

કેસવાણિજી. ॥ ૭ ॥

રસવાણિજી. ॥ ૮ ॥

બખવાણિજી. ॥ ૯ ॥

વિયવાણિજી. ॥ ૧૦ ॥

જંતુપીલણકમ્મે. ॥ ૧૧ ॥

નીલછણકમ્મે. ॥ ૧૨ ॥

દવાગિદાવણ્યા. ॥ ૧૩ ॥

સર, દહ, તલાગ, પ-
રિસોસણ્યા. ॥ ૧૪ ॥

પાર કરેતો દોષ લાગે.

દંતનો વ્યપાર કરેતો દોષલગે

વાળ વીગરેની ચમરીઓ

ખનાવવાનો વ્યપાર કરેતો

દોષ લાગે.

કરકોઈ જાતના રસ કરાવી

વેચવાનો વ્યપાર કરેતો

દોષ લાગે.

લાખનો વ્યપાર કરેતો દોષ

લાગે.

ઝેરી ચીજનો વ્યપાર કરેતો

દોષ લાગે.

ઘાણી, કોલ, કપાસના ચર-

ખા વીગરે પીલવાનો વ્ય-

પાર કરેતો દોષ લાગે.

વાછડા વીગરેને ખાશી

કરી ખાગદ ખનાવવાનો

વ્યપાર કરેતો દોષ લાગે.

દાવાદળ ચાસી લગાડેનો

દોષ લાગે.

સં શરોવર. દં કુવા. તં

તળાવ વીગરે પં ગાળ-

અસર્થ જાણ યોસણયા
॥ ૧૫ ॥

તરુસગિજામિ દુઝ્ઝડ,
॥ ૭ ॥

વાનો વ્યાપાર કરેતો દેષ
લાગે.

પશુ પક્ષી આદીકને પોપીને
વેચવાનો વ્યપાર કરેતો
દોષ લાગે.

તે સાતમા પ્રતના પંદર
કર્મા દાનના વ્યપારમાં
તથા છવીશ બોલની ધા.
રણા વીગરે ભોજનના
પાંચ અતિચાર સખધીમાં
જે કાંઈપાપ દોષ લાગ્યો
હોય તે નિવારણ હજી.

આઠમૂ પ્રત.

આઠમૂ પ્રત.
અનર્થા દંડનું, વેરમણં.

અહિવિહુ, અનર્થાદે.

પત્ર, તં તંજાહો

આઠમૂ પ્રત

અં વગર સ્વાર્થે બોલવું
તેથી પાપ બંધાય તે વે.
નિવર્તવું

અં ચાર પ્રકારે અં વ
ગર સ્વાર્થે

પૂ કહ્યા તં નેગ છે તેમ

અવઝૂણા ચરિયં. ॥૧॥

પમાયા ચયિયં. ॥૨॥

હંસપયાણું ॥૩॥

પાવકમ્મો, વચ્ચેસં. ॥૪॥

એહવા અનર્થા દંડશે-
વવાનાં પચખાણુ.

જાવજીવાએ.

દુવિહં, તિવિહેણં.

નકરેમિ, નકારેવેમિ.

મણસા, વચસા, કાયસા.

એહવા આઠમા અન-

કહેછે

અર્થ વિના અર્ત્ત ધ્યાન ધાતું
નહી તે

ધી તેલ વીગરેનાં વાસણો
ઉઘાડાં મુક્યાં હોય તે

જે શલસ્ત્રવડે હિરસા થઇ
શકે તેવાં શસ્ત્ર કાઢને
આપવા તે

પાપાપ કર્મના વળ ઉપ
દેશ દેવા તે

એ ચાર પ્રકારના અનર્થા
દંડ શેવવાના પચખાણુ

જીવુત્યાંહાં સુધી

દુઃખે કરણુ તિ, ત્રણુ યોગે
કરી

નં (અઠાર પાપ સ્થાન
કરૂપ) અનર્થાદંડ શેવુન
હી નં અન્ય પાસે શે
ગરાણું નહી

મં મન વળ વચન કાં
કાયાએકરી

એવા આઠમા વગર રવાથે

દ્વાદશ.

વૈશ્વમણ્ય વ્રતના
પાંચ અધ્યયારા.
જાણિયંવા,
નસમાયરિયંવા,
તંજહા, તે આજોઝી

ક'દપ્તે ॥ ૧ ॥

કુકુધંએ. ॥ ૨ ॥

મોહરિએ ॥ ૩ ॥

સંજુતા હિગરણે. ॥ ૪ ॥

ઊવભોગ, પરિભોગ
અર્ધરત્તે. ॥ ૫ ॥

ભોગવાથી.

નિવર્ત્યો તે વ્રતના,
પાંચ અતિયાર.
જાણુના પણ
આદરવા નહીં.
તં તે જમ. તે તે નિવા-
રણ કર્યું.

કામાતુર કરવાની વાતો બોલે
તો દોષ લાગે.
મોહાડેથી જોટી ચેષ્ટા કરેતો
દોષ લાગે.

આળપંપાળ અથવા જમ
તેમ બોલેતો દોષ લાગે.
જે વસ્તુથી પાપ થાય તે
વસ્તુ સમરાવે તો દોષ
લાગે.

૭ જે વસ્તુ એક વખત
ભોગવવામાં આવે તે
૫ જે વસ્તુ એની એજ
વારંવાર ભોગવવામાં આ-
વે તે અતિશે આહાયનાથી
ભોગવી હોય.

નરસમિચ્છા મિદુક્કડં.

॥૮॥

તે આઠમા અનર્થાદંડ વ્રત
સખંધી જે કાંઈ પાપદોષ
લાગ્યો હોય તે નિવારણ
હજી.

નવમૂ વ્રત.

નવમૂ સામાયક વ્રત.
સાવજ જોંગનુ, વેર-
મણં,

ફુવિહું તિવિહિણં.
નકરેમિ, નકારેવેમિ.

મણસા ધયસા કાયસા.

કરંતંનાયું જાણામ.

ધયસા, કાયસા.

જોડવી સફલણા પડપ-

નવમૂ સામાયક કરવાનું વ્રત
સાં પાપનો વ્યપાર કરવાથી
વેં નિવર્તવું.

જે કરણ વ્રણ મોજે કરી.
નં કર નહી સામાયકમાં
(અઢાર પાપસ્થાનક શેવું
નહી.) નં કરાવું નહી.
સામાયકમાં (અઢાર પાપ
સ્થાનક શેવરાવું નહી.)

મં મન. વં વચન. કાં
કાયાએ કરી,

ળીજી શેવતા હોય તે રૂકું
જાણવું નહી.

વં વચન. કાં કાયાએ કરી.
એવી રૂપ મનવર્તિએ કરી.

જાએ,
સામાયકનો અવસર
આવે સામાયક કરી-
એ તેવારે કસનાએ
કરી સુદ્ધ.

એહવા નવમા સામા-
યક વ્રતના,
પંચઅર્ધચારા.

જાણિવા.
નસમાયરિવા.
તંજહા તે આજોડી

મણદુપ્પડિહાણે. ॥ ૧ ॥

વચદુપ્પડિહાણે. ॥ ૨ ॥

કાયદુપ્પડિહાણે. ॥ ૩ ॥

સમાધયસ્સ સર્ધઅકર,
જાણએ. ॥ ૪ ॥

પાઠ પ્રમણે-

એવા નવમા સામાયકવ્રતના.

પાંચ અતિચાર.

જાણવા. પણ

આદરવા નહી.

તં તે જમ. તે તે નિવા-
રણ કરજી.

સામાયકમાં મન માહુ પર-
વર્ત્તાવ્યું હોયતો દોષલાગે.

સામાયકમાં વચન પાપમાંહે
પરવર્ત્તાવ્યું હોયતો દોષ
લાગે.

સામાયકમાં કાયા પણ પાપ
માંહે પરવર્ત્તાવી હોયતો
દોષ લાગે.

સામાયક મેં કીધી કે નથી કીધી
તે ઉપયોગ ઠાંમ રાખ્યો.

સામાઈયસ્સ અણુવઠિ-
યસ્સ કરણઆએ.
॥ ૫॥

તસ્સમિચ્છામિદુક્કં.
॥ ૬॥

ન હોયતો પાપ લાગે.

સાગાયક પુરી થયા વિના
પાળી હોય અથવા સા-
ગાયકમાં સાવજ્જ કર્મ
કરી મન વચન કાયાનો
જોગ સ્થિર રહ્યો ન હોય
તો દોષ લાગે.

તે સાગાયક વ્રત સળંધી જો
કાંઈ પાપ દોષ લાગ્યો
હોય તે નિષ્કુળ હજો

દશમૂ વ્રત.

દસમુ દેસાવગાંસીકવ્રત.
દિન દિન વ્રતે પ્રભાત થકી
પ્રારંભીને.
પુર્વાદીક; છદિસિ

જેતલી ભૂમિકા મોકળી
રાખીછે.
તે ઉપરાંત સહચ્છાએ.

દસમુ ત્રિશા ધારવાતું વ્રત.
રોજ રોજ સ્વારથી.
આરંભીને.
પૂર્વ આદી લેછને. ૭૦ છદિ-
શાએ.

જેટલી જમીન વાપરવી ધારી
છે.
તે ઉપરાંત પોતાની ધર
ચ્છાએ કરી.

કાયાએ જમને,
પાંચ આશ્રવ સેવનાં.
પચખાણુ.

જવ અહોરતં.
હુવિહં, તિવિહેણં.

નકરેમિ, નકારવેમિ.

મણસા, વયસા, કાયસા.

કરંતં નાણું જાણાઈ.

વયસા, કાયસા,
જેટલી ભૂમિકા મોક-
ળી રાખીછે.

તે માહી, જે દંમાદિ-

જમને(કાયાએ કરી.
પેહેણું પ્રણાતિપાત. ખીણુ
મ્રખાવા,દ ત્રીણુ. અદ-
તાદાંન ચોથુ મૈથુન, પાં
ચમું પરિશ્રદ. એ પાંચે
આશ્રવ શેવવાના પચ-
ખાણુ.

આહો રાત્રી.
હું બે કરણુ. તિં ત્રણુ
ચોગે ફેરી.
નં કરે નહી (પાંચે આશ્રવ
શેવું નહી.) નં કરાણું
નહી (પાંચે આશ્રવ શે-
વરાણું નહી).

૨૦ મન. ૫૦ વચન. કાં
કાયાએ કરી.

ખજ શેવતા હોય તે રકુ
જાણવું નહી.

૫૦ વચન. કાયાએકરી
જેટલી જમીન વાપરવી ધા-
રી છે.

તેં મોકલી રાખેલી જમીન

કની, મર્યાદા કીધીછે.

તે ઉપરાંત ઊપભોગ,
પરીભોગ

ભોગ નિમિત્તે ભોગવ
વાનાં પચખાણુ.

જાવ આહોરત્નં,
એગવિહું તિવિહેણં,
નકરેમિ

મણસા, વયસા, કાયસા,

એહવા દસમા દેસાવ-
ગાસીક વ્રતના

પંચઅધ્યયારા,

જાણિયંવા.

નસમાયરિવ્યવા.

તુંજહા, તે આજોડીં.

માં રહીને. જેં જેવસ્તુ-
ના નિયમની. મં હદ
કીધી છે.

તેં તે ઉપરાંત જેવસ્તુ એક
વખત ભોગવાય તે. ૫૦
જે વસ્તુ વારંવાર ભોગ-
વાય તે.

ભોગનેજ બહાને ભોગવ-
વાનાપચખાણુ.

આહો રાત્રી સુધી.
એક કરણને ત્રણ થોગે કરી.
કરનહી (તે દ્રવ્યાદિક ભોગવું
નહી.)

મં મન. ૫૦ વચન. કાં
કાયાએ કરી.

એવા દસમા દિશાંધારવાના
વ્રતના.

પાંચ અતિ ચાર.

જાણુવા પણ.

આદરવા નહી.

તં તે જેમ. તેં નિવા.

રણુ કરણું.

આણુવણ પડિગે. ૧૧૧૧

ખીજને માણસ પોતાના કામે
જતો હોય તેની પાસે પોતે
હદમાં રહીને કાંઈ મંગાવે
તો પણ દોષ લાગે.

યેસવણ પડિગે. ૧૧૨૧

ખીજને મોકલીને મંગાવેનો
દોષ લાગે.

સદાણુવાએ ૧૧૩૧

પોતે હદમાં રહીને જીજ
હદ બહારના ને સાદ કરે
તો દોષ લાગે.

રૂવાણુવાએ. ૧૧૪૧

પોતનું રૂપ ઊંચો નીચો
થઈને દેખાડે તો દોષ
લાગે.

બડિયા યોગસ પખેવે

જેણે બે કરણ ત્રણ યોગે પચ-
ખાણુકરયાં હોય તે કાંકરકી
નાખી કોઈને માંહે તેડાવા-
ની સંજ્ઞા કરે તો દોષ લાગે.
(પણ જેણે એક કરણ ત્રણ
જોગે પચખાણુ કરયાં હોય
તેને બહારથી ખીજને
કામ સાર જોલાવતાં દોષ
નહી.)

તરસમિચ્છામિ દુક્કડં.

તે દસમાત્રત સળધી જે કાંઈ

૥૧૦૥

પાપ દોષ લખાતો

નિવારણ હજો.

અગ્યારમું. વ્રત.

અગ્યારમું પોષધ વ્રત
અસણું, પાણું.

ખાઈમં, સાઈમંના પ-
ચખાણું. ૥૧૥

અબ્રહ્મનો પચખાણું. ૧૨૥
સણિસોવનનો પચખા-
ણું. ૥૩૥

માલા, વનગ, વિલેવ-
ણનો પચખાણું. ૧૪૥

સથ, મુસલાદિક, સ
વજ્ર જોગનો પચ-
ખાણું. ૥૧૫૥

અગ્યારમું પોસાતું વ્રત.
અં અન્ન, ઔષધી. પાં
પાણી.

ખાં મેવા, સુખડી. સાં
મુખવાસના એ ચારે આ.
હારના પચખાણું.

મૈથુન શેવવાના પચખાણું.
મણિ તથા સોનાનાં ઘરેણાં
કે જે પોતાની મેળે ઉત્તા-
રયાં ઊતરી શકે તે રા-
ખવાનાં પચખાણું.

માં કાષ્ટ પ્રમુખવં ગુળાળ.
પ્રમુખ વરણ ગંધવી, સુ-
ખડ, ચંદન, વિલેપન, વિગેરે
પાસે રાખવાના પચખાણું.

સં પાંખી, કાતર, ચખાં
વીગરે. મું આયુક્તની લા-
કડી, સાં પાપ જોમના

જાવ અહોરત્તં.
પજ્જનાસામિ.
કુવિહં, તિવિહેણં.

નંકરેમિ, નકારવેમિ,

મણસા, વયસા કાયસા.

કરંતં નાણં જાણં.

વયસા, કાયસા.

એહવી સદ્દહણપરૂપ-

ણાએ પોસાનો અ-

વસર આંચે પોસા-

કરીએ તિવારે કસ-

નાએ કરીસુદ્ધ.

એ હવા અગ્યારમા.

પડિપુણ, પોષધ વ્રતના.

હથીઆર પાસે રાખવા-
ના પચખાણ.

આખો દીવસ ને રાતનો પોશો

મર્યાદાના છેડા સુધી શેવવું.

દુઃ બેકરણ. તિઃ ત્રણ ગોગે.

કરી.

નઃ પોસામાં પાપનો વ્યપાર

કર નહી. નઃ જીજ્ઞાસા

પાપનો વ્યપાર કરાવું

નહી.

મઃ મન. વઃ વચન. કાઃ

કાયાએ કરી.

પાપનો વ્યાપાર કરતો હોય

તેને રૂઢુ જાણવું નહી.

વઃ વચન. કાઃ કાયાએ કરી.

એવી સારી શેશા તથા ઉપદેશ

કરી પોશો કરનાનો વ-

ખત આવ્યો હોય ત્યારે

સુદ્ધ વ્રતિ હજો-

એવા અગ્યારમા.

પઃ પ્રતિપૂર્ણ. પોઃ પોસાના

પંચઅર્ધચારા.

જાણિયંવા.

નસમાયરિયંવા.

તંજહા, તેઓજોડી.

અપ્પડિલે, હિય, દુપ્પડિ

લેહિય, સેજયા સં-

થારએ ॥૧॥

અપ્પમઝિય, દુપ્પમઝિ-

યં, સેજયા, સંથારએ.

॥૨॥

અપ્પડિલેહિ, દુપ્પડિ-

લેહિય, ઊચ્યાર, પા-

સવણ લુમિ. ॥૩॥

અપ્પમઝિય, દુપ્પમઝિ-

યં, ઊચ્યાર, પાસ

પ્રતના.

પાંચઅતિચાર.

જાણવા પણ.

આદરવા નહી.

તં તે જમ. તેં નિવારણું

કરછું.

અં પડિલેહે નહી. દું માં

હી પેરે પડિ લેહે. સેં

સ્થાનક પાટ પ્રમુખ અ-

વિવેકે પડિલેહેવેતો દોષ

લાગે,

અં પૂંજે નહી. દું બ્રૂગિ

ઉપર પૂંજએ. સેં સ્થા-

નક. સં પાટ વીગેરે અ-

વિવેકે પૂંજેતો દોષ લાગે.

અં જોઈ નહી. દું ભુડી

પેરે જોઈ. ઊં વડિનિતિ.

પાં લધૂ નિતિ પઠવવા-

ની જગા અવિવેકે જુવે

તો પાપ લાગે.

અં પૂંજે નહી. દું ભુડી

પેરે પૂંજે ઊં વડીનિતિ,

મણ, ભૂમિ. ૧૮૪૧

પોસહસ્ત, સમ્મત્તણ-
પ્રપાલણયા. ૧૧૫૧

ત્રસ મિચ્છામિ દુક્કડં.
૧૧૧૧

પાં લધૂ નિતિ. ભૂં
જગા અવિવેકે પૂંજે તો
પાપ લાગે.

પોં પોસામાંહે. સં કોષ
પ્રકારે પ્રમાદ શેવે તથા
સજાય ધ્યાન ન કરે અને
વિકથા પ્રમુખ કરે. તો
દોષ લાગે.

તે અગ્યારમા પોસાના વ્રત
સખંધી જે કાંઈપાપ દોષ
લાગ્યો હોય તે નિવારણ
હજો.

ગારમૂ વ્રત.

ગારમૂ, અતિથિ, સંવિ
ભાગ વ્રત.

સમણે, નિગ્રથે.

દ્વામુ, એસણિજજેણ.

ગાં ગારમુ. અં અમુક
ટાણાના દીવસ શીવાય.
સં ભાણામાં પીરશેલું
હોય તેનો વિભાગ વ્રતના.
સં સાધૂ. નિં જેની ગાંઠે
અથ નહી તે.

દ્વાં નિદોષ (અચિત.)એ
એખણીક.

અસણું. પાણું, ખાઈમં,
સાઈમં

વદ્ય, પડિંગાહ.
કંબલ, પાચપુછણેણું.

પાઠીયાડ, પીઠ, ફલગ,
સેજયા, સંથારએણ.

ઊસહ, બેસજેજાણું.

પડિલાભેમાણે, વિહુ-
રામિ.

એહવી સદ્દહણા પડપ-
ણાએ સાધ સાધવીની
બેગવધ મળેને મુ-
જતુ વોરાવું તે વારે
ફસનાએ કરી સુદ્ધ.

એહવા પ્યારમા અતિ
શિસવિભાગવતના,

અં અંત્ર ૧. પાં પાણી
૨. ખાં મીઠાઈ, મેવા
૩. સાં મુખવાસ ૪.

વં વસ્ત્ર. પં પાત્ર.
કં કાંગળી. પાં પાથરીતે
બેશીએ તે તથા રન્ને-
હરણો, ગુચ્છો.

પાં પેતાયકુ. પીં બાળે
ફ. ફં પાટિયું, સેં સ્થા-
નક. સં પાટ, ડાભ
વિગેરે તરણાં.

બેં બેપદ. બેં બાણી વ-
સ્તુ એકઠીની ફાકી,

પં પ્રતિલાભ તે આપતો
થકો. વિં વિચર.

એહરી પૂર્વાકત અધા, રચિ.

એવા પ્યારમા અતિયિએ
સાધુને વિભાગ વોરાવા-

પંચઅધ્યારા.

જાણિયંવા.

નસમોયરિયંવા.

તજહા, તેઆજોહી.

સચિત્ત નિષ્પેવણુયા. ૧૧

સચિત્તપેહુણુયા. ૧૨

કાસાર્ધકમ્મે, ૧૪૫

ધરવએસે. ૧૪ ૧૧

ના પ્રતના-

પાંચ અતિયાર.

જાણુવા પણુ.

આદરવા નહી.

તં તે જેમ. તેં નિવાં-

રણુ કરણુ

જીવવાળી વસ્તુ અજાણુ-

પણુ અચેત વસ્તુમાં ભે-

ળી હોય તે સાધૂને વેદ-

રાવે તો દોષ લાગે.

જીવવાળી વસ્તુ અજા-

ણુપણુ અચેત વસ્તુમાં મુશ્કી

હોય ને તેમાંથી અચેત

વેરાવે તો પણુ દોષ લાગે

કાળ વિતી જવાથી વસ્તુ

જગડી હોય તેવી વસ્તુ

સાધૂને વેરાવે તો દોષ

લાગે.

પોતે સુજતો હોય નેમ છતાં

નહીં વેરાવતાં બીજાને

વેરાવવાને કેહેતો દોષ

લાગે.

મચ્છરિયાઓ. ॥૫॥	પોતે દાન દેઈને અહંકાર ક-
	રેતો દોષ લાગે.
તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં.	તે બારમાંત્રત સગંધી જે
॥૧૨॥	કાષ પાપ દોશ લાગ્યો
	હાય તે નિવારણુ હજ્જે.

સંલેહણાનો પાઠ.

અપછીમ, મારણુ'તિય,	અં કાંઈ કરવું નથી. માઠ
સંલેહણા.	ગરણુ સમયે સં આહાર
	કખાય જેણે ઝોછા કી-
	ધાંછે તે,
પોપધરાળા પુંજીને. ૧	સંથારો કરવાનું સ્થાનક પુ'
	જ પડીલેહીને.
ઊચ્યાર, પાસવણ, ભુ-	ઊં વડીનિતિ. પાં લઘૂનિતિ
મિકા, પડલેહીને.	પરીઠવવાની. ભૂં જ.
॥૨॥	ગા. પં જેઠ તપાસીને.
ગમણા ગમણે, પડિક્ક-	ગં ઈરિયાવહિ. પં પડિ-
મીને. ॥ ૩॥	કક 'ને તેથી નિવર્તવાને.
દર્ભાદિક, સંથારો, સથ-	દં ડાબ વિગરેની. સં પ-
રીને. ॥ ૪॥	ચારી સં પાચરીને.
દર્ભાદિક, સંથારો, દુરૂ	દં ડાબ પ્રમુખની. સં પ-
હીને. ॥ ૫॥	ચારીઓ. દું બેસીને.

પૂર્વ તથા ઉત્તર દિસિ,
પદ્યંકાદિક, આસણે
એશીને. ૥૬૥

કર્યસ સંપગાહીયં, સિ-
રસાવત્તયં, મથ્યએ,
અંજલિકકુ. ૥૭૥

એવંવયાસી, નમોથ્યુણં
અરિહંતાણં, ભગવં
તાણં, જ્ઞવસંપત્તાણં,
૥૮૥

એમ અનંતા સિદ્ધને
નમસ્કાર કરીને પછે
પોતાના ધર્માચાર્યને
નમસ્કાર કરીને ૥૮૥

પૂ. પૂર્વ તથા ઉત્તર દિશાએ
પત્તાંઠી વાળી અથવા શ-
કિત પ્રમાણે આં એક
ઠેકાણે બેસીને.

ક. બે હાથ. જોડીને. સ.
માથે આવર્તન ચઢાવી-
ને. મ. મસ્તકે. અં.
અંજળી કરીને.

અ. એમ ભણીએ. ન. ન.
મસ્કાર કરવો. અ. કર્મ-
રૂપી વેરી જેણે હસ્થા
એવા અરિહંતને ૪૨,
પદ મુખી. ભ. જેને જ-
નમ મરણુ નથી તેમ ભ-
વરૂપી અંકુર પણુ નથી.
એવા જે જસ અને મ-
હીમાવંતભગવંતને-જા.
સિદ્ધ પદને પામ્યા તેમને.

એવા વર્તમાન કાળના
તીર્થંકર અને અનં-
તા સિદ્ધને નમસ્કાર ક-
રીને પછે પોતાના ધર્મા-

પુર્યેજે વ્રત આદર્યાછે,
તેઆજોઈ, પડિક્ક.
મી. નિંદી, નિસહ
થઈને. ૥૧૦૥

સઠવં, પાણુઈવાયં, પ-
ચખામિ

સઠવં, મુસાવાયં, પચ-
ખામિ.

સઠવં. અદ્વિના દાણં, પ
ચખામિ

સઠવં, મેહુણં, પચખામિ

સઠવં, પરિગ્રહ, પચ-

ખામિ.

સઠવં કોહં, પચખામિ.

ચાર્ય જોટજે ગુરુને નમ-
સ્કાર કરીને.

પૂં પેહુલાં જે વ્રત આદ-
ર્યાછે. તેં તેના દોષ
નિવારણ કરીને. પં પ-
ચખીને. નિં પોતાના
આત્માને નિંદીને. નિં
શલ રહિત થઈને અથ-
વા ચાર તીર્થને ખગા-
વીને-

સં સર્વ. પાં પ્રાણાતી પાત-
ને પં પચખીને. (નિરા-
ગારી કરીએતો.) ૥ ૧૧

સં સર્વ મું મૃખાવાદને.

પં પચખીને. ૨

સં સર્વ. અં અદ્વિતાદાન.

પં પચખીને. ૩

સં સર્વ. મેં મૈથુન.

પં પચખીને. ૪

સં સર્વ. પં ધન ગાત્ર.

પં પચખીને ૫

સં સર્વ. કોં કૌં. પં પચ-

સઞ્વં માણંય સઞ્વં
માયંય સઞ્વં લોભં
પચખામિ
ઠાવ, મિથ્યા, દંસાણં
સદ્ધિં, પચખામિ.

અકરણિ જજ્ઞં જોગં, પ
ચખામિ.

જાવજીવાએ
તિવિહું તિવિહેણું.

મકરેમિ; નકારેવેમિ.

કરેતંનાણુ જાણાઈ.

મણસા. વચસા. કાયસા.

એમઅઢાડ પાપસ્થા-
નક પચખીને. ॥૧૧॥

ખીને.

સં સર્વ માન. સં સર્વમા
યા. સં સર્વ લોભ. ઇ
ત્યાદિ પચખીને.

જાં એ વિગેરે. મિં અ-
ઢાડ પાપસ્થાનક મિથ્યા-
તનાં. દં દર્શનને. સં
સદ્યને પં પચખીને.

અં સર્વ પાપ જોગને. પં
પચખીને.

જાવજીસુધી.

તિં ત્રણુ કરણે. તિં ત્રણુ
યોગે કરી.

નં સર્વ પાપ યોગ કરે નહી.
નં સર્વ પાપ યોગ ક-
રાવું નહી.

અનેરા પાપ કરતા હોય તેને
રૂડુ જાણવું નહી.

મં મન વં વચન. કાં
કાયાએ કરી.

એ રીતે અઢાડ પાપ સ્થા-
નક તથા અહાર પચ

સઠવં અસણું, પાણું, ખા-
ઈમં સાર્થમ, ચઉ-
વિહું, પી, આહારં,
પયખામિ.*

જાવજીવાએ.
તિવિહું તિવિહણું.
એમચચારે આહારપ
ચખીને. ૥૧૨૥

જં, પિયં,

ઈમંસરીરં.

ખીતે.

સઠ સર્વ અન્ન પાઠ પાણી.
ખાઠ ગીઠાઈ, મેવા, સાવ
મુખવાસ. ચઠ એ ચચારે.
પીઠ પણુ. આઠ ભોજન.
પઠ પચખીતે

જાવજીવસુધી-
તિઠ ત્રણુ કરણુ. તિઠ ત્રણુ
યોગે કરી
એમ ચારે આહાર પચખીતે
(કરેતો આરાધિક એટલે
પાપરહિત થાય.)

જઠં આહારાદિક શરીરના જે
આત્રય તેની મમતા મુકીને
પ્રાણી આત્મા સાથે શરી-
રનો સળધ વોસરાધે છે
પિઠ વહાણું.
એમ શરીર.

† સંચારે જે પ્રકારનો છે. એક ઉપર પ્રમાણે નિરાગારી
એટલે તેમાં કાંઈ મોકળું રાખી શકાય નહીં. અને ખીજે
સાગારી તેમાં દેરા, કાળ, લાવ તથા ખોતાના -સામર્થ્ય
પ્રમાણે જેવી મોકળા રાખાવી હોય તેવી ખીરા શકાય,

ઈઈ, કંત, પાંચ મહાત્મ્યં.

મહાત્મ્યં

૬

ધિજ, વિસ સંયં.

સમયં.

આશુમયં.

અહમયં.

ભંડક રંડગ સમાણં.

માણંસીયં.

માણંકિન્હં.

માણંપુહા.

માણં પીવાસં.

૫૦ વારંવાર ઇછીએ તે ઇછે.
કં વ્રિષ વશિર્ણુદિકે કરી
યુક્તછે. પિં પ્રતે કરી ઇ-
દ્રિયોન્ની હરખનો કરણુહાર
તે. મં મને કરી જાણી-
એ જે ધણુ શોભાયમાન
છે તે.

૫૧ મનને સદાય વહાલ લાગે.

છપરના માંચ શબ્દોનો

અકાર્થ જાણવો.

ધિં ક્ષીરજ્ઞ ઉપજવવી.

વિસ્વાસ છપજવવો.

માનના ક્ષોભ હેતુ.

માનીને વણી માનીએ.

વારંવાર માનવા જોગ.

રતના ધરેણના હાલડથી

વાહાણું.

રજે તહાડવાય.

રજે તર્પી તાપ લાગે.

રજે ભૂખ લાગે.

રજે તર્પીલાગે તે માટે પાણી

પીળું.

માણુંબાલા.

માણુંચોરા.

માણુંદંસા.

માણુંગસગા.

માણુંવાઈયં, પિતિયં.

સંભિમ, સન્નિવાઈયં.

વિવિહા, રોગાયંકા.

પરીસહા, વસગા.

ફાસા, ફાસંતિ.

સિક્કટ.

ઈયં, પિયણુંચરિમેહું.

ઉસાસ. નિસાસેહિં

વાસિરામિ.

રખે સપૌદિક કરડે.

રખે ચોર પ્રમુખ લેછ બનય

રખે ડાંસ કરડે.

રખે ગસાકરડે.

મં રખે વ્યાધિ પીડે. પિં
પિત બનજે.

સં રખે સજેપગ થાય. સં
રખે સનેપાત ત્રિદોષ
થાય.

વિં વિવિધિ પ્રકારના. રોં
રોગ થાય.

પં પરીસો. વં રખે ઉમ-
સ્વર્ગ થાય.

ફાં રખે દુઃખ, દું ઉપજે.
જોમ બાણીને શરીરની
રક્ષા કરતો.

જોમ કરીને.
ઇં એવું જે માહારં શરીર-
પિં વહાણું હતું. ચંછેલે.

ઉં ઉચ્ચો સ્વાસ. નિં નિ-
ચો સ્વાસ.

જીવના સળંધ આશ્રી વેશ્યે

નિઃક્રૂર

એમ શરીર વેસિરાવીને

॥૧૩॥

કાળંઅણવ કંખમાણે,
વિહરંતિ.

એહવી સદહણા પડ-

પણાએ કરી અણુશ-

ણનો અવશર આવે

તેવારે ક્રસનાએ કરી

મુઠ્ઠી.

એહવા અપછિમ માર-

ણંતિય.

સંલેહણા.

ઝસણા.

આરાહણાના.

ધંચઅર્ધયારા.

જાણિયંવા.

મુસમાયરિયંવા.

રાવુંછુ

એમ કરીને

એમશરીરનો સમંધ તણુ

છું. ॥ ૧૩॥

કાં મરણુ વખતે જીવવાની

આશા અને મરણુનો ભય

નહી રાખતાં, વિં શુભ

યોગથી વીચરે.

એવી સારી ધારણના ઉપદે-

શે કરી અણુશણુનો વખત

આવે તે બારે શુદ્ધ મન

પ્રતિ હજો.

છેવટ વખતે અહાર તણ

સંચારો કરે.

સારી લેખાથી.

ક્ષમારાખી.

જીનની આર ધના એવી જો

સંલેહણાના.

પાંચ અતિચાર.

જાણુવા પણ.

આદરવા નહીં.

તંજહા, તે આળોડિં.

ઈહલોગા, સંસપહોગે.

॥ ૧ ॥

ખરલોગા, સંસપહોગે

॥ ૨ ॥

જીવિયા, સંસપહોગે । ૩ ।

મરણા, સંસપહોગે. ॥ ૪ ॥

કામભોગા, સંસપહોગે.

॥ ૫ ॥

તત્સ મિચ્છામિ દુક્કં

॥ ૧૩ ॥

અમ સમકિત પુર્વેક

પારવ્રત સંલેહણા સહિત

અને વિશે.

જે કાંઈ અતિક્રમ. ૧ ॥

તં તે જગ. તે તે નિવા-
રણ કર્યું.

ઈં આ લોકમાં ચક્ર વર્તાદિક
થવાની. સંં ઇચ્છા કી-
ધી હોય.

પંપરલોકમાં દેવતા થવાની
સંવાંછના કીધી હોય.

જીવવાની સં વાંછના
કીધી હોય.

મં પીડાએ મરણની સં
ઇચ્છા કરી હોય.

કં કામ ભોગની સં વાંછના
કીધી હોય.

તે સંલેહણના પાઠ સળંધી
જે કાંઈ પાપ હોય લાગ્યો
હોય તે નિવારણ હજે.

પાઠ પ્રમાણે અર્થ.

જે વસ્તુનાં પચખાણ કર્યાં

હોય તેના ઉપર મન કર્યું

હોય તે.

વ્યતિક્રમ. ॥૨॥
અતિચાર. ॥૩॥
અણુચાર. ॥૪॥

જાણનાં અજાણનાં મન
વચન કાયાએ કરી
સેવ્યા હોય સેવરાવ્યા
હોય સેવતા પ્રતે અનુ-
ભોધા હોય તે અન-
તા સિદ્ધ કેવળીની
સાખેમિચ્છામિદુક્કડં.

ચાલ્યો.
તે વસ્તુ હાથમાં લીધી તો
તે વસ્તુ ખાધી તો તે ચારે
બોલનો ભંગ થાય.
પાઠ પ્રમાણે અર્થ.

હવે અઢાડ પાપસ્થાનક આજોડીં છું.

૧ પ્રાણાતિપાત.
૨ મૃખાવાદ.
૩ અદત્તાદાન.

૪ મૈથુન.
૫ પરિગ્રહ.
૬ ક્રોધ.
૭ માન.
૮ માય.
૯ લોભ.
૧૦ રાગ.
૧૧ દેશ.
૧૨ કળીહ.
૧૩ અભ્યાખ્યાન.
૧૪ પૈશુન.
૧૫ પરપરીવાદ.

જીવની દિંસા.
જીહું બોલવું
વગર આપ્તે અથવા વગર
કહે લેવું તે (ચોરી.)
સંભોગ.
માત્રમત્તા.
ગુસ્સો.
અહંકાર.
કપટ.
લાલચ.
હેત.
ઈર્ષા.
કલેશ.
કુડુ આળ.
ચાડી ચુગલી.
પારકાની નિંદા.

૧૬ ર્ધ, અર્ધ.

૧૭ માયા મોસો.

૧૮ મિથ્યાત દસણસદ્ધ.

એ અઢાડ પાપસ્થાનક
સેંચાં હોય, સેવરા-
ચાં હોય, સેવતાં પ્ર
તે અનુમોદા હોય
તે અનંતા સિદ્ધ કે-
વળીની સામે મિ-
ચ્છામિદુક્કડં.

૨૦ સંસારના વિષયોથી રાગે.

અં સંજમ પ્રત પચખા.
ણનો અભાવ.

કપટથી જુહુ બોલવું.

ખોટા દેવ. ગુરૂ, ધર્મને માને
ને સિદ્ધાંત વિશે શંકાળાવે.

એ અઢાર પાપ સ્થાનક
ભોગવ્યાં હોય તથા ભો-
ગવાવ્યાં હોય તથા ભો-
ગવતાને રૂડુ જાણ્યું હોય
તો અનંતા સિદ્ધ કેવળી
ભગવંતની સામે નિવાર-
ણ હુજો.

હવે વાંદણાઓ લિખ્યતે.

વાંદણા, ૧.

પહેલી વાંદણા પંચમાહાવીદેહ ક્ષેત્રને વિષે જયવંતા
જગનવીસાં તીર્થકરદેવ બીરાજે છે. ઉત્તકદ્યા હોય તો એ-
કસો ને સીતેર તીર્થકર દેવ બીરાજે છે તે સર્વને

૧ શ્રી ગંધીર સ્વામિ.

૨ શ્રી જુગગંધીર સ્વામિ.

૩ શ્રી જાહુ સ્વામિ.

૪ શ્રી સુજાહુ સ્વામિ.

૫ શ્રી સુજાત સ્વામી.

૬ શ્રી સ્વયં પ્રભ સ્વામિ.

૧૧ શ્રી વજ્રરધર સ્વામિ.

૧૨ શ્રી ચંદ્રાનન સ્વામિ.

૧૩ શ્રી ચંદ્રજાહુ સ્વામિ.

૧૪ શ્રી ભુજંગ સ્વામિ.

૧૫ શ્રી ધશ્વર સ્વામિ.

૧૬ શ્રી નેમપ્રભ સ્વામિ.

માહારી તમારી સમે સમેની વાંદણા હજે, તે સ્વામિ કેહેવા છે. અનંતુ જ્ઞાન, અનંતુદર્શન. અનંતુચારીત્ર, અનંતો તપ અનંતો વીર્જ, અનંતી ધોરજ, એ છ ગુણે કરી સહિત ઓત્રીસ અતીશે કરીખીરાજ્યમાન છે. પાંત્રીસમયન વાણીના ગુણે કરી સહિત, એક હજાર ને આઠ ઉત્તમ લક્ષણના ધણી એસઠં ધરના પૂજ્યનિક, છકાયની રક્ષાના કરણહાર, એવા તીર્થકર દેવને માહારા તમારા જીદે અવિનય, અસાતના, અ-ભક્તિ, 'અપરાંધ કર્યો હોય તોમન વચન કાયાએ કરી ભુજે ભુજે કરી નમકાર કરજી' ને વાંદણા શકારજો. તિષ્ઠ-તોનો પાટ ત્રણવાર કેહેવો,

વાંદણા. ૨.

ખીજી વાંદણા જગન જે કોડ કેવળી, ઉત્તરકષ્ટા નવ કોડ કેવળી તેમને કરજી. તે કેહેવા છે. ચાર ગનધાતીયાં

૭ શ્રી રમણાનન સ્વામિ.	૧૭ શ્રી વીરસેન સ્વામિ.
૮ શ્રી અનંત વિરજ સ્વામિ.	૧૮ શ્રી મહાભદ્ર સ્વામિ.
૯ શ્રી સૂરપ્રભ સ્વામિ.	૧૯ શ્રી દેવજય સ્વામિ.
૧૦ શ્રી વિશાળપ્રભ સ્વામિ.	૨૦ શ્રી અજીતસેન સ્વામિ.

* પાંચ ભરત અને પાંચ ધરવત એ દસે ક્ષેત્રમાં આ પાંચ-મા આરામાં તીર્થકર હોય નહી તેથી હાલ પાંચમા આરામાં ઉત્તરકષ્ટા તીર્થકર હોય તો એક સોને સાઠ હોય અને એથે આરે ઉત્તરકષ્ટા તીર્થકર એક સો ને સી-તેર હેય. પણ હાલ રૂઢી પ્રમાણે આપણે પણ એકસો ને સીતેર તીર્થકર. દેવને વાંદણા કરવી.

(૧૦૯)

કર્મ ખપાવ્યાં છે, ચાર જળાં દોરડીના આંખળી સમાન
ખાકી રહ્યા છે. ચઊદ રાજલોક આખા આંખળા પ્રમાણે
દેખી રહ્યા છે, અનંતુ કેવળ જ્ઞાન છે, અનંતુ કેવળ દરસણુ છે,
મનની વાત જાણી રહ્યા છે. તે કેવળો ભગવંત ને માહારા
તમારા સર્વધી અવિનય અભક્તિ અશાતના થઇ હોયતો
મન વચન કાયાએ કરી ભુજે ભુજે કરી નગસકાર કરણું વ-
દણા શીકારજો. ત્રિપુતોનો પાઠ ત્રણ વાર કહેવો.

વાંદણા. ૩.

ત્રીજી વાંદણા અનંતા સિદ્ધ ભગવંતને કરણું. તે કેવા
છે, અષ્ટ કર્મ ખપાવી મુક્તિ ગયા છે. તે આઠ કર્મ કીયાં
૧ જ્ઞાના વર્ણિ. ૨ દર્શા વર્ણિ. વેદની. ૪ મોહનો. ૫ આ-
યુષા. ૬ નામ કર્મ. ૭ ગોત્ર. ૮ અંત્રાય.

એ આઠે કર્મ ખપાવી મુક્તિ પોહોત્યા. સકળ કાર્ય
સિદ્ધ થયાં. પંદર બેદે સિદ્ધ તે સિદ્ધ સિદ્ધા કયાં હાં છે. પૃથ્વીથી
સાતસેં નેવું જોજન જોયે ચડીએ એટલે તારા મંડળ આવે
ત્યાં હાંથી દસ જોજન જોયે સુરજનું વીમાન છે. ત્યાંથી એ-
શી જોજન જોયે ચંદ્રમાનું વીમાન છે. તે ઉપર ચાર
જોજન જોયે નક્ષત્રનાં વીમાન છે. ત્યાં હાંથી ચાર જોજન
જોયે બુધનો તારો આવે. ત્યાં હાંથી ત્રણ જોજન જોયે બૃહસ્પ-
તિનો તારો આવે. ત્યાં હાંથી ત્રણ જોજન જોયે મંગળનો તારો
આવે. ત્યાં હાંથી ત્રણ જોજન જોયે શનીશ્વરનો તારો આવે.
એમ નવસેં જોજન સુધી જ્યોતીષ ચક્ર છે. તે ઉપરાંત અ-

સંખ્યાતી જોજનની કાડાણ કાડી ઊંચે ચડીએ ત્યારે પેહેલું સુધમાં અને બીજી ઈશાનનાગા દેવ લોક છે. તે અકેક અર્ધચંદ્રમાને આકારે એટલે એ મળીને પૂણ ચંદ્રમાને આકારે છે પેહેલામાં બત્રીસલાખ વીમાન છે બીજામાં અઠાવીસ લાખ વીમાન છે. ત્યાંહાંથી અસંખ્યાતા જોજન ઉપર ત્રીજી સનંત કુમાર અને ચોથા ગાહાયેદ્ર એ એ દેવ લોક છે. તે એ મળી પૂર્ણ ચંદ્રને આકારે છે ત્રીજામાં બાર લાખ અને ચોથામાં આઠ લાખ વીમાન છે તે ઉપર અસંખ્યાત જોજન ઊંચે જવાથી પાંચમું બ્રહ્મદેવ લોક છે. તે ચંદ્રમાને આકારે છે તેમાં ચાર લાખ વીમાન છે. તે ઉપર અસંખ્યાત જોજન ઊંચે જાયતો છઠ્ઠાંતક નામે દેવલોક આવે તે ચંદ્રમાના આકારે છે. તેમાં પચાસ હજાર વીમાન છે. ત્યાંહાંથી અસંખ્યાત જોજન ઊંચે જાય તો સાતમું ગાહાશ્રુકનામાં દેવલોક આવે તે ચંદ્રમાને આકારે છે. તેમાં ચાલીસ હજાર વીમાન છે. ત્યાંહાંથી અસંખ્યાત જોજન ઊંચે જાય તો આઠમું સહસારનાગા દેવલોક આવે તે ચંદ્રમાને આકારે છે. તેમાં છ હજાર વીમાન છે. ત્યાંહાંથી અસંખ્યાત જોજન ઊંચે જાયતો નવમું આણુત અને દસમું પાણુતએ એ દેવલોક જોડાજોડ છે. તે બંનેમા મળી ચારસે વીમાન છે, તે તે બંને મળી પૂર્ણ ચંદ્રમાને આકારે છે. ત્યાંહાંથી અસંખ્યાત જોજન ઊંચે જાયતો અગીઆરમું આરણુ અને બારમું અચુય એ બંને દેવલોક જોડાજોડ છે. એ એ મળી

પૂર્ણ ચંદ્રને આકારે છે તેમાં ત્રણસે વીમાનો છે. ત્યાંહાંથી અસંખ્યાત જોજન ઉપર નવનગ્રીવેગ છે. ત્યાંહાંથી અસંખ્યાત કોડાણકોડ જોજન જાયે જાયતો પાંચ અનુત્તર વીમાન આવે તેમાં ૧ વીજય. ૨ વીજયંત. ૩ જ્યંત. ૪ અપ્રાણત. ૫ સ્વાર્થસિદ્ધ એ સ્વાર્થસિદ્ધ વીમાનની ધજા પતાકા થકી જાર જોજન જાયે જાયતો સિદ્ધસિદ્ધા છે. તે સિદ્ધસિદ્ધા કેવી છે. પિસ્તાળીસલાખ જોજનની લાંબી પોહોળી છે. તે મધે આઠ જોજન જડી છે. ઉતરતા છેડે માખીની પાંખ કરતાં પાતળી છે. ઉજળી ઝોખીર, સંખ, ચંદ્ર અંકરત્ન, રૂપાના પટ. મોતીના હાર, ખીરસાગરના પાણી થકી પણુ ધણી ઉજળી છે. ફટકઅરજન મેરૂમય સોનાનાં પતરાં સમાન ગદારી મહારી સાફ સોનાનાં પતરાં થકી પણુ ઉજળી છે. તેની ફરતી પરથી, ૧. ૪૨, ૩૦, ૨૪૯ જોજનથી ઝાઝી છે, તે સિદ્ધસિદ્ધા ઉપર એક જોજનના છેલ્લા ગાઉના છઠા ભાગને વિશે સિદ્ધ ભગવંત ખીરાજે છે તેને જનમ નથી જસ નથી દુખ નથી સંતાપ નથી અનંત સુખની લેહેરમાં ખીરાજે છે. તે સ્વગિજીને ગાદારી તમારી વાંદણા તિખ્ખુસોનો પાઠ ત્રણ વાર ભણીને ભુજેભુજે કરીને હજો.

વાંદણા. ૪.

ચોથી વાંદણા મહારા તમારા ધર્માચાર્ય, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, ધર્મશીખુની સાથે સાધ સાધવિ ગામે નમે ખીરાજે છે. તે મુનીશાહ ક્રમા છે. ગાદા પુરૂષ

પંડિત રાજ્ય. બહુ સૂત્રી, સૂત્ર સિદ્ધાંતના પ્રારંભ, કલ્પ
 વૃક્ષ સમાન, સફરી ઝાઝ સમાન, તરણ તારણ (નાવ) સ-
 માન, જનસાસનના સણગાર, ધર્મના નાયક, સંધના મુ-
 ખી, અભયરૂપના પાળણુદાર, કંચન ને કામ્યનીના ત્યાગી
 માદા વૈરાગી દસ વિધિ પ્રકારે સાધધર્મના પાલણુદાર, બા-
 વીશ પરીક્ષાના વેઠણુદાર, પંચમહાવર્ત અને એખા ચારિ-
 ત્રના પાલણુદાર, છતુ' દોષ રહિત અદાર પાણીન લેવણુ
 દાર, એવા અનેક ગુણે કરી સહિત એવા સાધૂને મહારી
 તમારી તિષ્ઠુતોનો પાઠ ત્રણવાર બણી વાંદણા કરે છું તે
 શીકારજો. અને તેમને અવિનય, અભક્તિ, અશાતના કરી
 હોયતો ભુજોભુજો કરી ખમાવું છું.

વાંદણા. ૫.

પાંચમી વાંદણા જગન બે હજાર કોડ સાધૂને ઉત્ત
 કથા નવ હજાર કોડ સાધૂને તે મુનિરાજ કેવા છે. છ કા-
 યના પીયર, છ કાયના રખોપાના કરણુદાર, સાત વ્યસનના-
 ટાળણુદાર, આઠ મદના ટાળણુદાર, પાંચ સમતે સમતા
 ત્રણ ગુપતે ગુપતા એ આઠ પરવચન માતાના પાલણુદાર
 બારે બેદે તપસ્યાના કરણુદાર. સતરે બેદે સંન્યમના પા-
 લણુદાર, વસ અસમાધિના ટાલણુદાર. એકવીસ સખજ
 દોષના ટાળણુદાર, પચીસ પ્રકારી ભાવનાના ભાવનાર, બા-
 વનઅણુચારના ટાળનાર. સત્તાવીસ ગુણે કરી સહિત એવા
 અનેક ગુણે સહિત એવા સાધૂ અદીક્રિપ ને પંદર ક્ષેત્રચસાં

વીચરેછે તે સર્વેને તિખ્ખુતોનો પાઠ ત્રણવાર ભણીને વાં-
દણા કરે છું અને તેમને અવિનય અભક્તિ અસાતના થઈ
હોયતો ભુજેભુજે કરી ખમાવું છું.

વાંદણાં ૬:

છઠ્ઠી વાંદણા સાવક સાવીકાને ખમાવું છું, શીશળ
સમકીતના પાળનરને ખમાવું છું, ધર્મનો રૂડો મારગ જા-
ણનારને ખમાવું છું, માહારાથી મોહોટા તથા માહારી જા-
રોજરીનાને તથા માહારાથી નાહનાને ખમાવું છું, સર્વ પ્રાં.
ણીમાંત્રને ખમાવું છું સાત લાખ પૃથ્વીકાય સાત લાખ
અપકાય સાત લાખ તે ઉકાય સાત લાખ વાઉકાય દસલાખ
પ્રત્યક્ષ વનસ્પતી કાય ચૌદ લાખ સાધારણ વનસ્પતિ કાય
બે લાખ બે ઇંદ્રી બે લાખ તે ઇંદ્રી બે લાખ ચૌઇંદ્રી
ચાર લાખ નારકી, ચાર લાખ તીર્જન પચંદ્રી ચારલાખ
દેવતા અને ચક્રદ લાખ મનુષ્યની એમ ચૌરાશી લાખ જીવા
જોનીને તથા હાલતા ચાલતા ઉડતાં બેસતાં જીવને પરીતા-
પના પીડા કરી હોય તેમ કોઇ પ્રાણી જીવની પાંખ દુખા-
ણી હોયતો માહારે તમારે મિચ્છામિદુક્કડં.

(હવે બેચાર ખમાસમણું કેહેવું.)

(ઈતિશ્રી ચોથુ પડિકમણા આવશ્યક સંમનં.)

આવશ્યક ૫

કાઠીસગં.

(અહિયાં પાંચમા આવશ્યકની આજ્ઞા માગવી.)

દેવસી પ્રાયછીત વીસુધનાથે કરેમિ કાઉસગ્ગં નમે
અરિહંતાણુથી તે નમે લોએસવ્ય સાહુણું સુધી આખો
નવકાર લણુવો. ॥ ૧ ॥ કરેમિભંતે સાગાધયંથી તે અ-
પ્પાણું વોસિરમિ સુધી કેહેવું. ॥ ૨ ॥ ઈચ્છામિ હામિ કા-
ઉસંગ્ગથી તે જંખંડિયં જંવિરાહિયં તસ્સમિછામિદુક્કડંસુ-
ધી કેહેવું. ॥ ૩ ॥ તસ્સઉત્તરીકરણુણુથી તે અપ્પાણું વોસરમિ
સુધી કેહેવું. ॥ ૪ ॥

ધર્મ ધ્યાનનો કાઉસગ્ગં.

ધમ્મેઝાણે ધમ્મેઝાણે ॥ ચઉવિહે ચૌપડયારો ॥ પન્ન-
ત્તનંગ્ગહા ॥ આણા વિજ્યે ॥ ૧ ॥ અવાય વિજ્યે ॥ ૨ ॥ વિ-
વાગ વિજ્યે ॥ ૩ ॥ સંઠાણુ વિજ્યે ॥ ૪ ॥ ધમ્મસણું ઝા-
ણુરસા ચત્તારિલખ્ખણુ ॥ ૫ ॥ પન્નત્તાતંગ્ગહા ॥ આણા ૩ ધ
૧ ॥ નિસગા ૩ ધ ॥ ૨ ॥ સૂત્ર ૩ ધ ॥ ૩ ॥ ઉવયેસ ૩ ધ ॥ ૪ ॥ ધમ્મ-
રસણું ઝાણુરસ ॥ ચત્તારિ આલંબણુ ॥ પન્નત્તા તંગ્ગહા
॥ વાયણુ ॥ ૧ ॥ પુછણુ ॥ ૨ ॥ પરિયઠ્ઠણુ ॥ ૩ ॥ ધમ્મકહા ॥ ૪ ॥
ધમ્મસણું ઝાણુરસ ॥ ચત્તારિ આણુપ્પેહા ॥ પન્નત્તા તં-
ગ્ગહા ॥ એગચ્યાણુપ્પેહા ॥ ૧ ॥ અણિચ્યાણુપ્પેહા ॥ ૨ ॥ અ-
સરણુણુપ્પેહો ॥ ૩ ॥ સંસારાણુપ્પેહા ॥ ૪ ॥ એ સોળખોલ દ-
હાઝાનું પડિકમણું કરતાં કેહેવા. અને રાત્રિના પડિકમણુમા
એ શીવાય નીચેના બારખોલ વધારે કેહેવા. આણુસણુ ॥ ૧ ॥
અણોદરી ॥ ૨ ॥ તિત્તિસંખે ॥ ૩ ॥ રસપરિત્યાગ ॥ ૪ ॥ કાયા
કળેશ ॥ ૫ ॥ ઇન્દ્રિયડિશલેણુતા ॥ ૬ ॥ પ્રાશ્વિત ॥ ૭ ॥ વનો ॥ ૮ ॥

(૧૧૫)

વયાવંચ ॥૬॥ સઙ્ગાય ॥૧૦॥ ધ્યાન ॥૧૧॥ રેવસી નામા
કાઝિસગ્ગં ॥૧૨॥ એ રીતે કાઝિસગ્ગં કરવો. તે ન આવડતો
હોયતો એ લોગ્ગસતો કાઝિસગ્ગં કરવો. ને નવકાર એક
ગણીતે પાળવો,

હવે લોગ્ગસ ઊજ્જેયગરેથી તે સિદ્ધા સિદ્ધં મમં
દિસંતુ સુધી આખો લોગ્ગસ બણવો. પછે એ વાર ઈચ્છા
[મ ખમાસમણ્ણા કેહેવા-

(ઇતિત્રિ પાંચમુ કાઝિસગ્ગં આવસ્યક સગંતં)]

આવસ્યક. ૬.

પચખાણુ.

પચખાણુ પેહેલું નવકારશીનું.

(અહિયા છઠ્ઠા આવસ્યકની આગ્રા માગતી.)

સૂરેઉચ્ચએ, નમોકારસહિ
યં, પચખાંમિ.

અહિવિહું, પિઆહારં

અસણં, પાણં, ખાઈમં,
માઈમં.

અન્નથણાભોગેણં

સહસાગારેણં.

વાસિરમિ. ॥ ૧ ॥

સૂં સૂર્ય ઊગ્યેથી. નં નવ
કાર ગણી પાળતાં સુધી.
૫૦ પચખુધુ.

અં ચાર પ્રકારનો. ૧૫૦
અહાર.

અં અન્નાદીક. ॥ ૧ ॥ ૫૦
પાણીં. ॥ ૨ ॥ ખાંમેવા.

॥ ૩ ॥ સાં તંખોળ ॥ ૪ ॥

અણુજ્જણે મોહોમા ધાલવાથી
ભંગ થાય નહી. ॥ ૧ ॥

અચાનક વર્ષાદતું ફેર પડ-
વાથી ભંગ થાય નહી. ૧૨

ઉપરના એ આગાર શીવાય
ચારે અહાર તમુધુ.

(ઇતિશ્રી પેહેલું નવકારશી પચખાણુ સમંતં).

પચખાણુ. બીજું પોહોરશી.

શુરેકિત્રએ, પોરસિયં, પ-
આખામિ.

અંતિવિહું., પિઆહારં.

અસણું, પાણું, ખાઈમં,
શાઈમં.

અત્રથણ બોગેણું.

સડસા ગારેણું.

પછત્ર કાલેણું.

દિસામોહણું.

સાહૂચયણું.

સંવસમાહિવત્તી ચા-

સૂ. સૂર્યગિગ્ધા પછી. પો.
પોહોર દહાડો ચડે ત્યાહાં
સુધી. ૫૦ પચખુણું.

ચ. ચાર પ્રકારનો. પિ.
અહાર.

અ. અન્ન. પા. પાણી. ખા. ખા.
મેવાં સા. સુખવાસ.

અણુજણે મોહમાં ધામવાથી
ભંગ થાય નહી. ૥ ૧ ॥

અચાનક વર્ષાદત્તું ફેંડે પડ-
વાથી ભંગ થાય નહી. ૥ ૨ ॥

વાદળ, રજ વીગરે કારણથી
સૂર્ય દેખાય નહી તેથી
પોહોરશી જણાય નહીતો
ભંગ થાય નહી. ૥ ૩ ॥

દીગમુડ પણે પોરશી નહી જા-
ણતાં ભંગ થાયતો બાજે
નહી. ૥ ૪ ॥

સાધૂને વચને પાડે તો ભંગ
થાય નહી ૥ ૫ ॥

શરીરની સમાધિ વર્તીવવાને

વાસિરામિ,	ગારેણું.	કાળે આશડ કરયે ભંગ થાય નહીં ॥૧॥ ઉપરના છ આગાર શ્રીવાય ચારે અહાર તળુછું.
-----------	----------	--

(ઈતિશ્રી બીજી પોરશી પચઆણુ સમંતં.)

પચાણ. ત્રીજી મધ્યાનનું.

સૂરેઉગ્રએ પુરિમહં પ- ચઆમિ.	સૂર્ય ઊગ્યા પછી મધ્યાન સુધી પચણુછું.
ચઊવિહું, પિઆહારં અસણું, પાણું, ખાદ્યમં સાધમં.	પ્રથમ પ્રમાણે અર્થ. "
અન્નથણા ભોગેણું.	"
સહસાગારેણું.	"
પછન્ન કાલેણું.	"
દિસા મોઢેણું.	"
સાહૂવયણેણું.	
મહુત્રાગારેણું.	વડા સાધૂના વિનયને કારણે
સવસમાહિ વત્તિયા. ગરેણું.	પાર્તો ભંગ થાય નહીં. પ્રથમ પ્રમાણે અર્થ.

(૧૧૮)

વોસિરામ

| એ સાત અગાર શીબાય
ચારે અહાર તજીધું.

(ઇતિશ્રી ત્રીજી મધ્યાનનું પચખાણુ સમંતં)

પચખાણુ ચોથું દુવિઆહારનું.

એક ટાણા ઉપરાંત ॥ દુવિહં ॥ પિઆહારં ॥ પ-
ચખામી ॥ અસણું ॥ ખાઇમં ॥ અન્નથણા ભોગેણું ॥
સહસા ગારેણું ॥ વોસિરામિ.

(ઇતિશ્રી એકાશણાના ઉપરદુવિઆહારનાં પચખાણુ સમંતં.)

પચખાણું પાંચમું આંખેલનું.

આયં બીજું વીહં પચખામિ તિવિહં ચઝીવીહં પીઆહારં
અસણું ॥ પાણું ॥ ખાઇમં ॥ સાર્ધમ. અન્નથણા ભોગેણું
॥ સહસા ગારેણું ॥ લેવા લેવેણું ॥ ગીહથસંસઠેણું ઊખીત
વીવેગેણું ॥ પરી ઠાવણીયા ગારેણું ॥ મહત્રા ગારેણું ॥
સવ સમાહિ વતીયા ગારેણું ॥ વોસી રાંમિ. ॥

(ઇતિશ્રી પાંચમું આંખેલનું પચખાણુ સમંતં.)

પચખાણુ છ દુ અપવાસનું.

મૂરેઉચ્ચે, અલત્તઠં પચખામિ ॥ ચઢવિહં ॥ પિ
આહારં ॥ અશણું પાણું ॥ ખાઇમં ॥ સાઇમં ॥ અ-
ન્નથણા ભોગેણું ॥ સહસાગારેણું ॥ વોસિરામિ ॥

(ઇતિશ્રી છઠું અપવાસનું પચખાણુ સમંતં.)

(૧૧૯)

પચખાણુ સાતમું નિવિનું.

નિવિગઈયં ॥ વિહં ॥ પચખામિ ॥ ચક્રવિહં. ॥
પિઆહારં ॥ અસણું ॥ પાણું ॥ ખાઇમં ॥ સાઇમં ॥ અ
ન્નથણાભોગેણું ॥ સહસાગારેણું ॥ લેવાલેવેણું ॥ ગીહથ
સંસઠેણું ॥ ઉખીતવિવેગેણું ॥ પડુચમખેણું ॥ સન્વસમા-
હિવત્તીયા ગારેણું ॥ અપ્પાણુંવોસિરામિ. ॥

(ઇતિશ્રી સાતમું નિવિનું પચખાણુ સમન્તં.)

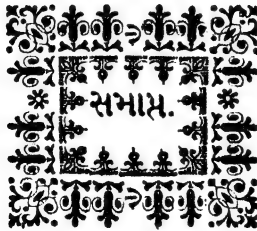
(પક્રિમણું કરીને ઉપર લખેલાં પચખાણુ મધેનું
ગમે તે એક જાતનું પોતાથી પળી સકે તેનું યથાશક્તી
પ્રમાણે એક પચખાણુ જરૂર કરવું જોઈએ એમાં અંતર
પડવા દેવો નહીં.)

(ઈતિશ્રી છઠું પચખાણુ આવસ્યક સમન્તં.)

હવે એમ પચખાણુ કર્યા પછી છ આવસ્યક કોઈ
વડેરા આવકના મુખેથી શાંભલવા ઈયા વડેરા આવક
ના હોય તો પોતાની મેળે પૂર્વ તથા ઉત્તર દિશા તરફ
ઉભા થઈને જે હાથ જોડીને છ આવસ્યકના નામ બાણવા
તે નાંચે પ્રમાણે.

૧ લે સમાયક ॥ ૨ ને ચોવીસંથો. ૩ ત્રીજે વાંદણા ॥
 ૪ થે પડિકમણું ॥ ૫ મે કાળીસગ્ગાં ॥ ૬ ઠે ॥ પચ-
 ખાણુ ॥ એ છએ આવસ્યક પુરા થયા, તેહેને વિશે ગાયા,
 પદ, અક્ષર, કાંદનો માત્ર મીંડી, રસ, દિધે, ઓણું, અધિક,
 વિપરિત કેહેવ.ણું હોયતો ॥ માહારે તમારે ગિચ્છામિ
 દુકડં. ॥ ગિચ્છાતવનું પડિકમણું. અવતનું પડિકમણું પ્રમાદનું
 પ્રડિકમણું. અસુભ યોગનું પડિકમણું કખાયનું પડિકમણું.
 એ પાંચે પડિકમણા સગિરિતે પડિકમ્યાના હોય તો. ત-
 રસમિચ્છામિ દુકડં. ગયા કાળનું પડિકમણું. વર્તમાનકાળ
 ની સામાયક. આવતા કાળના પચખાણુ. એ ત્રણે કાલ સ
 બંધી કિંચિત માત્ર પાપ દોશ લાગ્યો હોય તો અરિહંત
 કેવળી ભગવંતની સાખે ગિચ્છામિ દુકડં. કરેમિ મંગળાં
 શુચયુચ મંગળાં.

(હવે છઠાં ત્રણવાર નમોઐથુણું કેહેવું.)

સાધવંદણ

શ્રી સીદ્ધાય નમઃ

- નમું અનંત ચોવીસી, રીખભાદીક માહાવીર;
આરઝ ખેત્રમાં, ધાલી ધર્મની સીર. ૧
- મહા અતુલ્ય જલીનર, સુરવીર ને ધીર;
તીરથ પ્રવતાવી, પોહોતા ભવ જળ તીર. ૨
- શ્રી ગંધીર પ્રમુખ, જગન તીરથંકર વીસ;
છે અદી દ્વીપમાં, જૈવંતા જગદીશ. ૩
- એકસોહો ને સીતેર, ઉદકષ્ટા પદ જગીશ.
ધન મોટા પ્રભુજી, જોડને નમાવું શીશ ૪
- કેવળી દોય કોડી, ઉદકષ્ટા નવ કોડ.
મુની દોંય સેસ કોડી, ઉદકષ્ટા નવ સેસ કોડ. ૫
- વીચરે વીદેહે, મોહોટા તપસી ઘોર;
ભાવે કરી વંદું, ટાળે ભવની કોડ. ૬
- ચોવીસે જીતના, સમ્રાજા એ ગુણધર;
ચઉદસેહે ને પાવન, તે પ્રભુમું સુખકાર. ૭
- જીન સાસન નાથક, ધન શ્રી વીર જીણુંદ,
ગૌતમદીક ગણધર, વરતાવ્યો આણુંદ, ૮
- શ્રી રીખભ દેવના, ભરતાદીક સોહો પુત્ર;
વૈરાગ મન આણી, સંજગ લીધો અદ્ભુત. ૯

કેવળ ઉપરાજ, કર કરણી કરતુત;	
જન મત દીપાવી, સધળા મોક્ષ પોહત.	૧૦
શ્રી ભરતેશ્વરનાં, પટોધર હુવા આઠ;	
આદીત જસાદીક, લીધી સીધ પુર વાટ.	૧૧.
શ્રી જન અંતરના, હુવા પાટ અસંખ;	
મુની મુગતે પોહોતા, ટાળી કરમના વંક	૧૨
ધન કંપીલ મુનીસર, નેમી નમું અણુગાર,	
જેણે તતીક્ષણ તાગ્યો, સેસ રમણી પરીવાર.	૧૩
મુનીવર હર કેસી, ચીત્ત મુની સરસાર;	
સુધ સંજમ પાળી, કરી દીધા ભવપાર.	૧૪
વળી ઈશુકાર રાજ, ઘેર કગળાવતી નાર;	
ભગુ ને જસા, તેહના દોય કુમાર.	૧૫
છય રીધ છાંડીને, લીધો સંજમ ભાર;	
એને અદ્ય કાળમાં, પામ્યા મોક્ષ દ્વાર.	૧૬
વળી સંજતી રાજ, હરણુ આહીડે જાય;	
મુની વર ગદ ભાળી આણ્યો ગારગ ઠામ.	૧૬
ચારીત્ર લેઈને, ભેટયા ગુરના પાય;	
ક્ષત્રી રાજ રૂપીસ્વર, ચરચા કરી ચીતલાય.	૧૮
વળી દસે ચક્રવત, રાજ રમણી રીધ છોડ;	
દસે મુગતે પોત્યા, કુળને સોભા ચોડ.	૧૯
એણી ઉસર પણીમાં, આઠ રામ ગયા મોક્ષ;	
બળભદ્ર મુનીસ્વર ગયા, પાંચમે દેવ લોક.	૨૦
વળી દેસાણુ ભદ્ર રાજ, વીર વાંઘા ધરી માન;	

પછે ઇંદ્ર હઠાવ્યો, દીયો છકાઇ અભેદાન.	૨૧
કરકંડુ પ્રમુખ, ચારે પ્રત્યક્ષ બોધ;	
મુની મુગતે પોહોલ્યા, જીત્યા કરમના બોધ.	૨૨
ધન મોટા મુનીવર, અધા પુત્ર જગીસ;	
મુનીવર અનાથી, ઝીલ્યા રાગ ને રીસ,	૨૩
વળી સમુદ્ર પાળ મુની. રાજેમતી રેહે નેમ;	
કેસી ને ગૌતમ, પામ્યા સૌવપુર ક્ષેમ,	૨૪
ધન વીજેગોખ મુની, જોગોખ વળી જાણ;	
શ્રી ગરકા આચારજી, પોહોલ્યા છે નીરવાણ.	૨૫
શ્રી ઉતરાધેનમાં, જીતવરે કર્યા વખાણ;	
સુધે મન ધ્યાવ્યો. મનમે ધીરજ આણ.	૨૬
વળી ખંધક સન્યાસી, રાખ્યો ગૌતમ રનેદ;	
માહાવીર શર્માપે. પંચ મહાવ્રત લેહ.	૨૭
તપ કઠણ કરીને, ઝોંસી આપણી દેહ;	
ગયા અચ્યુ દેવ લોકે, ચત્રી લેશે ભવ છેહ.	૨૮
વળી રીખલ દત મુની, સેઠ સુંદરશણ સાર;	
સીવરાજ રૂખીસ્વર, ધન ગંગીઓ અણુગાર.	૨૯
સુધ સંજમ પાળી, લીયો તે કેવળ સાર;	
એ ચારે મુનીવર, પોહતા મોક્ષ મુઝાર.	૩૦
ભગવંતની માતા, ધન ધન સતી દેવા નંદા;	
વળી સતી જૈવંતી, છોડ દીયા ધર કંદા	૩૧
સતી મુગતે પોહોલ્યાં, વળી તે વીરની નંદા	
માહા સતી સુદરસણા, ધણી સતીયોના પ્રંદા,	૩૨

વળી કારતક શેઠે, પડીમાં વહી સુરવીર;	
જમ્યો મોહોરા ઉપર, તાપસગળતી ખીર.	૩૩
પછે ચારીત્ર લીધા, ગંત્રી એક સેહસ આઠ બીર	
મરી હુવા સકી ધંદ્ર, ચવી બેશે ભવ તીર.	૩૪
વળ રાય ઉઠાઈ, દીયો બાણેજને રાજ	
પોતે ચારીત્ર લેખને, સારથા આતગ કાજ.	૩૫
ગંગદત મુની આણુદ, તરણુ તારણુ જીહાજ;	
કોસલ મુની રૂહો, દીયો ધણા ને સાજ,	૩૬
ધન મુનખેતર મુનીવર, સર્વાન ભુતી અણુગાર;	
આરધીક હુધને, ગયા દેવ લોક મૂઝાર.	૩૭
ચવી મુગને જાસે, વળી સીયો મુનીશ્વર સાર;	
ખીજ પણુ મુનીવર, ભગવતીમાં અધીકાર	૩૮
સેરણીકનો બેટો, મોહોટો મુનીવર મેધ;	
તજ આઠ અંતે ઉરી, આણુયો મન સવેગ.	૩૯
વીર પે વ્રત લેખને, જાંધી તપની તેગ;	
ગયા વીજે વૈગાને ચવી લેસે સીવ વેગ.	૪૦
ધન યાવરયા પુત્ર, તજ બત્રીસે નાર;	
તેની સાથે નીકળ્યા, પુરૂષ એક હજાર.	૪૧
સુખદેવ સન્યાશી, એક સેહસ સીખ લાર;	
પાંચસેહે સુસીલંગ, લીધો સંજગ ભાર.	૪૨
સરવે સેસ અઢાઈ, ધણા જીવાને તાર;	
પાંડુ ગીરી ઉપર, કર્યો પાટો ગમન સંચાર.	૪૩
આરાધીક હુધને, કીધો ઉખેલો પાર;	

હુવા મોહોટા મુનીશ્વર, નામ લીધે નોસતાર.	૪૪
ધન જન પાળ મુનીવર. દોય ધનાવા સાધ	
મયા પ્રથમ દેવ લોકે, મોક્ષ જાસે આરાધ.	૪૫
શ્રી મલ્લનાથના છ મંત્રી, મહાબળ પ્રમુખ મુનીરાય	
સરવે મુગતે સધાવ્યા, મોહોટી પદવી પાય.	૪૬
વળી જીત શત્રુ રાજ, સુખધી નામે પ્રધાન,	
પોતે ચારીત્ર લેખને, પામ્યા મોક્ષ નિધાન.	૪૭
ધન તેતળી મુનીવર, દીયોં છકાઈ અભેદાન;	
પોટીલા પ્રતી બોધ્યા, પામ્યા કેવળ જ્ઞાન.	૪૮
ધન પાંચે પાંડવ, તજી ધ્રુપતી નાર.	
સ્થીવરની પાસે, લીધો સંજગ ભાર.	૪૯
શ્રી નેમ વંદનનો, એહવો અભીગ્રહ કીધ	
માસ માસ ખગણુ તપ, સેત્રંજે જઈ સીધ.	૫૦
ધરમ ગોખ તણા સીખ, ધરમ રૂચી અણુગાર;	
કીડીઓની કરણા, આણી દયા રક્ષાળ.	૫૧
હડવા ટુંબાનો, કીધો સધળો આહાર,	
સ્વારથ સીધ પોહોત્યા, ચત્રી લેશે ભવપાર,	૫૨
વળી પુંડરીક રાજ, કુડરીક ડગીયો બાણ;	
પોતે ચારીત્ર લેઈને, ન ધાણી ધરમગાં હાણ.	૫૩
સ્વારથ સીધ પોલા, ચત્રી લેશે નીરવાણ;	
શ્રી જ્ઞાતા સુત્રમાં, જીનવરે ક્યાં વખાણ.	૫૪
ગૌતમહીક કુંવર, સગા અઢારે બ્રાત;	
સરવ અધક વીસ્તુના સુત, ધારણી જરી માત.	૫૫

તજી આઠ અંતે ઉરી, કાઢી દીક્ષાની વાત;	
ચારીત્ર લેધને, કીધો મુક્તિનો સાથ	૫૬
શ્રી અણી સણાદીક, છયે સહોદર બાઈ;	
વાસુદેવના નંદન, દેવકી જ્ઞરી ગાય.	૫૭
ભદ્રપુર નગરી, નાગગાહા વધ જાણ;	
સુલસા ઘેર વધીયા, સાંભળી શ્રી નેગની વાણ.	૫૮
તજી જત્રીસ જત્રીસ અંતે ઉરી, નીકળ્યા છટ કાય;	
નળ કુખેર સગાણા, ભેટયા શ્રી નેગના પાય.	૫૯
કરી છઠ છઠ પારણા, ગનમેં વૈરાગ લાય	
એક માસ સંચારે, મુગત જીરાજ્યા જાય.	૬૦
વળી દાણુ સાણુ, દુમખ સુમખ મુની નામ	
વળી કુંવર અણાદી, ગયા મુગત ગઠ માંહી.	૬૧
વાસુદેવના નંદન, ધન ધન ગજ સકુમાળ,	
રૂપે અતી સુંદર, કળાવંત વેહે જાળ.	૬૩
શ્રી નેગ સર્મીપે, છોડ્યો મોહ જંગનળ;	
બીખુની પડીગા, ગયા મસાણ ગદાકાળ.	૬૩
દેખી સોમીલ કોપ્યો, મસ્તકે જાંધી પાળ;	
ખેરના ખીરા, સીર ઠવિયા અસરાળ.	૬૪
મુની નજર ન ખંડી, મેટી મનની જાળ;	
કઠણુ પરીસો સહીને, મુગતે ગયા તતકાળ	૬૫
ધન જાણી મયાળી, ઉવીયાલાદીક સાંધ	
સ્થામ ને પ્રણુન, અનીરૂધ સાધ અધાઠ.	૬૬
બળી સચનેમી દ્રઢ નેમી, કરણી કીધી વાઢ	

દશે મુખતે પોહોત્યા, જીનવર વચન આરાધ,	૬૭
ધન અરજીન માલી, કયો કદા ગ્રહ દુર.	
વીરપેં વ્રત લેધને, સતવાદી હુવા સુર.	૬૮
કરી છઠ છઠ પારણા, ક્ષમા કરી ભરપુર,	
છ માસા માંહી, કરમ કીયા ચકચુર	૬૯
વળી કુંવર એમતો, દીઠા ગોતમ સ્વામ;	
સુણી વીરની વાણી, કીધાં જોતમ કામ	૭૦
ચારીત્ર પાળી, પોહોત્યા સીવ પુર ઠામ,	
ધુર આંદ મુંકાઇ, અનંત અકળ મુની નામ.	૭૧
વળીકશ્ચ રાયની, અગર મર્ઝખી આઠ;	
પુત્ર વહુ દોયે, સંચીયા પુન્યના ઠાઠ.	૭૨
જાદવ કુળ સતીયા, ટાલ્યો દુખ ઉચાટ;	
પોહોત્યા સીવ પુર મેં, એ છેત્રનો પાઠ.	૭૩
સરણીકની રાણી, કાળીયાદીક દસ જાણ;	
દસે પુત્ર વીજેજે. સાંભળી શ્રી વીરની વાણ.	૭૪
ચંદન બાળાપેં, સંજમ લેધ હુવા જાણ;	
તપ કરી દેહ ઝોંસી. પોહોત્યા છે નીરવાણ.	૭૫
નંદાદીક તેરે, સરણીક તૃપની નાર.	
સંગલી ચંદન બાળાપે. લાંધો સંજમ બાર.	૭૬
એ નેતું જણાનો અંતગઢમાં અધીકાર.	૭૭
સરણીકાના બેટા, જાળીયાદીક ત્રેવીશ,	
વીરપેં વ્રત લેધને, પાલ્યો વીસવા વીસ.	૭૮
સપ કઠણ કરીને, પુરી મન જગીસ	

(૧૨૮)

દેવલોકે પોહોલ્યા, મોક્ષ જાશે તજી રીસ	૭૯
કાકડીનો ધનો, તજી જત્રીસે નાર;	
મહાવીર સમીપે, લીધો સંજમ ભાર.	૮૦
કરી છઠ છઠ પારણાં, આંખેલ ઉચીત અહાર;	
શ્રી વીરે વખાણ્યા, ધન ધનો અણગાર.	૮૧
એક ગાસ સંધારે, સ્વારથ સીધે પોહંત;	
મહા વિદેહ ક્ષેત્રમાં, કરશે ભવનો અંત.	૮૨
ધનાની રીતે, હુવા નવે સંત;	
શ્રી અનુવવવાધમાં, ભાળી ગયા ભગવંત.	૮૩
સુખાહુ પરમુખ, પાંચ પાંચસે નાર,	
તજી વીરપેં સીધો, પંચ મહાવ્રત સાર.	૮૪
આરીત્ર પાળી, પાલ્યો નીર અતીચાર;	
દેવ લોકે પોહોલ્યા, સુખવીપાકે અધીકાર.	૮૫
સરણીકના પેતા, પામાદીક હુવા દસ,	
વીરપેં વ્રત લેધને, કાઢ્યો દેહનો કસ.	૮૬
સંજમ આરધી, દેવલોકમાં જઈ વસ;	
મહા વિદેહ ક્ષેત્રમાં, મોક્ષ જાશે લઈ જસ.	૮૭
જાળભદ્રના નંદન, નીખડાદીક હુવા ખાર;	
તજી પચાસ પચાસ અંતે ઉરી, તામદીયો સંસાર,	૮૮
સહ નેમ સમીપે, ચાર મહાવ્રત લીધ,	
સ્વારથ સીધે પોહોલ્યા, હોશે વીદેહમાં સીધ,	૮૯
ધન ધનો ને સાળીભદ્ર, મુની સરાની જોડ	
નારીના બંધન, તતક્ષણ નાખ્યા ત્રોડ.	૯૦

(૧૨૯)

- ઘેર કુટુંબ કખીસો, ધન કંચનની કોડ;
 માસ માસ ખમણુ તપ, ટાળશે ભવની ખોડ. ૯૧
- શ્રી સુધરમા સ્વામીના સીખ, ધન ધન જંબુ સ્વામ;
 તજી આઠ અંતે ઉરી. માત પીતા ધન ધામ, ૯૨
- પ્રભવાદીક નારી, પોહોત્યા શીવ પુર ઠામ,
 સુત્ર પ્રવ્રતાવી, જગમેં રાખ્યો નામ. ૯૩
- ધન હુંઢણુ મુનીવર, કશ રાયના નંદ;
 સુધ અભીચહ પાળી, ટાળી દીયો ભવ ફંદ ૯૪
- વળી ખંધક રૂપીની, દેહ ઊતારી ખાલ;
 પરીસો સહીને, ભવ ફેરા દીયા ટાળ. ૯૫
- વળી ખંધક રૂપીના, હુત્રા પાંચસેહ શીશ;
 ધાંણીમાં પીલ્યા, મુગતી ગયા તજી રીસ ૯૬
- સંભવ વીજય સીખ, ભદ્ર ખાહુ મુનીરાય;
 ચઉદ પુરવધારો, ચંદ્ર ગુપ્તી આપ્યો ઠાય; ૯૭
- વળી આદ્ર કુમાર મુનીવર, થુળીભદ્ર નંદી જોણ;
 ચરણીક એમંતો, મુનીશ્વરાની સેણ. ૯૮
- એવીસે જીતતા મુની, સંખ્યા હુત્રા અઠાવીસ લાખ.
 સેહેસ અડતાલીસ ઉપર, સુત્ર પર્મપરા બાખ. ૯૯
- કોઈ ઓતગ વાંચો, મોઢે જ્યણુ રાખ;
 ઉઘાડા ખોલે, પાપ લાગે વીપાક. ૧૦૦
- ધન ગાર્દેવી માતા, ધ્યાવ્યો નીરમળ ધ્યાન;
 ગજ હુદે પામ્યાં. નીરમળ કેવળ માન; ૧૦૧

- ધન આદેશરની પુત્રી, બ્રામી સુદંરી હોય,
 ચારીત્ર લેઈને. મુગતી ગયા સુધ હોય. ૧૦૨
- ચોવીસે જીનની, વડી સીખણી ચોવીસ;
 સતી મુગતે પોહોત્યા, પુરી મનની જગીસ ૧૦૩
- ચોવીસે જીનની, સરવ સાધવી સાર;
 અડતાજીસ લાખ ને, આઠસેહે સીતેર હજાર ૧૦૪
- ચેડાનો પુત્રી, રાખી ધરમ સુપ્રીત;
 રાજેમતી વીજીયા, અચાવંતી સુવનીત. ૧૦૫
- પદમાવતી મણી રાયા, ક્રુપદી દવંદતી સીતા;
 ઈત્યાદીક સતીયા, ગદ જગાવરો જીત. ૧૦૬
- ચોવીસે જીનના, સાધ સાધવી સાર;
 ગયા મોક્ષ દેવલોકે, રૂદ્યે રાખી ધાર; ૧૦૭
- એણે અઢી દ્વીપમાં, ધરહા તપસી ગાળ.
 સુદ્ધ પાંચ મહાવ્રત ધારી, નમો નમો ત્રણ કાળ. ૧૦૮
- એ જતીયા સતીયાનાં. લીજે નીત પ્રતી નામ;
 સુધે મન ધ્યાવો; એહીજ તરણારો કામ. ૧૦૯
- જતીયા સતીયા સુ, રાખી ઉજવળ ભાવ;
 એમ કહે રૂષી જેમલજી, એહી તરણારો નાંવ. ૧૧૦
- સંવત અઢાર ને, વર સાતો સીરદાર;
 શેહર ઝાણારમાં, એહ કહ્યો અધીકાર. ૧૧૧

(૧૩૧)

શિક્ધ ભગવંતની સ્તુતી.

હરે ગીત છંદની ચાલ.

- જગત ભૂષણ વિગત દૂષણ, પ્રણવ પ્રાણીનિ રૂપકં,
ધ્યાન રૂપ અનુષ ઉપમં, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૧
- ગગન ગંડલ મુક્તિ પદમં, સર્વ ઉદ્ધનિવાસિનં
જ્ઞાન જ્ઞેતિ અનંત રાજે, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૨
- અજ્ઞાન નિંદ્રા વિગત વેદના, દલિત મોહ નિરાયુકં,
નામ ગોતમ અંતરાયં, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૩
- વિકટ ક્રોધા માન યોધા, ગાયા લોભ વિસર્જનં;
રાગ દ્વેષ વિમુદ્રિત અંકુર, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૪
- વિમળ કેવળ જ્ઞાન લોચન, ધ્યાન સકલ સર્ગીરિતં;
યોગિના મતિ ગમ્ય રૂપં, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૫
- સુસ ગય સમકિત દૃષ્ટિ જિનકી, સોહિ યોગ અયોગિકં;
યોગિના મતિ ગમ્ય રૂપં, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૬
- યોગ મુદ્રા સમ સમુદ્રા, પુરિ પદ્યંકા સનં;
યોગિના મતિ ગમ્ય રૂપં, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૭
- અંદ્ર સૂરજ દ્વિપ મનકી, જ્ઞેતિ થેનંડલંધિતં;
તે યોતિથી કાઈ અપરં યોતિ, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૮
- સિધ તીર્થ અતીર્થ સિધા, ભેદ પંચ દશાદિકં
સર્વ કર્મ વિમુક્તિ ચેતન, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૯

એક માંહિ અનેક રાજે, એક માંહં એ કિકં;
 એક અનેકકીનાંહિ સંખ્યા, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૧૦
 અતુલ સુખીકી લેહરમાં પ્રભુ, લીન રહે નિરંતરં;
 પરંબ્રહ્મ જ્ઞાન અનંત દર્શન, નમો સદ્ધિ નિરંજનં ૧૧
 અજર અમર અલખ અનંતં, નિરાકાર નિરંજનં;
 ધર્મ ધ્યાનથી સિદ્ધ દર્શન, નમો સિદ્ધ નિરંજન. ૧૨

સોળ શતીઓના નામ.

આદિનાથ આદે વીરજીને વંદી, સદ્ગુણ મનોરથ કીજીએએ
 પ્રભાતે ઉઠીને મંગલક કામે, સોલ શતી નામ લીજીએએ, ૧
 બાળ કુંવારી જગ હેતકારી, બ્રહ્મી ભરથની બેનડીએ;
 ઘટઘટ બ્યાપીક અક્ષર રૂપે સોળ શતીમાંહે જે વડીએ. ૨
 બાહુબળ ભગની શતી શિરોમણી, સુંદરી નામે રિખલ સુતાએ;
 અગસરૂથી ત્રિભુવન માંહી, જેહ અનોપમગુણ જોતાએ. ૩
 ચંદન બાળા બાળપણેથી, શિયળવંતી સુધ આવિકાએ;
 અડદના બાકુળા વીર પ્રતિલાબ્યા, કેવળ લહી વ્રત બાવિકાએ ૪
 ઉગ્રસેન ધુઆ ધારણીનંદન, રાજેમતી નામ વલભાએ;
 જોબન વીશે કામને જીતી, સંજમ લઇ દેવ દુલભાએ. ૫
 પંચ ભરથારી પાંડવ નારી, ધ્રુપતી તનઆ વખાણીએએ
 એકસો આઠે ચીવર પુરાણાં, શિયળ મહિમા તસુ જાણીએએ ૬

દશરથ નૃપતી નારી નીરોપમ, કૌશિકા કુળ ચંદ્રિકાએ;
શિયળ શલુણી રામ જનેતા પુન્ય તણી પ્રનાલીકાએ.

કોશંબીક ઠામે સંતાનિક નામે રાજ કરે રંગ રાજ્યોએ;
તશધર ધરણી મૃગાવતી સતી સુરભુવન જસ ગાજ્યોએ.
સોળસા સાચી શિયળ ન કાચી રાચી નહીં વિખ્યા રશેએ
મુખકુ જોતાં પાપ પુલાએ નામ લેતાં મન ઉલસેએ.

રામ રઘુવંશી તેહનીકાગની જનક સુતા સીતા સતીએ;
જગ સહુ જાણોધીરજ કરતાં અનળ શીતળ થયો શીયળ થીએ ૧૦
કાએ તાંતણે ચારણી બાંધી, કુવા થકી જળ કાઢીઓએ;
કલંક ઉતારવા સતીત સુભદ્રા, ચંપા બાર ઉધાડીઓ એ. ૧૧
સુરનર વંદીત શિયળ આખંડિત, શીયા શીવપદ ગામનીએ;
જેહને નામે નિર્મળ થઈએ, બલહારી તસ નામનીએ; ૧૨
હસ્તિનાગ પુરે પંડુરાયની, કુંતાં નામે કામનીએ;
પાંડવ માતા દશે દશારની, બેની પતિવ્રતા પદમનીએ. ૧૩

શિયળવંતી નામે શ્રિયળવંતી ધારણી, ત્રીવધે તેને વંદીએએ;
નામ જપતાં પાતક જાએ, દર્શન દુરતન કંદીએએ. ૧૪

કાકંડી નગરી નળ નરંદની, દમયતી તશ જોહનીએ;
સંકટ પડે શિયળજ રાણો, ત્રિભુવન કીર્તિ તેહનીએ. ૧૫

અનંગ અજીતા જગ જન પુજીતા, પુક્રમુખાને પ્રભાવતીએ;
વિશ્વ વિખ્યાતા કામિતદાતા. સોળમી સતી પદમાવતીએ. ૧૬

વીરે દાખી શાસ્ત્રે શાખી, ઉદય રતન જાસે મુદાએ;

સુભદ્રાની સઝાય.

મુનીવર સોધેરે ધરજા, જીવના જતન કરંત
 તરણું ખૂટ્યું આંખમાં, નયણે નીર ઝરંત. ૧
 કલ્પવૃક્ષ જેણે ઝાળખ્યો, આંગણે ઉમેરે; જેહ;
 જીભે તરણું કાઢીયું, સાચુને પડોરે સંદેહ ૨
 તે સજ્જનનયું કીજીએ, જેણે કુળ લાગે લાજ;
 પુત્ર વહુ સોના સગી, નહીં અમારે કાજ. ૩
 ગુણ વિણુસી ગુણ લાફડી, ગુણ વિણુ નાર કુનાર,
 મન ભાંગે ભરતારનો. નહીં અમારે ધરખાર, ૪
 પીઠ વચન શ્રવણે સુણી, સતી મન ચિંતવે એમ
 જીન ધર્મ કલંક જાણી કરી, કાઉસગ કીધોરે તેમ. ૫
 ઈંદ્ર તણું આસન ચળ્યું, સતી શિરઆવ્યુંરે આળ,
 પોળ જડાવું નગરની, તોરે ઉતરશે ગાળ. ૬
 ભુંગળતો ભાંગે નહીં, ધણ ન લાગે ધાય.
 ચંપા પોળ ન ઉઘડે, આકળ વ્યાકુળ થાય. ૭
 આકાશે ઉભા દેવતા, ખોલે એહવારે ખોલ,
 સતી જલ સીંચે ચારણી, તોરે ઉવડશે પોળ. ૮

- રાજા મન આણુંદીઓ, નગર ધણીછે નાર;
અંતે ઉરછે માહરો, સતી શિરોમણી સાર. ૬
- અંતે ઊર કીધું એકઠું, ફૂત્રા કાંઠે નહીં માર્ગ;
કાચે તાંતણે ચારણી ત્રૂટી જાયે ત્રાગ. ૧૦
- અંતે ઉર થયું દયામણું, રાંજ થયો નિરાશ;
માટીપણું મનમાં રહ્યું. ધિગ વળ્યોધર વાસ- ૧૧
- નગરી પડો વગડાવીયો, વસ્તી દીસે હેરાન;
પ્રજાને પીડા ધણી, ક્રોધ દીયો જીવતદાન. ૧૨
- પડો આવ્યો ધર આંગણે નગરી હાલકબોલ;
જો માતા અનુમત દીઓ, તોહું ઊઘાડુંરે પોળ. ૧૩
- વણી વણી વહુવર સું કહું, નહીં નિલૈજને લાજ;
નવકુલ નાગ નાશી ગયા, આવ્યુ કીકડે રાજ. ૧૪
- દોશ તે દીજે કર્મને કળાંક ચઢાવ્યુરે માય;
પડો છળી ઉભી રહી, જઈ સંભળાવ્યો રાય, ૧૫
- વેગેતે જઈરે વધામણી, રાજા નહીં વિશ્વાસ;
પ્રતક્ષ જુઓ એ પારખું, જઈ કરો તાપસ. ૧૬
- સુખાસન ખેશી કરી, આવી જહાં છેરે કુંપ; *
વદન પુનમ ચંદસો, દેખી હરખ્યો ભુપ; ૧૭
- રાજા મન આણુંદીયો, હૈડે હરખન માય,
પ્રજાને પીડા ધણી, સાર કરો મોરી ગાય. ૧૮
- અવર પુરૂષ બંધવ પિતા, સતી મન કામા સોય;

માનવ સહુ મેડીયે ચડી, સતી જીએ સહુ કાચ	૧૯
કાચે તાંતણે ચારણી. સતી કલા ચઢી સોલ;	
કામની કુંપ જલે બરી ઉઘાડી તણુ પોળ.	૨૦
કોઇ પીયર કોઈ સાસરે, કોઈ હોશે માને મોસાળ	
ચોથી પોલ ઉઘાડશે, જે હોશે શિયળ ચોસાલ.	૨૧
ચોથી પોળ હુઘાડશે, જે હોશે શિયળ નિકલંક,	
મુરનર હોળે સાખીયા, મુભદ્રાચ ટાલ્યું કલંક	૨૨
નાક રહ્યું નગરી તણું, ગામ ઊતારીરે ગાળ;	
રાય રાણા પ્રશંસા કરે, સતિય શિરોગણુ સાર.	૨૩
નર નારી જે પાળશે, તે તરસેરે સંસાર;	
સિદ્ધ તણાં મુખ પામશે, અમર તણો અવતાર;	૨૪
સંધો કહે શિયળ સતી, મહીલાયે રાખ્યોરે નામ;	
ખણુ કેરાં દુધડાં, રહેશે સોના કેરે ઠામ,	૨૫

(૧૩૭)

ચોવીસ તિર્થંકરનાં નામ.

પ્રભાતિયું.

શ્રીરીખમ અણત સંભવ સ્વામી, અભીનંદનજી અંતરંગમી;
રાગદ્વેષદોષ ક્ષય કરણા, વંદુ સોજે જીન સોવન વરણા. ૧
સુમતજીને સુપાસો પ્રભુ, મુક્તિ ગયા મેટી ગર્ભાવાસો;
દુર કીયા જગ્યાશુ મરણા, વંદુ સોજે જીનસોવન વરણા. ૨
શીતળ શ્રેયાંસ જીનદોષો, પ્રભુ ચૌદે રાજ રહ્યા જ્ઞેષ્ઠ;
વિગલ સૂમતી નીરમલ કરણા, વંદુ સોજે જીન સોવન વરણા; ૩
અનંત નાથજી અનંત જ્ઞાની, જીસું મનરી વાતો નહીં છાની;
ધર્મજીરો ધ્યાન રૂદેધરણા; વંદુ સોજે જીન સોવન વરણા. ૪
શાંતીનાથજી સાતાકારી, કુંથુનાથજીરી જીજી જલ્પીહારી;
અરનાથ આતમ કિંધરણા, વંદુ સોજે જીન સોવન વરણા. ૫
મહિમા ધણો નેમીનાથ તણો, મહાવીરજી હુવા સાસનરા ધણી;
મે ઝાલી જીરાં ચરણા, વંદુ સોજે જીનસોવન વરણા. ૬
પ્રભુરો સરીર સંપદા સુંદર સોહે, નીરખાંતા નયન તુરત મોહે;
ચતુર નરરા ચીત હરણા, વંદુ સોજે જીન સોવન વરણા. ૭
પ્રભુજીની દીપ દીપ રહી દેહી, જીને સુરનર નીરખી રહ્યા કેઈ;
આંખ્યે તો હુધ જીવે અગી ઝરણા, વંદુ સોજે જીન સોવન વરણા. ૮
પ્રભુજીરો મસ્તક લેષપગ નખતાંહી; જીરો શરીર વખાણ્યો માહી;
આરસંધ લેવે શરણાં, વંદુ સોજે જીન સોવન વરણા; ૯
ત્રીન લોકરો રૂપ પ્રભુજી પાયો, દુજી ગાવડી ખેટા એસો નહીં જાઓ
જ્યારો મોસઠ ઈંદ્ર ખેટો ચરણા, વંદુ સોલે જીન સોવન વરણા ૧૦

એક સમયે અરજ સુણ્યો સોલે. રૂપી રામચંદ્ર આયા આપરે એળે,
મારા આવાગણુ દુઃખ દુર કરણા, વંદુ સોલેછું સોવન વરણા. ૧૧
સંવત અદારસેં છત્રીસ વરશે. કીયો નાગોર યોગાસો બાવસરશે.
બરો ભગ્ન કીયા બવસાગર તરણાં, વંદુ સોલેછું સોવન વરણા. ૧૨

શ્રાવકના એકવીશ ગુણ

- ૧ શરાવક કેવા છે, નવ તત્વના જાણુ છે.
- ૨ શરાવક કેવા છે, કોઈની શાન્ત વાંછે નહીં.
- ૩ શરાવક કેવા છે, કોઈનાં ચળાવા ચળે નહીં.
- ૪ શરાવક કેવા છે, કરણી કરતુત કરે પણ ધરમનાં ફળનો સંદેહ આણુ નહીં.
- ૫ શરાવક કેવા છે, શાધશાધવીની દુગંછાં ન કરે.
- ૬ શરાવક કેવા છે, નીગરંથ પરવચનનાં જાણુ છે.
- ૭ શરાવક કેવા છે, હાડહાડની મીઝાએ રંગલાગા છે.
- ૮ શરાવક કેવા છે, માદા નીઆધવંત છે.
- ૯ શરાવક કેવા છે, ફટક રતન જેમ નીરમળુ તેમ શરાવક હર્ષઆને વીશે ઉજળા નીરમળા છે.
- ૧૦ શરાવક કેવા છે, અવંશુઅકેતા. દાંતશાળ તથા ધરનાં બારણાં સદાચ ઉઘાડાં છે.
- ૧૧ શરાવક કેવા છે, અપરનીતકારી ઘેર જાય નહી.
- ૧૨ શરાવક કેવા છે, આઠમ પાખી ચઉદશ અગાંવાશનાં અપવાશ તથા પોશા તથા પડીકમણા તથા ચોવીમાર રાત્રી ભોજનને ત્રીવોઆરનાં કરનાર છે.

- ૧૩ શરાવક કેવાછે! ખારે બેઠે તપશાના કરનાર છે.
- ૧૪ શરાવક કેવાછે! આરંભ પરીધરેથી કાંઈક નીવરતાછે.
ને કાંઈક નથી નીવરતા.
- ૧૫ શરાવક કેવાછે! પચણાં પચાવણાંથી કાંઈક નીવરતાછે
ને કાંઈક નથી નીવરતા.
- ૧૬ શરાવક કેવાછે! કરણાં કરાંવણાંથી કાંઈક નીવરતા છે
ને કાંઈક નથી નીવરતા.
- ૧૭ શરાવક કેવાછે! પાપ કરમ થકી કાંઈક નીવરતા છે ને
કાંઈક નથી નીવરતા.
- ૧૮ શરાવક કેવાછે! પરજીવ દુરળજનાં અનુકંપાવંત છે.
- ૧૯ શરાવક કેવાછે, કુટણાં પીટણાં થકી કાંઈક કાંઈક ની-
વરતા છે ને કાંઈક નથી નીવરતા.
- ૨૦ શરાવક કેવાછે. પાંચઈદરીનાં વીખે વીકારથી કાંઈક
નીવરતા છે ને કાંઈક નથી નીવરતા.
- ૨૧ શરાવક કેવાછે, શાવજ કરણી એટલે પાપથકી કાંઈ-
ક નીવરતા છે. ને કાંઈક નથી નીવરતા.
- એ એકવીશ ગુણે કરી સંપુરણ હોય તેને શ્રી ભગવંતે
શુદ્ધ શાવક કહયા છે.

શ્રી શેલ સુપનાં યોગ્યા આરાને છેડે શ્રી ચંદ્ર ગુપ્ત
રાજને લાગા તેહેનો અર્થ શ્રી ભદ્ર જહુ સ્વામી ચાર
ગનાન શહીત હતા તેગને કહુ કે આ સરવે પાંચમા
આરામાં યશે તે કહે છે.

૧ કલપ વ્રક્ષની શાખા બાગી દીઠી તેણે પ્રભાવે સ્વામી
શું હોમે. હે ચંદ્રગુપ્ત રાજ પાંચમા આરાને વીશે
કોઇ મોટકો રાજદીકજર્જન ધરમ પામશે નહી.

૨ અકાળે સુરજ આથમલો દીઠો તેણે પ્રભાવે સ્વામી
શું હોમે. પાંચમા આરામાં કેવળજ્ઞાન ઉપજશે નહી

૩ ચંદ્રમામાં ચારણી પેટે હીદર દીઠાં તેણે પ્રભાવે સ્વા-
મી શું હોમે. હે ચંદ્રગુપ્ત જઘન મારગ ચારણીની પેરે
ચળાશે. જઘન મારગને વીશે જુદા જુદા ભેદ તથા મત
ધણા પડી જશે.

૪ અકાસે ભુતનાં ચેન દીઠાં તેને પ્રભાવે સ્વામી સું હો-
શે. હે ચંદ્ર પાંચમાં આરામાં કુગરુ કુદેવની માનના
તથા આડંબર ધણો ચાલશે.

૫ બારફીણો શરપ દીઠો તેણે પ્રભાવે સ્વામી સું હોશે.
હે ચંદ્ર પાંચમે આરો થોડો જતાં. બાર દુકાળી મા-
હાકાળ પડશે તેમાં સધળી મોંઘવારી થાસે.

૬ વિદ્યાધર વમાન મુકી પાછા વળતા દીઠા તેણે પ્રભાવે
સ્વામી શું હોશે હે ચંદ્ર પાંચમાં આરામાં શાધશાધવી
ને લખધો જાપજશે નહી.

- ૭ ક્રમના પુત્ર ઉકરડે ઉગતું દીકું તેણે પ્રભાવે સ્વામી શું હોશે. હે ચંદ્રગુપ્ત પાંચમા આરામાં નીચની શેવા આ-કરી જાંચ વરણુ કરસે.
- ૮ અંધારે આગીઆતું અજવાળુ દીકું. તેણે પ્રભાવે સ્વામી શું હોશે. હે ચંદ્ર પાંચમા આરામાં ભરત ખેજને વીશે જૈન ધરમ થોડો રહેશે.
- ૯ મોડું સરોવર મુકું દીકું. તેણે પ્રભાવે સ્વામી શું હોશે હે ચંદ્ર. પાંચમા આરામાં જૈનધરમ દક્ષણમાં થોડુક અદ્ય પાણી દીકું દેશમાં થોડોક રહેશે.
- ૧૦ કુતરાને સોનાની થાળીમાં ખીર ખાતો દીઠો. તેણે પ્રભાવે સ્વામી શું હોશે હે ચંદ્ર પાંચમા આરામાં ઉંચ વરણુની લક્ષ્મી નીચને ધરે જસે.
- ૧૧ હાથી ઉપર વાંદરાને ચડતો દીઠો. તેણે પ્રભાવે સ્વામી શું હોશે હે ચંદ્ર પાંચમા આરામાં ઉંચવરણુ દીકું રાજ મલેચ નીચને ધરે જશો.
- ૧૨ સમુદરને મરજદા લોપતો દીઠો તેણે પ્રભાવે સ્વામી શું હોશે હે ચંદ્ર પાંચમા આરામાં રાજ અધરમી અ નધવંત નીરદ્ય થશે.
- ૧૩ માહારથે નાંના વાછગણુતતાં દીઠાં. તેણે પ્રભાવે સ્વામી શું હોશે હે ચંદ્ર પાંચમા આરામાં મોટા ક્ષત્રી આદીકરાજનો ધરમ તે જૈનધરમ વણીકને ધરે જશો.
- ૧૪ રતનનું તેજ જાંખું દીકું તેણે પ્રભાવે સ્વામી શું હોશે હે ચંદ્રગુપ્ત પાંચમા આરામાં જૈનધરમનો રતને-

(૧૪૨)

હ રાગ થોડો થોડો અલ્પ રહેશે.

૧૫ રાગના કુંવરને બગદ ઉપર ચઢતો દીઠો તેણે પ્રભાવે
સ્વામીશું હોશે હેચંદ્ર માંહોમાંહી સગાં સખંધી તથા
ભાષ સખંધને રાગ સનેહ થોડો રહેશે.

૧૬ માવત વીના બે કાળા હાથીને વઢતા દીઠા. તેણે પ્રભા-
વે સ્વામી શું હોશે હે ચંદ્રગુપ્ત રાગ. તેણે પ્રભાવે
પાંચગા આરામાં જોઈતા મેહ વરસશે નદી. મનુષ્યમાં
છળમેદ કપટ ધણું ધણું વધતું જશે.

શમાયકના બત્રીસ દોષ.

મનના દોષ લખ્યા છે.

૧ અવીવેક છાંડવો.	૬ નીઆણું ન કરવું.
૨ જશ કીરતીનો વાંછવો.	૭ કૃળનો સંદેહ ન ધરવો.
૩ ભાભનો વાંછવો.	૮ અવીનય ન કરવો.
૪ ગરવ છાંડવો.	૯ રોશનો કરવો.
૫ ભય છાંડવો.	૧૦ ભગતો ન ચુકવી.

વચનના ૧૦

૧ કુવચન ન બોલવું.	૬ કળેહવંચન ન બોલવું.
૨ રેહેસ્તકારી ભાષા ન બોલવી	૭ વીકથા ન કરવી.
૩ હલકનો બોલવું.	૮ હાંસી કતોહલ ન કરવું
૪ આપછંદી વચનનબોલવું	૯ અતી ઉતાવળ ન બોલવું.
૫ વચનનો સંક્ષેપ ન કરવો.	૧૦ જાતું આવવું ન કરવું.

કાયાના ખાર

૧ પલોઠી ન લીડવી.	૭ આળસ ન મરડવી.
૨ પગ ઉપર પગ ન ચડાવવો.	૮ ટાચકા ન ફોડવા.
૩ એક ઠેકાણે બેસવું.	૯ શરીરનો મેત્ર ન ઉતારવો.
૪ ધરતુ કામ ન કરવું.	૧૦ ખરજ ન ખણવી.
૫ અંગ ઉપાંગ ન મરોડવું	૧૧ શરીર અપાવવું નહીં.
૬ ઓઠીગણે ન બેસવું.	૧૨ નીંદ્રા ન કરવી.
- એ રીતે દોશ ટાળી સગાયક કરવી.

લાવણી ગુણકાની

ભર દરીયામાં હમેશ નાહાતે, કાદવ કપડાં ક્યું ધોતા;
 પ્રતિવરતા ઘેર નાર પદમણી, ગુણકાશું મન ક્યું મોહતા.
 એ આંકણી. ભા.૦ ૧
 ખાય પીએ ને મારે ખાસડાં, સંઝ્યા ગાલ મુરખ શું ખોતા;
 હંસ સભામાં ક્યુ ન બેઠા, બગલા સાથે ખાય ગોથા. ભા. ૨
 આંખ વરણકી છાંય છોડકે, આકકી છાંયમે ક્યું સોતા;
 ઉગેઉતે તો ક્યુ ન ખોતા, જ્ય આગમે ક્યું ખોતા. ભા. ૩
 સરાદ સરાવતે કંઈ જુગ વહી ગયા, મુવા પછી મુખ ક્યું
 જોતા;
 આવ્યા ગનુખ્યકું આદર ન દેતા, મુઆ ખાપકું ક્યું રોતા. ભા. ૪
 આચી જનંગી કરસે સાહેબકી, અગર લેખ તેરા તોતા;
 તસ પરતાપે ભણે ખીમદાસ, એ અવસર ક્ષીર નહિ હોતા.
 ભર દરીયામાં હમેશ નાહતે, કાદવ કપડાં ક્યું ધોતા;
 પ્રતિવરતા ઘેર નાર પદમણી, ગુણકા શું મન ક્યું મોતા. ૫

પરનારીની સજાય.

સુણુ ચતુર સુજાણુ પરનારીશુ પ્રીત કયુ નવ કીઠયૈ;
 મારા વાલાજી દેખી પ્યારી નાર હધયે નવ રીઝીયે. ૧
 જ્યેને પરનારીશુ પ્રીતલડી, તેને હધયે રૂઢણુ યાય ઘણી;
 તેને કુળ ગરબદા નવ ગણી, સુણુઠ મારાં ૨
 વાલા સાંજ પડેને રવી આયમે,
 એનો જીવ ભમરાની પેરે ભમે;
 તેને ધરનો ધંધો નવી ગમે. સુણુઠ મારાં ૩
 તારી લગ્ન જાશે નાત જાતમાં,
 પછે હજકા પડશે સજી સાયમાં;
 પછે રેહેશે ધુમાડો હાયમાં. સુણુઠ મારાં ૪
 તું જઈ વળગ્યો છે દુત્તીને,
 તારું ધન ગામ લેશે લુટીને;
 પછે રહીશ હધયું કુટીને. સુણુઠ મારાં ૫
 તુંતો બેઠો સુંછો મરડીને,
 તારું કાળજી લેશે કરડીને;
 તારું લોહી ગાંસ લેશે ઉતરડીને. સુણુ. મારા. ૬
 તને પ્રેમના પ્યાલા પાઇને,
 તારા વસ્ત્ર લેશે વાઈને;
 પછે ખોપુ કરશે ખાઇને. સુણુઠ મારાં ૭
 વાલા પર મંદીરમાં પેશીને,
 તમે પર સેનાપર બેશીને;

(૧૪૫)

તમે વાત કરો દલ વાસીને. સુણું મારાં ૮
 વાહાલા પરણ્યા થકી પ્રીતે વળી.
 તાહારું માથુ વઢાવે પરનારી;
 તુંતો નિસચે જાણુજે નિરધારી. સું મારાં ૯
 વાહાલા બોરંગ થકી તો રોજે ડરીએ,
 એમ પર નારીને પરહરીયે;
 તો નરકાદિકમાં નમ પડિયે. સુણું મારાં ૧૦
 વાહાલા નથી ઉતરવાનો આરો,
 તમે જીતી જાજી કંઈ હારો;
 વાહાલા સામે છે જમનો મારો. સું માં ૧૧
 વાહાલા શંકર કહે સત માનોને,
 તમે રૂદે કમળમાં જાણોને;
 તમે ધરમ ધ્યાન ચીત આણોને. સુણુ ચતુર
 સુખાણુ પરનારીશું પ્રીત કણુ ન કીજીએ;
 મારા વાહાલાજી દેખી પ્યારી નાર હૃદયે નવ
 રીજીયે, ૧૨

રાગ કુરબો.

જોખના જોર ભયોજી;
 વાર તારા વીખીઆની સંગે મત જાયો,
 જોખના જોર ભયોજી; એ આંકણી
 નારીતે નાગણુ સરખીરે;

(૧૪૬)

ભિનકો ઝેહ સમાવ;

વણુ ખાધે વીખ નીપજેરે;

નારીનરગલેષજ્ઞએ; જોખના; વા૩; જોખના; ૧

નારીતે નરગનો દીવડોરે;

પુરસ પતંગીઓ જાંણ;

તેને દેખી દાહાએ સહુરે;

જીવે જે વરલાજી કાએ; જોખના; વા૩; જોખના ૨

આ મનસારછે કારમોરે;

દીશેછે આલપપાલ એવું જાણીને તમે ચેતજોરે;

જેમ નાંખી માંછકડે જલ;

જોખના; વા૩; જોખના, ૩

માતા પીતા બાઈ બેનડીરે;

કુટુંબ તણો પરીવાર;

વક્તી વેલાનું સજી સચુરે;

પછે કીધો છેલાંબો જુદાર; જોખના; વા૩જોખના; ૪

દેહી લગી સગી અઝીરે;

સેરી વોલાવણુ સગી માત;

સેમાડા લગણુ સજન બહુરે;

પછે હંસ એકકડો જાળ; જોખના; વા૩; જોખના; ૫

આઠમ પાખી નવી આલખીરે;

જીવે બોળા કીધાંછે હંમ;

અંત મુનીસ્વર હમ બણેરે;

જીવને નગગણી વાર;
 જોખના જોર બઝોજી;
 વાર તારા વીખીઆની સંગે મત જાઓ
 જોખના જોર બયોજી;

ધના અણગારની સજા.

નાર બત્રીસે તજી રંભાસો;
 નેમ્મુણ્હો વીરજીની વાણી;
 તાગ બત્રીસે કોડ પરીગરો;
 અતોલ વેરાંગ મન આંણી;
 મુની વરધનાજી મહારાજ ધારી કરણી વીરેખાણી; તપસી ધ-
 નાજીહો મહારાજ ધારી કરણી વીરે વખાણી ૧
 માત પીતા તરીઆ સુત બંધવ;
 છોડો સહુ પરીવારો;
 આ સંસારનું અથીર જાંણીને;
 પછે લીધા સંજમ બારો; મુની; પતસી, ૨
 દુકર દુકર કરણી કરીને;
 સાધપણો દીપાવો;
 ધન ધન ધના મુનીવરજી;
 જન મારગ અણુ વાધ્યો, મુની, પતસી; ૩
 બેલે બેલેજી કીઓ પારણાને;
 લીધો ખીરોના અહારપાણી;

(૧૪૮)

ચઢીઠ સહસ મુનીવર માંહી;
 સોભા અધકેરી આંણી; મુન; તપસી ૪
 નવ માસ લગી સંજમ પાળીને,
 દેહીની મમતા ગઠાડી;
 લેહનો વરણુવ નવમા અંગમાં;
 શ્રીજીતરાજ શ્રુચાઈ; મુની; તપસી: ૫
 પાદો ગમન કીધો સંચારો;
 નેચતી સંગતો મન આંણી;
 ધન ધન ધના મુનીવરજી;
 મનીષ જનમ લે આણી; મુની; તપસી; ૬
 સવારથ સીંચમાં જઈને ઉપના;
 નેતે ત્રીસ સાગર આઊ જાંણો;
 ચોસઠ ગણુનું મોતી લટકે;
 પુન તણા ફળ જાંણો; મુની; તપસી: ૭
 તાંહાંચી ચવીને માહાવદેવમાં;
 નર અવતાર લે આંણી;
 જ્ઞાન દરસણ ચારીત્ર તપ જિતકષ્ટો
 થી વરસો શીવરાણી; મુની; તપસી ૮
 સંવત ૧૮ વરસ પચાસે.
 કીયો નાગોર શેહેર ચોમાસો.
 કારતક વદ ૭ ગુરુ ગાઆ,
 પુજય જેમલજીની પાસો મુની તપસી ૯

(૧૪૫)

અમ્ય શ્રી બાહુબલની સન્નય.

રાજ તણા અતી લોભીઆ, ભરત બાહુબલ ઝુઝેરે;
 મુઠી જીપાડી મારવા, બાહુબલ પ્રતી ખુઝેરે;
 બંધવ ગજ થકી ઊતરો, ગજ ચડે કેવળ ના હોસેરે;
 વીરા માહારા ગજ થકી ઊતરો, ૧ ભેમી સુદરી ભાખેરે;
 રીખવ જીનેચરે મોકલા, બાહુબલ તમ પાસેરે; બંધવ; વીરા; ૨
 જરસ દીવસ કાઢિસગ રહા, વેલડીએ વીટાણારે;
 પંખીએ માળા ધાલીઆ, સંતાપે સુકાણારે; બંધવ ગજ વીરા; ૩
 ભોચકરી ચારીત્ર લીઓ. વળી આલ્યો અભીમાનોરે. લગ્ય બં-
 ધવ વાંદુ નહી. કાઢિસગ રહ્યા ધુપ ધાનોરે. બંધવ ૦ વીરા ૦ ૪
 સાધવી વચને સુણી કરી. અગકાચીત મોઝારોરે. હચગચ
 રથ સહુ પરહરા. એકને રહો અભીમાનોરે. બં ૦ ગજ વીર. ૫
 સાધવી વચને વેરાગીઓ. મુકો નીજ અભીમાનોરે. પાચ
 ઉપાડ્યો વાંદવા. પામ્યા કેવળ જ્ઞાનોરે. બં ૦ ગજ વીર. ૬ પોતા
 કેવળી પરખદામે. બાહુબલ રૂપીરાચરે. અનરઅનર પદવી
 લહે. સામ સુંદર વંદેપાચરે. બંધવ ગજ થકી ઉતરો ગજ
 ચડે કેવળ ના હોસેરે, વીરા માહારા ગજથકી ઉતરો. ૭

અમરી ઇંદરની સન્નય,

કરમ ન છુટેરે પરાણીઆ એ દેશી.
 વીરજીનેસર વાંદીએ, પામીએ ભવનોરે પાર;
 જેથી સુખ સંપત થસે, રોગ જાસે તતકાળ; બી ૧

હેવો વીરનો મહીમાયછે, તે સુણજો ધરી કાન;
 દરદાંત આપુ હુ સોભીતું, જાણે સહુ સંસાર; વી० ૨
 ચમરો ઇંદ્રે દેવતા, બેઠા સભા સમેત;
 મનમાં ઉલટ આવીઓ, જોજો સફી નરેસ; વી० ૩
 હેવું મનમાંરે ચીંતવી, આપ ઉઠા ત્રતકાળ;
 દેવતા સધળા તે ઈમ કહે, કીહાં જસો મહારાજ; વી० ૪
 તવતે બોલ્યા ઈંદ્ર ધણો, જમશુ સફીને પાસ;
 ત્યારે ના કહે દેવતા, સાર નમ મહારાજ વી० ૫
 સહુ નારે કહેતા રહા, આપ જિઠા મહારાજ;
 કાઠનું વાયું તે નવ કરે, ચાલ્યા પોતે ત્રતકાળ; વી० ૬
 જતાં વીચાર જપનો. સરણુ રાખુ સુખ પાસ;
 હેવું ધારીને વીર કને, આવા સરણુને કાજ; વી० ૭
 આવીને વીરજીરે બાંદીઆ, સરણુ લીધુ સુખ પાસ;
 સરણુ લેઈને ચાલીઆ; સફીની સભારે માંહી; વી० ૮
 સફી ઇંદ્રે દેવતા, બેઠા સભા સમેત;
 તીહાં ચમરીરે આવીઓ, કઠિતક કરીયુંરે એક; વી० ૯
 આવીને કઠિતક તીહાં કરે, સાત આઠ તાડવાની કાએ;
 વકરે થકી રૂપ જલ્લાયું, બીહવડાવા દેવરાજ; વી० ૧૦
 બીહવા લાગોરે નરપતી, આતે આવીઓ કાણુ;
 કાઈ દીન પણ જોઓ નથી, પરગટ થઓછે બોણુ વી० ૧૧
 એટલે તે અપોક કીઓ, નજરે સરવેરે જોએ;
 જોતાં જોતાંમાં દેખીઓ. એતો ચમરીઓ હોય વી० ૧૨
 એટલે તે નરપતિ ઉઠાઆ, મારે પાપીને આજ;

(૧૫૧)

માહારો અસાતના એણે કરી, ઉઠા મારવા કાજ. વીં ૧૩
 એવું ખારીને નરપતિ, મુકીયુ વજર ચક્ર;
 એહ પાપીનું શીશ છેદીએ, ક્રોધે ભરેા જહુ ત્રત. વીં ૧૪
 એટલે તે ચમરીઓ નાશીઓ, ગયો વીરજ પાસ;
 કંથુવો થઇ પગ નીચે રહો. રહો છાનો થઇ દાસ. વીં ૧૫
 એટલે ચક્ર તે સ્થંભીયું, સરણા તણો પસાચ;
 અચરીજ પાંખો તે નરપતો, કુંજ કૌતક થાય; વીં ૧૬
 એટલે તે અપોક મુકીઓ, ચોત્રક ચોકસ કીધ;
 ખખર પડીરે તેહને, સરણું વીરજનું લીધ; વીં ૧૭
 સફી ઇંદ્રે આવીઆ, વંદા વીર જનરાજ;
 હું અભેદાંનરે દેગિછું, સરણા તમારી કાજ; વીં ૧૮
 એમ કહીને પાછા વળય, ગયા સભાસમેત;
 એટલે ચમરીઓ નીકલો, વંદા વીર નરેસ, વીં ૧૯
 વાંદી નેરેતે એમ કહે. હું ઊગરો તંમ સરણ,
 મેહેજે સરણું નવી લીયું, તો આ વખત મુજ મરણ વીં ૨૦
 એમ કહીનેરે તે ગઓ, ગલો સહોદર જોન;
 એવું સરણું છે વીરનું, પ્રાંતે રાખજો ગંન વીં ૨૧
 હેતો મહીમા સરણા તણો, ઊગરો ચમરીરે રાય,
 બીજા જહુ પણ ઊગરો, સુત છેરે વીરતાર, વીં ૨૨
 માટે મનમાંરે રાખજો; વીરજ કેરે સરણ;
 દુખ દાલીદર દુરજશે, આવું હોયજો મરણ, વીં ૨૩
 સંવત ૧૯૧૬માં, આવણ સુકત પક્ષ
 ત્રીથી આઠમને પુષ વાર, જોડ કાધી આંણી લક્ષ; વીં ૨૪

ઝુમ્મ મોહોટારે જાણીએ, ભગવાનજી ગુણ રત્ન;
 માદાસતી મોહોટા વખાણીએ, પરમખાત્ર સ્વામી વંતી વીં ૨૫
 તેહગનો આવક જાણીએ, છગન બેહેચરદાસ;
 દેવડ કીધાછે જુગતસુ, દોવસ ચડતે પ્રભાત, વીં ૨૬
 શ્રદ્ધા વીરને વાંદજો, પાગસો ભવનો પાર;
 તેથી સુખ સંપત્ત થશે, દુખ નહી આવે લગાર, વીં ૨૭

સતીઓનું તવન.

કુહા.

સરવે સરખા નર નહીં, સરવ સરખી નહીં નાર;
 કૃષ્ણ બુંડાને કષ્ણ ભલા, એમ ચાલ્યો જગ સંસાર. ૧
 એક એક નારી એહવી, પહોંચી અવીચલ ઠાગ;
 નિસ્તારો હોય જીવનો, દેતાં નીત પ્રત્યે નાગ. ૨
 મોટી મોટી ગદા સતી, પાલ્યો શિયલ આચાર;
 કષ્ટ પડે કાયમ રહી, પહોંચી મોક્ષ દ્વાર. ૩
 રમણ કુળની ધારણી, કહી જીનેશ્વર આગ;
 આગમ અનુસારે કરી, કેટલીકના સહુ નાગ. ૪

ઢાળ.

સજ્જને સહુ નરનેરે નારી, નારીના ગુણછે ભારી;
 ધણુરા જે અવગુણ દાણે, પણ સધળો શુનો એણુ વાંખે.
 જોહોલાલ સતીઓના નામ રસાળા. ૧
 ભરા ઈંદ્ર ચંદ્ર રખવાળા, ભરા બપ જપેજપ ગાળા.
 જેથી સહીએ મંગળગાળા, જેહથી તુટે કર્મની જાળા; જી.સં ૨

રાયકુંભ ધરે મક્કી જામ, હામન ચક્કી ધરે આઈ;
 પ્રતિભોધીને શિવપુર ચક્કી, ધન્યધન્ય તિર્યંકર મલી. જ. સં ૩
 શ્રીમાર દેવાજી માતા, પુર્વભવ બાંધી સાતા;
 કહી પ્રથમ જીનેશ્વર માયા, ગજ હોદે કેવળ પાયા. જ. સં ૪
 ચોવિસે જીનની માતા, કહી ત્રિભવન વિખ્યાતા;
 જેણે એ રૂડા રતન પાયા. જેણે જગમાં નામ દિપાયા. જ. સં ૫
 શ્રીમાદાવીર દેવની મામ, પુત્ર વંદણને આઈ;
 જેણે છોડ દીયા અહરંદા, ધન ધન સતી દેવાનંદા. જ. સં ૬
 બ્રાહ્મીને સુદરી બામ, બાહુબલ મુનીપે આઈ;
 મુનીવર અહંકારમે આયા, દ્રષ્ટાંત દેઈ સમજાયા. જ. સં ૭
 અગ્ર સુખી કશ્મની આઈ, લહી મુગત નગરની વાઈ.
 જેણે છોડયો. અચીર સંસાર, જેણે લીધો સંજમ ભાર. જ. સં ૮
 શ્રેણિક રાજની રાણી, મન માંહી વૈરાગજ આણી;
 તપસ્યાએ કાયા ખળર કીધી, તેતો કરી સંધારો સીધજી. સં ૯
 ચેડા નૃપની પુત્રી સાત, જેનો જગમાં જશ વિખ્યાત;
 સતી હુધધર્મની જાણ, સાતેનેરે વીર વખાણ. જ. સં ૧૦
 ઈશુકાર લોભ મને આણી, ભગુનો ધન લીએ તાણી
 જેણે હેત જગતમુ જાણી, પ્રતિભોધ્યોકમળાવતી રાણી
 જી ૦ સં ૧૧
 રાયે પુત્રી ચંદન બાલા, બોયરે નાખી જડી દીયા તાળા;
 શ્રી બીરને પારણો દીધ, સતીએ જગ જશ લીધ.
 જી ૦ સં ૧૨
 ગણી રયે જુગ બાહુ માર્યો, સરણા દમ ધણીને તાર્યો;
 જેણે શિયળ પાડ્યો ધણી નેહા, તેતો મોટી સતી મેણરેહા.

જી. સં. ૧૩

નળધરે દમયંતી નારી, જેને રાયે જીવદામાં હારી;
વળામેલી વનમેળર સતીએ રાખ્યોછે શિયળઆચાર.

જી. સં. ૧૪

શ્રી વીરને વદણ આપ, ભોળાધને સાથે લાપ;
જીણ વાણી સુણી અણુરતિ, સંજમ લીધો સતી જયંતી,

જી. સં. ૧૫

ગુફા માંહે ચીર સૂઝાવ્યા, દેખી ચુક્યા દેવરમુની રાયા;
જેણે હેત જીગત મુધ જાણી, પ્રતિભોલ્યો તે રાજુલરાણી

જી. સં. ૧૬

શ્રી રામચંદ્રજીની રાણી, રાવણે આપણે ઘેરજ આણી.
સતી તિલાં ધીરજ થપાણી, જેણે પાવક કીધો પાણી. જી. સં. ૧૭
કાચે તાંતણે તાણી, ચાલણી જળ કાઢ્યો આણી;
ચંપાનગરોનો પોલખોલાણી, ધનસતીસુભદ્રા કેવાણી. જી. સં. ૧૮
ભાવદેવ ચારિત્રથી ચુક્યો, મહીલા સાથે મન દુક્યો;
નાગીલાએ મુનીવરને પાળ્યો, પોતે શિયળ અખંડીત પાળ્યો.

જી. સં. ૧૯

પાંચે પાંડવની, દુપદીને લપ ગયો ઉપાડી;
સતી સીયળ પાળીને સિધા, છઠ છઠ અંગીક તપ કીધા.

જી. સં. ૨૦

વિજયશેઠને વિજયા શેઠાણી, ગુપ્ત શિયળ પાળ્યો જાણી;
પ્રગટ દુવે તપ સંજમ લીધો, જેણે આતમ કારજ સંધો.

જી. સં. ૨૧

(૧૫૫)

વપ્ર વિષય વચન તિહાંભોલે, સતી કષ્ટ પડે સત તોલે.
૭૦ સં ૨૨

દેવકી નુપ કષ્ટની માયા, જોણે આઠ રત્ન નિષાયા;
દીપે તેજ પ્રતાપ શવાયા, જોવા સુત્રે નામ લખાયા.

૭૦ સં ૨૩

જંબુકુવરની નારી, આઠે કથા ચિતમે ધારી;
આઠે ગગાંને ગતો કીધો, પીછે સંગે સંજગ લીધો.
કેઈક એણે ભવે સિત્તી, કેઈક શુરપદવી લીધી;
કેઈક તિર્યંકર થાસે, અંતે સરવે મુગતે જાસે. ૭૦ સં ૨૫
એણેજ ગમે નહોતજો નારી, તો કેમ કરત સંસારી;
વીર કહી ગયાછે ત્યાગા જેકોઈ જન સાસનના રાગીજી. ૦સર૬
નારીછે શિયળ નિધાન, દાનાદિક ગુણે પ્રધાન;
સત્રંગી સરખી નરીયાય, કેઈક મોટી સતીકહેવાય. ૭.સં ૨૭
ધન્ય ધન્ય જે શિયળ પાળે, નિજ આતમને અજવાળે.
કહેકવીયણુ શિયળ ગુણુ ગાયા, હોજોસંધનેસવાયા. ૭૦ સં ૨૮

લાવણી.

કુગુરૂ ઝોળખવાની.

સંસારમાં શું ગુરૂ સાર, ધ્યાનમાં ધરીયે;
પાખંડી ગુરૂનો પ્રસંગ, કદાપી ન કરીયે.
કરી કીયાની કૂટીલાઇ, બોળા ભરમાવે;
વળી વેગથી કરતો વાત, શાહાને સમજાવે.
ભામનીને ભણાવે ભાવ, એકાંત જો આંવે;
દેઈ દેખી શાહા ઉપદેશ ગધુ' લલગાવે;

કહો દીક્ષા વીણુ તે કેમ શીયળ સૂખ વરીએ, પાખંડી. ૧
 વળી વિધવાને વિશ્વાસ અતીશે આપે,
 તવ વિહવળ થાયે ચીત વિરદ બહું બાપે;
 દે રંડાનીજ દામ થાપ લેઇ થાપે;
 કરે જે એહવાં કામ કુ ગતી કેમ કાપે;
 દેખી એવા દુષ્ટ દુરથી ડરીએ, પાખંડી. ૨
 રંગેત્ર કપડાંને રંગે રમણી થાય રાગી,
 સદાયે ચાહે સાંગ લાલચ બહું લાગી;
 વોહોરવા આવજો આજ સાહેબ શોભાગી.
 ધરધણી ગયો છે ગામ મુજથી શીખ માગી;
 તે માટે અનુકુળ લાભ અનુસરીએ. પાખંડી. ૩
 ખોટા એહવા ખેલ અનેકજ ખેલે,
 ચારોત્ર ચીંતામણી તેહ ઠોકરથી ઠેલે;
 માની ખલ તે મુઠ મનથી મેલે,
 લેજ તરે તતકાળ ફેલમાં નહી ફેલે,
 વારા જસના વાસની વાતે વિગળ સુખ વરીએ.
 પાખંડી ગુરૂનો પ્રસંગ કદાપી ન કરોયે. ૪

આધેતે શીખામણની સઝાય.

એક અનુપમ શીખામણ ખરી, સમજ લેજોરે સધળી સુંદરી;
 મુટક.

સુંદરી સેજે હૃદય હેજે, પરસંગે નવિ બેશિયે;
 ચીન થકા મુદ્રા લાજ મૂકી, પરગંદોર નવિ પેશિયે;

(૧૫૭)

ખાડુચેર હોંડે નારિ નિર્લજ, શાસ્ત્રે પણ તજવી કહી;
જિતમ પ્રેત દ્રષ્ટે પડ્યું, ભોજન, જમવુ પણ વ્યુગતું નહીં. ૧
ઢાળ.

પરશુ પ્રેમેરે હશી નવિ ખોલીએ, દંત દેખાડીરે યુઝ નવ
ખોલીએ.

ત્રુટક.

યુઝ ધરનો પરની આગળ, કહો કિમ પ્રકાશિયે;
વળિ વાત જે વિપરીત બાખે, તેથી દુરે નાશિયે.
અસુર સવારે અને ગાયર, એકલાં નવિ જામ્યે;
સહસાતકારે કામ કરતાં, સહજે શીળ ગમામ્યે. ૨

ઢાળ.

નટ વિટ નરશુરે નયલુ ન જોડીયે, મારગ જાતારે આધુ
ઓઢીયે.

ત્રુટક.

આધુ ઓઢીયે વાત કરતાં, ધણુંજ રૂઠાં શોભિયે;
સાસુ અને માના જણ્યાવિન, પલક પાસ ન ચોભિયે.
સુખ દુઃખ સરજ્યું પામિયે, પણ કુળાચાર ન મૂકિયે;
પરવશે વસતા પ્રાણુ તોપણ, શીળથી નવિ ચુકિયે. ૩

ઢાળ.

બ્યસનિનિ સાથે રે વાત ન કીજીએ, હાથોહાથે રે તાળિ
ન લીજીએ.

ત્રુટક.

તાળિ નક્કીએ નજર નહીં, અંચળ આલ નચાલિએ;

(૧૫૮)

વિષય બુદ્ધે વસ્તુ કેની, હાથ પણ નવિ ઝાલિયે;
કોટિ કંદર્પ રૂપ સુંદર, પુરૂષ પેખી ન મોહિયે.
તલુખલાને ગણો તોલે; ફરિ પાછો નવિ જોઇએ. ૪
દાળ.

પુરૂષ પિયારે વળિ ન વખાણીએ, વદ્ધ તે પિતા સરીખો
બાણીએ.

ત્રુટક,

બાણિયે પિયુ વિણ પુરૂષ સધળા, સહોદર સમોવડે;
પતિવ્રતાનો ધર્મ જોતાં, નાવે કોઇ તડોવડે.
કુરૂષ કુળી કૂખડોને, દુષ્ટ દુર્ભાગ નિરગુણો;
બરતાર પામી લામની તમે, ઇંદ્રધો અદકો ગણો. ૫
દાળ.

બમર કુમારે રે તજિ સુરસુંદરી, પવન કુમારે રે અંજના
પરિહરી.

ત્રુટક.

પરિહરી સીતારામે વનમાં, નજે દમયંતી વળી;
મહા સતી નિર્મળ કષ્ટ પાડે, શીંગથી તે નવ ચળી;
કસોટીયે જેમ સુવર્ણ કસતાં, કંતશું વિછડે તહી;
તન મન વચને સત્ય રાખે. સતી તે બાણો સહી. ૬

દાળ,

રૂપ દેખાડી રે પુરૂષ ન પાડીએ, નિરલજ ચઢનેરે મન ન
બિગાડીએ;

ત્રુટક.

મન ન બિગાડીયે પુરૂષ પરનું, જેમ જોતાં નવિ મળે;

(૧૫૯)

કલ્પકં માથે ચડે કુડાં, સગાં સહુ દૂરે ટળે.
આણસરજ્યો ઉચાટ યાચે, પ્રાણ તિહાં લાગી રહે;
આ લોક પામે આપદા, પરભોકે જહુ પીડા સહે. ૭
હાળ.

રામને રૂપેરે સુપંજુખા મોહી, કામ ન સિધ્યુરે અને ધ-
જત ખોધ.

ત્રુટક.

ઈજત ખોધ દેખી અભયા, શેઠ સુદર્શન નવિ ચળ્યો.
ભરતાર આગળ પડી ભુંઠો, અપવાદ સઘળે ઉછળ્યો;
કામની ખુદ્દે કામનીએ, વંકચુળિ પાછો ધણું;
પણ શીજયી સુક્યો નહી; દૃષ્ટાંત એમ કહેતાં બાણું. ૮
હાળ.

શીજ પ્રભાવેરે જુઓ સોજે સતી, ત્રીભુવન માંહીરે તે થ-
ધ છતી.

ત્રુટક.

છતી થઈ જો શીજ રાખ્યું, કલ્પના કીધી નહી;
તે નામ તેહનાં જગત જળે, વિશ્વમાં ઉગી રહી;
વિવિધ રત્ને જડિત ભૂષણ, રૂપ સુંદર કિંનરી;
પણ શીજ વણ શામે નહી, તે સલ જાણુજો સુંદરી. ૯
હાળ.

શીજે સુરનર સહ સેવા કરે, નવે વાહુરે નિશ્ચળ જે ધરે;

ત્રુટક.

ધરે નિર્ભંગ શીજ ઉજવળ, તાસ કિરતી જળહળે;

મન કામના તે સિદ્ધિ પામે, અષ્ટભય દૂરે ટળે;
 ધન્ય ધન્ય તે જાણે ધરા, જ્યાં શિયળ ચોખું આદરે;
 આનંદના તે ઓધ પામે, ઉદય રત્ન જશ વિસ્તરે. ૧૦

સોળ સતિયોના નામ વિશે ચોપાઈ,

ઉઠરે પ્રાણી સૂતો જગ, ધર્મ તણે મારગ તું લાગ;
 સોળ સતીનાં સીજે નામ, જ્યગ ત્યમ પામીજે ઉત્તમહામ

^૧ પહેલી સમરં ^૨ આઠી સતી, ચંદનજાળા બીજી ભગવતી;

^૩ રાજેમતિ જાણો મનરંગ, ^૪ ચોથી દુપદી શીજ સુચંગ.

^૫ કૌશલા નેં મૃગાવતી, ^૬ સુલસા ^૭ સીતા વંદુ ^૮ ગુણવતી;

^૯ સુભદ્રા નેં શિવા ^{૧૦} સુજાણુ, ^{૧૧} કુંતા ^{૧૨} શીજવતી મન આણુ.

^{૧૩} નાગ દમયંતી મહા ^{૧૪} ગુણયુતી. ^{૧૫} પુષ્પયુક્તા નેં પ્રભાવતી;

^{૧૬} પદ્માવતી પ્રમુખ સુંદરી, સોળ સતી જાણો ગુણભરી;

સોળ સતી જગમાં અભિરામ, કરજેડીને કરં પ્રણામ;
 ઉદયરત્ન મુનિવર એમ બણે, સતી નામે નવનિધ આંગણે.

પુરૂષને રીખામણની.

સંજાય.

શુણુ શુણુ કંધારે શીખ શોહામણી પ્રીત ન કીજેરે પરનારીતણી

તુટક.

પરનારીસાથે પ્રીત પિયુગ, કહો કેણિ પેર કીજાએ;

(૧૬૧)

એક ઊંચ વેચી આપણી, ઉમ્મગરો કેમ લીજીએ;
કાછડી છૂટો કહે સંપટ, લોકમાંહે લાજીએ;
દુઃખવિષે ખાંપણુ નિખર લાગે સગામાં કેમ ગાજીએ ૧;

હાળ.

પ્રીત કરતાં રે પેહેલાં બીજીએ, રણે કોઇ જાણેરે મનમાં ધ્રુજીએ

ત્રુટક.

ધ્રુજીએ મનશું ઝુરિયે, પણ જોગ ગળવો છે નહી;
રાત દિન મન ઝુરતાં જાય, આવટાર્થ મળવું છે સહી;
નિજ નારિથી સંતોષ ન વળ્યો. પરનારીથી શું હશે.
જો ભયે જાણે તૃપ્ત ન વળ્યો, એક ચાટે શું થશે. ૨

હાળ.

મૃગતૃષ્ણાથી રે તરસ નહીં ટળે, વેળુ પીલ્યેરે તેલ ન નીકળે.

ત્રુટક.

નવ નીકળે પાણી વિસોમતાં, લેશ માંખણનો વળી;
બૂડતાં બાચક ભયો ફીણે, તર્યા વાત ન સાંભળી;
તેમ નારિ રમતાં પરતણી, સંતોષ ન વળે એક ધડી;
ચિત ચટપટી ઉચાટ લાગે, નેણે નાવે નિંદડી. ૩

હાળ.

જેવો ચટકો રે રંગ પતંગનો. તેવો લટકો પરચ્છી સંગનો.

ત્રુટક.

પરચ્છિ કેશ સંગ પિયુડા, રણે મન જાણે ખરે;
દિન ચાર રહેશે રંગ રૂડો, પછે રહે નહિ, નિરધરો

જે ઘણાં સાથે પ્રીત માંડે, છાંડો તેશું વાતડી;
એમ જાણિ નવિકર નાવલા, પરનારિ સાથે પ્રીતડી. ૪
હાળ.

જે પતિ વહાલોરે છાંડી પાપણી, પરશું પ્રેમેરે રાગે સાપણી.

ત્રુટક.
સાપણી સરખી વેળુ નિરખી, રખે શીખ થકી ચળે;
નયણુ લટકે મુખને મટકે, દેવ દાનવને છળે;
મને કાળી અતિ રસાળી. વાણિ મીઠી શેલડી;
સાંભળી ભોળા રખે ભૂલો. જાણુજો વિપવેલડી. ૫

હાળ.

સંગ નિવારોરે પરરાગાતણો, શોક ન કીજેરે મન મળવાતણો

ત્રુટક.

શોક શાને કરો ફાગટ, દેખવો પણ દોહલો;
ક્ષણ મેડિયે ક્ષણ શેરિયે. ભમતાં તે લાગે સોહલો;
ઉસાસ ને નીસાસ આગે, અંગ ભાગે મન ભમે;
વળિ કામ વ્યાપે દેહ દાઝે, અન્ન દીઠું નવિ ગમે. ૬

હાળ.

એકલડો થઇ મન શું કળપવે, ઉન્મત્ત થઇનેરે વળિ અક્ષણલવે

ત્રુટક.

લવે એકફેલ એમ અજાણુ, મોહે ઘેલો મન રડે;
મદન વેદન કઠિણુ જાણે, મરણુ વાર ત્રેવડે;
દશ અવસ્થા કામ કેરી, કંથ કાયાને દહે.

એમ જાણુ નારી પારડી, જે તજે તે બહુ સુખ લહે

હાળ.

પરનારીનારે પરભવ સાંમળો, કંથા કીજેરે ભાંવશું નિર્મળો

(૧૬૩)

તુટક.

નિર્મળે બાવે નેહુ સમજી, પરવધુ સંગ પરિહરે;
ચાંપિયો કીચક બીમસેને, શિલા હેઠે સાંભળ્યો;
રણુ પડ્યો રાવણુ દશે મસ્તક, રડવડતાં અંથે કહ્યા;
મુંજપતિ અતિ દુઃખ પામ્યો, અજશ જગમાંહે રહ્યાં. ૮
દાળ.

શીળ સલૂણારે માનવ સોહાએ, વિણુ આબરણેરે જગમન
મોહીએ.

તુટક.

મોહિયે મુર નર કરે સેવા, વિષ અમૃત-સાયર ભરે;
કેસરીસિંહ શિયાળ થાયે, અગ્નિ અતિ શીતળ કરે;
સાપ થાયે પૂત્રમાળા; લક્ષ્મિ ધેર પાણી ભરે;
પરનારી પરહર શિયળ મનધર, મુક્તિ વધુ હેલા વરે. ૯
દાળ,

તે માટે હું રે વાલમ વીનવું, પાયે લાગીરે મધુર વચન ચવું

તુટક.

વચન મારું માનજે, પરનારિથી રહો વેગળા;
અપવાદ માથે ચડે કૂડા, નરકે થાયે દોહિલા;
ધન્યધન્ય તે નર નારિ જગમાં, શિયળ પાળે ઉજળો;
તે પામશે જશ જગતમાંહે, કુમુદચંદ્ર કહે સમજલો. ૧૦

અઠાર પાપસ્થાનની સઝાઓ, પ્રાણાતિપાત

પાપસ્થાન ૧ છું

“કપુર હોય અતિ બાજળોરે” એ દેશી.

પાપસ્થાનક પેહેલું કહ્યું રે, હિંસાનામ દુરંત;
મારે જે જગજીવનેરે, તે લહે મરણ અનંતરે.
પ્રાણી જિન વાણી ધરા ચિત્ત.
માત પિતાદિ અનંતનાં રે, પામે વિઝેગ તે મંદ;
દારિદ્રદોહગ નવિ ટળે રે. મળેન વલ્લભ વ્રંદ રે પ્રાણી. ૨
હોય વિપાકે દશગુણાં રે, એકવાર કર્યાં કર્મ;
શત સહસ્ર કોડે ગમે રે, તીવ્રભાવના ગર્ભરે. પ્રાણી ૩
મેર કહેતાં પણ દુષ્પ હોવે રે, ગાયે કિમ નવિ હોય;
હિંસા ભમનિ અતી ખુરિરે, વિશ્વાનરની જોય રે. પ્રાણી ૪
તેહને જોરે જે હુઆરે, રાદ્રધ્યાન પ્રમત્ત;
નરક અતીથિ તે નૃપ હુઆરે, જિમસુભૂમ અલ્પદત્તરે પ્રાણી ૫
નૃપ વિવેક કન્યા ખિમારે, પરણવે જશ સાય;
તેહયકી દૂરે ટળેરે, હિંસા નામ બસાય રે. પ્રાણી. ૬

મૃષાવાદ પાપસ્થાન ૨ જી

“લાછવદે માત મલ્હાર” એ દેશી.

ખીજી રે પાપનું સ્થાન, મૃષાવાદ દુરધ્યાન, આજહો;
છાંડો રે ભવિ માંડો રે ધર્મશું પ્રીતડીજી. ૧
વૈર ખેદ અવિશ્વાસ, એહયિ દોષ અબ્યાસ, આજહો;

(૧૧૫)

ચાય રે નવિ જયરે, બ્યાધી અપથ્યથીજી. ૨
 રહેવું કાલિક સૂરી, પરિજન વચન તે ભૂરી, આજહો;
 સહેવું રે નવિ કહેવું જૂઠું ભયાદિકેંજી. ૩
 આસન ધરત આકાશ, વસુનૃપ હુચો સુપ્રકાશ, આજહો;
 જૂઠેરે સુર રહે, ધાલ્યો રસાતળેજી. ૪
 જે સત્યવ્રત ધરે ચિત્ત, હોય જગમાંદિ પવિત્ર, આજહો;
 તેને રે નવિ ભેને, સુર વ્યંતર જક્ષથીજી. ૫
 જે નવિ ભાખે અલીક, ખોલે ઠાવું ઠીક, આજહો;
 ટેકેરે સુવિવેકે સુજશ નેં સુખ વરેજી. ૬

અદત્તાદાન પાપસ્થાન ૩ જી

“નિદ્રાદી વેરણુ હુઈ રહીરે” એ દેશી.

ચોરી વ્યસન નિવારિયે, પાપસ્થાન કહો ત્રીજું કહ્યું ઘોર કે;
 ઈહ ભવે પરભવે ; દુખ ધણું, લહે પ્રાણીહો, એથી અતિ
 જોર કે; ચોરી. ૧

ચોર તે પ્રાચે દરીદ્રી હોય, ચોરીથીહો ધન ન રહે'નેટ કે;
 ચોરનું કોષ ધણું નહી પ્રાચે ભુખ્યું હો, રહે ચોરનું પેટ
 કે; ચોરી. ૨

જિમ જળમાંહે નાંખિયું, તજે જયહો જળને અપજોળ કે;
 ચોર કઠોર કરમ કરી, જય નરકે હો તિમ નિપટ નિદોળ
 કે ચો. ૩

ગાંઠે પડ્યું વળી વીસર્યું, રખે રાખોહો ચાપણ ક્યું જોડ કે;
 તૃષ્ણ વૃષ માત્ર ન લીજિયે, અણુદીધુહો કિહાં કોઈનું તેહકેચો ૪

હૂરે અનર્થ સકળ ટળે. મળે વાહલાહો સગળે જશ થાય કે;
 સુર સુખનાં હોય ભેટણુ, વ્રત ત્રીજી હો આગે જશાયકે; ચો પ
 તજ ચોર પણું દેતા. હોય નિશ્ચેહો રોહણીયા જેમ કે;
 એ વ્રતથી સુખ જશ લહે, વળી પ્રાણીહો વહે પૂણ્યશ. પ્રે.
 મ કે; ચો. ૬

આશ્રમચર્ય પાપસ્થાન. ૪ થું.

“તુમે બેહુ મીત્રી રે સાહીળા” એ દેશી.

પાપસ્થાનક ચોથું વરજીએ, દુર્ગતિ મૂળ અર્થલ;
 જગ સવિ મૂઝોછે એહમાં, છાંડે તેહ અર્થલ; પાપ. ૧
 રહું લાગેરે એ ધુરે, પરિણામે અતિ કૂર;
 ક્ષત કષ્ટ પાકે તે સારિણો, વરજે સજ્જન દુર; પાપ. ૨
 અધર વિદર મિગત ધુતડાં. કુચક્ષણ કઠિન વિશાળ;
 રામા દેખા ન રાચિયે, એ વિષય વેલી રસાળ; પાપ. ૩
 પ્રત્યગ જવગિત અય પૂતળી, આલિંગન લજુ તંત;
 નરક દુઆર નિતંત્રની, જઘન સેવન દુરંત; પાપ. ૪
 દાવાનળ ગુણુ વનતણી, કુલ મસિ કૂર ચક્ર એહ;
 રાજવાની મોહરાયની, પાતક કાનન મેહ; પાપ. ૫
 પ્રભુતાયે હરિ સારીણો, રૂપે મયણુ અવતાર;
 સીતાએ રાવણુ યથા. છાંડો પરનર નાર; પાપ. ૬
 દશ શિર રજમાંહે રોગન્યાં, રાવણુ વિવશ અર્થલ;
 રામે ન્યાયેરે આપણો, રોખ્યો જગ જયથંભ; પાપ. ૭
 પાપ બંધાય અતી ધણાં. સુકૃત સકળ ક્ષય જાય;

અશ્વહૃત્યર્થે ચિંતવ્યો, કદિય સફળ નવિ થાય; પાપ. ૮

મંત્ર કૃણે જગ જશ વધે, દેવ કરે સાનીધ;

શ્વહૃત્યર્થે ધરે જે નરા, તે પામે નવનીધ; પાપ. ૯

શેઠ મુદ્રશંનને ટળી, શૂળિ સિંહાસન હોય;

ગુણ ગાય ગગને દેવતા, મદિમા શિળનો બેગ; ૧૦

મૂળ ચારીત્રનું એ ભનું, સમકિત વૃદ્ધિ નિદાન;

શીળ સમીત્ર ધરે જિદે, તસ હોય મુદ્રશ વખાણ; ૧૧

પરિગ્રહ મમતા પાપસ્થાન પ મું.

“સુગતિ સદા દિવમેધરે” એ દેશી.

પરિગ્રહ મમતા પરિહરે, પરિગ્રહ દોષનું મૂળ સલૂણે;

પરિગ્રહ બેહ ધરે ધણું. તસ તપ જપ પ્રતિકૂળ; સલૂણે પ-

રિગ્રહ ૧

નવિ પત્રઠાપે રાશયી. માર્ગે કદીય ન હોય સલૂણે;

પરિગ્રહ ગ્રહ છે અભિનયો. સકને દુષ્પ દિયે સોય સલૂણે પરિ. ૨

પરિગ્રહ સદગુર્યતણે, ભવમાંહે પડે જત સલૂણે;

પાનપાત્ર જિમ સાયરે, બારાકાંત અત્યાંત. સલૂણે પરિ. ૩

ગ્યાન ક્યાન દય ગય વરે. તપ જપ મુન પરિતંત સલૂણે;

છાંડે સગ પ્રભુતા લહે, મુનિપણુ પરિગ્રહવંત સલૂણે પરિ. ૪

પરિગ્રહ ગ્રહ વસિ લિંગિયા, લેઈ કુમતિ રજશીશ સલૂણે;

જિમ તિમ જગ લવતા ફરે, ઉન્મત્ત હોય નિશ દીશસ-

લૂણે. પરિ. ૫

તરપતી ન જવ પરીગ્રહે, ઈધણુથી જિમ આગ્ય સલૂણે;

બણા દાહ તે કપમે, રાજગ સગ જ્ઞાન વૈરાગ્ય સલૂણે પરિ

(૧૬૮)

તૃપતિ સગર સુન થઇ નહી, ગોધનથી કુવિકલ્પ સલ્લભે;
નિલક શેઠ વળિ ધાન્યથી, કનકે નંદ સુકર્ણ સલ્લભે પરિ. ૭
અસંતુષ્ટ પરિગ્રહે ભયાં, સુખિયા ન ઇંદ નરિંદ સલ્લભે;
સુખી એક અપરીગ્રહી, સાધુ સુજશ સમકંદ સલ્લભે પરિ. ૮

ક્રોધ પાપસ્થાન ૬ કું.

“રિષભનુ વંશ રચણાય૩” એ દેશી

ક્રોધ તે બોધ નિરોધ છે, ક્રોધ તે સંજગ ધાતી રે;
ક્રોધ તે નરકનું બારણું ક્રોધ દુરિત પક્ષપાતી રે. ૧

પાપસ્થાનક છઠું પરિહરો. ૧

પાપસ્થાનક છઠું પરિહરો, મન ધરો ઉત્તમ ખાંતી રે;
ક્રોધ ભુજંગનિ જંગૂળી, એલ કહી જગવંતી રે. પાપ. ૨
પૂરવ ડાડિયરાણુ ગુણે, ભાગ્યો છે આતમ નેણે રે;
ક્રોધ વિવશ હુતો દોય ઘડી, હારે ફળ સવિ તેણે રે; પાપ ૩
બાળે તે આશ્રમ આપણો, ભગ્નના અન્યને દાંહેરે;
ક્રોધ કૃશાનુ સમાન છે, ટાળે પ્રથમ પ્રવાહેરે. પાપ. ૪
આક્રોધ તરતજના ધાતના, ધર્મબ્રંશમાં ભાવે રે;
અગ્નિ અગ્નિમ વિરહથી લાભે તે શુદ્ધ સ્વભાવેરે. પાપ ૫
ન હોય નેં હોય તો ચિર નહી, ચિર રહેતો ફળ છેહોરે;
સજ્જન ક્રોધ તેણુ હવો, જે હવો દુર્જનને નેહોરે પાપ ૬
ક્રોધી મુખે કટુ બોલણાં, કંટકિયા કુટમાખી રે;
અદિઠ કલ્યાણ કરા કલ્યા, દોષના તર શત સાખીરે. પાપ ૭
કુર ગદ્યો તપકરા, ચરિત શુભી સમ આણો રે;

૧ ઉપશમ સારછે પ્રવચને, સુજશ વચન એ પ્રમાણોરે પાપ ૮

(૧૬૯)

માન પાપસ્થાન ૭મું.

“નદિજમુનાને તીર ઉડે દોય પંખિયાં” એ દેશી.

પાપથાન કહે સાતમું, શ્રીજિન રાજ એ;
 માન માનવને હોય, દુરિત શિર તાજ એ;
 આઠ શિખર ગિરિરાજ, તણાં આઠાં વળે;
 ન આવે વિગળા લોક, તિહાં કેમ ટળે. ૧
 પ્રજામદ તપમદ વળિ, જોત્રમદે ભર્યા;
 આજિવિકામદવંત. ન મુગલ્યે અંગી કર્યા;
 ક્ષયોપશમ અનુસારે, જો ગુણ વહે;
 શો મદ કરવો એહમાં, નિર્મદ સુખ લહે, ૨
 ઉચ્ચભાવ દગ દોષે, મદજ્વર આકરો;
 હોય તેનો પ્રતિકાર, કહે મુનિવર ખરો;
 પૂર્વ પુરુષ સિંધુરથિ, લઘુતા ભાવવું;
 શુદ્ધ ભાવન તે પાવન, શિવ-સાધન નવું. ૩
 માને જોયું રાજ્ય, લંકાનૂ રાવણે;
 નરનૂ માન હરે હરિ, આવિ એ રાવણે;
 થુળોભદ્ર સૂત મદથી, પામ્યા વિકાર એ;
 માને આવે જિવને, નરક અધિકાર એ. ૪
 વિનય સૂત તપશીળ, ત્રિવર્ગ હણે સવે;
 માન તે જ્ઞાનનો જાંજ, કહોછે ભવોભવે;
 લુંપક છેક વિવેક, નયણનો માન છે;
 એહ જો છાંડે તાસ, ન દુપણ રહે પછે. ૫

માને બાહુ બળિ વરશ, લગે અનશન રહ્યા;
 નિર્મદ ચક્રી સેવક, દોષ મુનિ સમ કહ્યા;
 સાવધાન તજિ માન, જે ધ્યાન ધવળ ધરે;
 જરમ સુજશ રમા તાસ, આલિંગન નિત્ય કરે. ૬

માયા પાપસ્થાન (મું.

“સ્વામી સ્વયંપ્રભ સાંભળો અરિહંતાજી” અદેશી.

પાપ યાનક કહ્યું આઠમું શુણો સંતાજી;
 છાંડો માયા મૂળ, ગુણવંતાજી;
 કષ્ટ કરે વ્રત આદરે, શુણો સંતાજી;
 માયા તે પ્રતિકૂળ, ગુણવંતાજી;
 નગન માસ ઉપવાસિયા, શુણો સંતાજી;
 શિય ત્રિયે કૃશ અંત, ગુણવંતાજી;
 ગર્ભ અનંતા પામશે. શુણો સંતાજી;
 જો છે માયા મંત્ર, ગુણવંતાજી. ૨
 કેશ ક્ષોય મળધારણી, શુણો સંતાજી;
 બૂમિ સખ વ્રત જામ, ગુણવંતાજી;
 સુકર સરવ છે સાધુને, શુણો સંતાજી;
 દુઃકર માયા ત્યાગ, ગુણવંતાજી. ૩
 નયન વચન આકારતું. શુણો સંતાજી;
 ગોપન માયાવંત, ગુણવંતાજી;
 જેહ કેરે અસતી પરે, શુણો સંતાજી;
 તેહ નહીં કરતાં, ગુણવંતાજી.

કુસુમપુરે ધરે શેઠે, શુભો સંતાળ;
 હેઠે રહ્યો સંવિત્, ગુણવંતાળ;
 ભપરે તસ બીજો રહે, શુભો સંતાળ;
 મુક્તળ પણ સુગુણ, ગુણવંતાળ. ૪
 દંભી એક નિંદા કરે, શુભો સંતાળ;
 બાજો ધરે ગુણ રાગ, ગુણવંતાળ;
 પહિલાને દૂતર કહે, શુભો સંતાળ;
 બીજાને કેવળિ ત્યાગ, ગુણવંતાળ. ૬
 વિધિનિષેધ નવિ ઉપદિશે, શુભો સંતાળ;
 એકાંતે ભગવંત, ગુણવંતાળ;
 કારણે નિઃકપટી હોવું, શુભો સંતાળ;
 એ આણું છે તંત, ગુણવંતાળ. ૭
 માયાથી અળગા ટળો, શુભો સંતાળ;
 જિગ મળો મુક્તિ મુરંગ, ગુણવંતાળ;
 સુજશ વિદ્યાસ સુખી રહો, શુભો સંતાળ;
 લક્ષણ આવે અંગ, ગુણવંતાળ. ૮

લોપ પાપસ્થાન લખું.

“જરે મારે જાગ્યો કુંઆર જામ, તવ દેખે દોલત ગિલી
 જિરેજી” એ દેશી.

જરે મારે લોભ તે દોષ અપાર. પાપ થાનક નવમું કહ્યું જિરેજી
 સર્વ વિનાશનું મૂળ, એહથિ કહ્યું નમુખ લહ્યું, જિરેજી

જીરે મારે શુભિયે બહુ લોભાત, ચક્રવર્તિ હરિની કથા, જિરેજી;
 જીરે મારે પામ્યા તે કટુક વિપાક, પીવતરકતજીઓ યથા, જિરેજી.
 જીરે મારે નિર્ધનને શત ચાહ, શત લહે સહસ્ત્ર જોડીયે, જિરેજી;
 જીરે મારે સહસ્ત્ર લહે લખ લોભ, લખ લાભે મન કોડીયે, જિરેજી.
 જીરે મારે કોટીશ્વર નૃપ નીધ, નૃપ ચાહે ચક્રીપણું, જિરેજી;
 જીરે મારે ચક્રી ચાહે સુર ભોગ, સુરહોધસુરપતિ સુખ ધણું, જિરેજી
 જીરે મારે મૂળે લઘુ પણુ લોભ. વાઘે સર્વપરે સહી, જિરેજી;
 જીરે મારે ઉત્તરાધ્યયને અનંત, ઇલા આકાશ સમી કહી, જિરેજી
 જીરે મારે સંયભૂ-રમણુ સમુદ્ર, કોઈ જો અવગાહી શકે, જિરેજી;
 જીરે મારે તો પણુ લોભ સમુદ્ર, પાર નપામે બળથકે, જિરેજી;
 જીરે મારે કાષ્ઠક લોભને હેત, તપશું જે હારે જડા, જિરેજી;
 જીરે મારે કાગ હડાવણુ હેત, સુરમણિ તે નાંખે જડા, જિરેજી.
 જીરે મારે લોભ તજે જે વીર, તસ સવિ સંપત્તિ કિંકરી, જિરેજી
 જીરે મારે સુજશ પ્રુણ સુવિલાસ, ગાવે તસ સુરસુંદરી જિરેજી

રાગ પાપસ્થાન ૧૦મું.

“સુણો મેરી સજની રજની નમવેર” એ દેશી.

પાપનુ થાનકદશમું કહું રાગારે, કુણું નપામ્યો તેહનો તાગારે;
 રાગે વાણા હરિ હર બંભારે, રાગે નાચે કરે અચંભારે. ૧
 રાગ કેસરી છે વડરાજ રે, વિષયાભિલાષ તે મંત્રી તાજારે;
 જેહનાં છોડ ઇન્દ્રિય પંચરે, જેહનો સકળ કીધો એ પ્રપંચરે; ૨
 જેહ સદાગમ વશ હુધ જાશેરે, અપ્રગતતા શિખરે ઠાશેરે;
 અરણુ ધરમ નૃપ શૈલ વિવેકરે, તેશું નચજે રાગે ટેકરે. ૩

(૧૭૩)

ખીન તો સવિ રાગે વાહારે, ઓકાદશ ગુણ ઠાણે ઉપાહારે
રાગે પાડયા તે પણ ખૂતારે, નરક નિગોદે માહાદુખ જૂતારે; ૪
રાગ હરણુ તપ જપ શુતને બાખ્યારે, તેહથી પણ જણે
બવકુળ ચાખ્યારે;

તેહનો કોઈને છે પ્રતિકારે. અગી હોય વિષ તિહાં શો
ચારે; ૫

તપ બળ છુટા તરતણો તાણીરે, કંચન કોડી આખાડબૂ-
ત નાણીરે;

નંદીખેણ પણ રાગે નડિયારે, શુતનિધિ પણ વેશ્યા વશ
પડિયારે, ૬

ખાવિશ જિન પણ રહ્યા ધરવાસેરે, વરત્યા પૂરવરાગ અબ્યાસેરે-
વજ્રબંધ પણ જશબજે ત્રુટેરે. નેહ તંતુથી તેહ નછુટેરે. ૭
દેહ ઉચ્ચાટણુ અગ્નિનું દેહવુંરે, ધણકુટણુ એ સવિ દુઃખ
સહેવુંરે;

આતિ ધણિ રાતી જે હોય મજાઠરે, રાગતણો ગુણ એજ
દોઠરે. ૮

રામ ન કરજો કોઈ નર કુણશુરે, જો ન રહેવાય તો કરજો
મુનીશુરે;

મણિ જિમ ફણી વિષનુ તિમ તેહારે, રાગનુ ભેષજ સુજશ-
સનેહારે. ૯

દેષ પાપ સ્થાન ૧૧મું.

“શત્રુનું જમણે લાલણુ શત્રુનું જમણે” એ દેશી.
દેષ નધરિયે લાલન દેષન ધરિયે, દેષ તન્યાયિ લાલન સિં

(૧૭૪)

વસુખ વરિયે, લાલ.
 પાપ થાનક અગ્યારમુ ભુંડું, દ્વેષ રહિત ચિત્ત હોય સવિ
 રૂંડું; લાલન.
 ચરણ કરણ ગુણ બની ચિત્રશાળી, દ્વેષ ધ્રુમે લાલણ હોય
 તે કાળી; લાલ.
 દોષ ખેંતાળિશ શુદ્ધ આહારી, ધ્રુમદોષે હોય પ્રળવ વિકારી
 લાલ. ૨
 ઉગ્રવિકારી ને તપ જપ કિરિયા, કરતાં દ્વેષ તે બવ માંહે
 ફિરિયા; લાલ.
 યોગનું અંગ અદ્વેષ છે પહેલું, સાધન સવિ લહે તેહથી
 વહેલું; લાલ, ૩
 નિર્ગુણ તે ગુણવંત ન જાણે, ગુણવંતના ગુણ દ્વેષમાં નાણે.
 લાલ
 આપ ગુણી ને બળી ગુણરાગી, જગમાંહે તેહની કીરતી જાગી
 લાલ.
 રાગ ધરીને જિહાં ગુણ લહિયે, નિર્ગુણ ઉપર સમચિત રહિ.
 યે; લાલ.
 બવચિતિ ચિંતન સુજશ વિલાસે, ઉત્તમતા ગુણ એમ પ્રદાસે;
 લાલ ૫

કલહ પાપસ્થાન ૧૨મું

“કિસકે ચેલે કિસકે પૂન” એ દેશી.

કલહ તે ખારમુ પાપનુ સ્થાનક, દુર્ગતિ વનનુ મૂળ નિદાન;

સાજન. સાંભળો

દંત-કલ્લહ જે ધરમાંહે હોય, લઈ નિવસે તિહાં નવી જોય;

સાજન. ૧

શું સુંદરીનું નકરે સાર, નકરે આપેં કાંઈ ગમાર; સાજન
ક્રોધમુખી તું તુજ ધિક્કાર, તુજથી અધિકો કુંભુ કંકાર; સા-

જન ૨

સામુ બોલે પાપણી નિત્ય. પાપી તુજ પિતા બુઝો ચિત્ત

સાજન

દંત-કલ્લહ ધગ જેહને થાય. તે દંપતિને સુખ કુણુ ઠાય;

સાજન. ૩

કાંટે કાંટે થાયે વાડ, બોલે બોલે વાધે રાડ: સાજન.

બાણીને બ્રાન ધરે મુણુવંત, તો સુખ પામે અતુલ અનંત;

સાજન. ૪

નિત્યે કળહણુ કોહણુ શીળ, લાંડણુ શીળ વિવાદન શીળ,

સાજન.

ચિત્તે ઉતાપ ધરે જે ઝોમ, સંજમ કરે નિરર્થક તેમ;

સાજન. ૫

કળહ કરીને ખમાવે જેહ, લગુ ગુર આરાધક હોય તેહ;

સાજન.

કળહ ખમાવે તે ધન્યધન્ય; ઉપશમ સાર કહુ સાગન સાજ-

ન. ૬

નારદ નારી નિદંય ચિત્ત કળહ ઉદેરે કરે ત્રીણુ નિત્ય; સાજન.

સાજન સુજશ તે શીળ મહંત, વારે કળહ સ્વભાવે સંત;

સાજન. ૭

(૧૭૬)

અભાષ પાપસ્થાન ૧૩ મું.

“અરણીક મુનીવર ચાલ્યા ગોચર” એદેશી.

પાપસ્થાનક તેરમુ છાંડીએ, અબ્યાખ્યાન દુરંતો રે;
અછતાં આળ જે પરનાં ઉચરે, દુખ પામે તે અનંતોરે-

ધન્યન્ય તે નર જે જિનમત રમે. ૧

અછતે દોષેરે અબ્યાખ્યાન જે, કરે નપૂરે ઠાણુરે;
તેતો દોષેરે તેહને દુષીએ, ઇમ ભાષે જિનભાણુ રે; ધન્યધન્ય.
જે બહુ મુખરા રે વળિ મત્સર ભયા, અબ્યાખ્યાનીતે હોઈરે;
પાતક લાગેરે અણકીધાં સવે, તે કીધું સવિ પોઈરે, ધન્યધન્ય ૩
મિથ્યા મતની રે દશ સંજ્ઞા જિકે, અબ્યાખ્યાનના બેદોરે;
ગુણ અવગુણોરે જે કરે પાલટો, તે પામોબહુ જેદોરે; ધન્યધન્ય
પરને દોષન અછતા દીછએ, પીજિયે જે જિનવાણીરે;
ઉપશમ રસશુંરે ચિતમાં ભીંછએ, કીજિષે સુજશ કમાણીરે
ધન્ય ધન્ય. ૫

આડી. પાપસ્થાન ૧૪ મું.

“શિરોછનો સેલોહો કે ઉપર જોષપુરી” એ દેશી.

પાપસ્થાનક હો કે ચૌદમું આકરું, પિશુનપણાનુ હો કે વ્ય-
સન છે એ ખરું;
અશન માત્રનું હો કે શુનત કૃતમ છે, તેહથી ભુંડું હો કે પિ-
શુન લવે પછે. ૧
બહુ ઉપ કરિયે હોકે પિશુનને પરપરે, કલહનો દાતા ઠો કે
હોય તે ઉપરે;

(૧૭૭)

હૂંધે ધોયો હો કે વાયસ દજજો, કિમ હોય પ્રકૃતિહો કે ને
 છે સામજો ૨
 તિત્તહ નિત્તક્ષણહો કે નેહ છે જિહાંતગે, નેહ પણ છેહા કે
 ખળ કહિયેં જગે;
 ધમ નિરનેહી હો કે નિરઠ્ય -હૃદ્યથી, પિશુનનિ વાર્તા હો
 કે નવિજ્ઞયે કથી. ૩
 ચાડી કરતાં હો કે વાડી ગુણુતણી. સૂકે ચુકે હો કે ખ્યાતિ
 તે પુણ્યતણી;
 કોષ્ટ નવિદેજો હો કે વદન પિશુનતણું, નિર્મળ કુળને હોકે
 દિયે કલંક ધણું ૪
 જિમ સજ્જન ગુણુ હો કે પિશુનને દુષિયે, તિમ તેણે સ-
 હેજે હો કે ત્રિભુવન ભૂપિયે;
 ભસો માંજ્યું કે દર્પણુ હોય ભલું; સુજશ સવાઈ હો કે સ
 જન સુકુળ તિલું. ૫

અરતિ રતિ પાપસ્થાન. ૧૫ મું.

“પ્રથમ ગોવાળાતણે ભવેજી” એ દેશી.
 જિહાં રતિ કોષ્ટક કારણે જી, અરતિ તિહાં પણ હોય.
 પાપ થાનક તે પંનરસુંજી, તિણિયે એકજ જોય;
 સુગુણુ નર સગજો ચિત મોઝાર. ૧
 ચિત ન અરતી રતિ પાંખશુંજી કહે પંખારે ચિત્ત;
 પંજર શુદ્ધ સગાધમેજી, રૂંધ્યો રહે તે મીત; સુગુણુ નર સ-
 મજો. ૨

મન પારદ ઉડે તદીજી, પામિ અરતિરતિ આગિ;
 હોય સિદ્ધ કલ્યાણીનીજી, ભાવ વિગ્નયે ભાગિ: સુગુણુ નર. ૩
 પરવશે અરતિરતિ કરીજી, ભૂર્તાર્ત હોય જોહ;
 તસ વિવેક આવે નહીંજી; હોય ન દુખનો છેહ; સુગુણુ નર. ૪
 નરતી અરતી છે વસ્તુથીજી, તે જીપજે મનમાંહિ;
 અંગન વલ્લભ સુન હોયજી; યુકાદિકનહિ કાંહિ સુગુણુ નર ૫
 ગન કલિપત રતિ અરતિ છેજી, નહિ સત્ય પર્યાય;
 નહિ નો વેચે વસ્તુમાંજી, કિમ તે સવિ મટી જાય; સુગુણુ
 નર. ૬
 જોહ અરતિરતિ નવિ ગણેજી, સુખ દુખ દોય સમાન;
 તે પામે જશ સંપદાજી; વાધે જગ તસ વાન; સુગુણુ નર. ૭

પરનિંદા પાપસ્થાન ૧૬મું

“સાહિય જીહુ જિજ્ઞેશર વીનતી” એ દેશી,
 સુંદર પાપ થાનક તજો સોળમું, પરિનંદા અસરાલુ હો; સુંદર
 નિંદક જે સુખરી હોય. તે ચોથો ચાંડાળ હો; સુંદર પાપ. ૧
 જોહને નિંદાનો ઢાળ છે, તપ ક્રિયા તસ ફેક હો; સુંદર.
 દેવકિ નિષે તે ઉપજે, એ ક્રૂળ રોકારોક હો; સુંદર પાપ. ૨
 ક્રોધ અજીરણુ તપતણુ, જ્ઞાનતણુ અહંકાર હો; સુંદર,
 પરનિંદા કિરિયાતણુ, વમન અજીરણુ આહાર હો; સુંદર;
 પાપ. ૩
 નિંદાનો જોહ સ્વભાવ છે, તાસ કથન નવિ નિંદ હો; સું.
 નામ ધરી જે નિંદા કરે, તેહ મહામતિમંદ હો; સુંદર. પાપ. ૪

(૧૭૫)

૩૫ ન કોઈનું ધારિયે, દાખિયે નિજ નિજ રંગ હો. સુંદર.
 તેહમાં કાંઈ નિંદા નહી, બોલે બીજું અંગ હો; સુંદર પાપ. ૫
 એ કુશીળને ઇમ કહે, કોપ હુય જેહ બાખ હો; સુંદર.
 તેહ વચન છે નિંદાતણ્ણ. દશ વૈકલિક સાખ્ય હો; સુંદર પાપ. ૬
 દોષ નજરથી નિંદા હોય, ગુણ નજરે હોય રાગ હો; સુંદર
 જગ સહ ચાલે માદગ મદયો, સર્વગુણી વિતરાગ હો; સું-
 દર પાપ. ૭
 નિજ મુખ કનક કચોલડું, નિંદક પરમગ ભેઈ હો; સુંદર.
 જેહ ધણા પરગુણ અહે; સંત તે વિરલા કેઇ હો; સુંદર
 પાપ. ૮
 પર પરિવાદ વ્યસન તજે, મકરો નિજ ઉતકર્ષ હો; સુંદર
 પાપ-કર્મ ઇમ સચિ ટજે, પામે શુભ જશ હર્ષ હો; સુંદર પાપ.

કપટ. પાપસ્થાન. ૧૭ મું.

“સખી ચૈત્રજ ગહિને હરિ આહ્યા” એ દેશી.

સતરમું પાપનું ઠાગ, પગિહરજે સદગુણ ધામ;
 જિગ વાધે જગમાં માંગહો લાલ, માયા મોહ ન કીજયે. ૧
 એતો વીધને વળી વધાર્યું, એતો શસ્ત્રને અવળું ધાર્યું;
 એતો વાધનું બાળ વધાર્યું હો ભાલ; માયા મોહ ન કીજયે. ૨
 બગલાં પરે પગલાં ભરતાં, થોડું બોલે બાણે મરતાં;
 જગ ધધે ધાલે ફરતાં હો ભાલ, માયા મોહ ન કીજયે. ૩
 જે કપટી બોલે જુઠું, તસ લાગે પાપ આપૂઠું,
 પાંડિતમાં હોય મુખ જુઠું હો લાલ, માયા મોહ ન કીજયે. ૪
 દંભીનું જુઠું ચીઠું, તેતો નારિ ચરીત્રે દોઠું;

પણ એછે દુરગતિ ચીકું હોલાલ, માયા મોહ ન કીજીયે. ૫
 જે જુઠો દે ઉપદેશ, જન રંજન તેં ધરિ વેષ;
 તેનુ જુઠું સકળ કલેશ હોલાલ, માયા મોહ ન કીજીયે. ૬
 તેણે ત્રીજે મારગ બાખ્યો, વેષ તે દેખ દંભે રાખ્યો;
 શુદ્ધ ભાષકેં સગ સુખ ચાખ્યો, હોલાલ, માયા મોહ ન
 કીજીયે. ૭
 જુઠું બોલિ ઉદર જે લારવું, કપટીને વેષે કરવું;
 તે જનગારે શું કરવું હોલાલ, માયા મોહ ન કીજીયે. ૮
 પંડે જાણેતો પણ દંભે, માયા મોહને અધિક અચંભે;
 સમકિત દ્રષ્ટિ મન થંભે હોતાજ, માયા મોહ ન કીજીયે. ૯
 સૂત મર્યાદા નિરધારી, રહ્યા માયા મોહ નિવારી;
 શુદ્ધ ભાષકની જાણિહારી હોલાલ, માયા મોહ ન કીજીયે. ૧૦
 જે માયાયે જુઠું ન બોલે, જગમાં નહીં કોઇ તેહને તોભે;
 તે રાજ સુજશ અમોભે હોલાલ, માયા મોહ ન કીજીયે. ૧૧

મિથ્યાત્વ પાપસ્થાન ૧૮મું

“ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી આરો” એ દેશી.

અઠારમું જે પાપનું યાનક, તે ગિથ્યાત્વ પરિહારિયેજ;
 સતરથી પણ તે એક ભારી, હોય તુજાયે ધરીયેજ;
 કષ્ટ કરો પરિપરિ દમો અધ્યા, ધર્મ અર્થે ધન ખરચોજ;
 પણ ગિથ્યાત્વ છતે તે જૂઠું, તિણે તેહમાં તમે વિરચોજ. ૧
 કિરિયા કરતો તજતો પરિજન દુખ સહેતો મન રીઝેજ;
 અંધ ન જીતે પરની સેના, તિમ ગિથ્યાત્વ ન સીજેજ;
 લીરસેન સુરસેન દૃષ્ટાંતે સમકિતની નિર જીએજ;

જે જોધને ભણિ પરે મન ભાવો, એહ અરથ વર જીતેજી. ૨
 ધર્મે અધર્મ અધર્મે ધર્મહ, સન્ન ગગ્ગ ઉગગજી;
 ઉન મારગે મારગની સન્ના, સાધુ અસાધુ સગગજી;
 અસાધુને સાધુનિ મતિ જીવે, અજીવ અજીવે જીવ વેદેજી;
 મુત્તિ અમુત્તિ અમુત્તે મુત્તિ, સન્ના એ દશ બેદેજી. ૩
 અભિગ્રહ ઇકનિજ નિજમત અભિગ્રહ અનભિગ્રહિક સહ
 સરિખાજી;

અભિનિવેષે જાણુતો કહે જીહું, ન કરે તત્ત્વ પરીક્ષાજી;
 સંશય તે જીન વચનનિ શંકા અવ્યકતે અનાભોગોજી;
 એ પણ પાંચ બેદ છે વિશ્રૂત, જાણે સમજી લોકોજી. ૪
 લોક લોકોત્તર બેદે ખંડ વિધ, દેવ ગુરૂ વળિ પર્વજી;
 સંગતિ તિહાં લોકિક ત્રિણુ આદર, કરતાં પ્રથમ નિગર્વજી;
 લોકોત્તર દેવ ગાને નિયાણે, ગુરૂ જે લક્ષણુ હોણુજી;
 પર્વનાષ્ટ ઇહ લોકને કાજે, માને ગુરૂપદ લીનાજી. ૫
 ઈમ એકવીશ મિથ્યાત્વ તજે જે, બજે ચરણુ ગુરૂકરોજી;
 સજે ન પાપ રજે નવિ રાખે, મત્સર દ્રોહ અનેરાજી;
 સમકિત ધારી શુભ આચારી, તેહનિ જગો બલિહારીજી;
 શાસન સગકિતને આરાધે, તેહની કરો મનુહારીજી. ૬
 મિથ્યાત્વ જે જગ પરમરોગ છે, વળી મુદ્દાઅધકારોજી;
 પરમશત્રુ ને પરમશત્રુ તે, પરમનરક સંચારોજી;
 પરમદોહગ ને પરમદરીદ્ર તે, પરમસંકટ તે કહિયેજી;
 પરમ કંતાર દુભિક્ષ પરમ તે, તે છાંડે સુખ લહિયેજી;
 જે મિથ્યાત્વ લવલેશ ન રાખે, સૂઝો મારગ ભાખેજી;

તે સમકિત સુરતરૂ ફળ આપે. રહેવળિ અણિયે આપેછું;
મોટા એશું ગુણ હોયબાપે, ગુણ પ્રભુ સમકિત દાપેછું;
શ્રીનયનિજ્ય વિષ્ણુ પય સેવક, વાચક જશ ઈશ આપેછું. ૮

છવ રૂપી થાણદાર વિશે

થાણદાર થયારે, થાણને રાખો ઠેકાણે;
દુર્લભ દેહ નગરારે, માંહે બેઠો માંણે; ટેક.
કુડા પાંચ પચીશ ઠગારા, રઈયતને રંજડે;
ચંચળ ચોર કરે માંહે ચોરી, ભવન જાહુ બાંજડે;
ધરપત નધારેરે, ધરાયો ને ભરેબાણે; થાણદાર ૧
સત્ય ધરમ રૂપી પઠાવાળા, લુકમ કરોતોળાંધીઆણે.
તસ્કર સધળાને વશ કરીને, નાંખોને જાંધીખાણે;
દંડ દેખ તેનેરે, ધાત્રો અવળે ધાણે; થાણદાર ૨
છુપી રહ્યા છે દોતિયા બે રૂડા, તેને તું નવ જાણે;
જે જે કર્મ કરોછો પ્રતિદિન, તે લખિ લેશે તે ટાણે;
દંડતર દેશે ધણિનેરે, હિસાબ લેશે દાણે દાણે થાણદાર.
પાંચ પ્રકૃતિના કર શુભ જાંધી, વૃત્તિ રાખો ગિર થાણે;
ધીંગો ધણીછે દાસ ધીરાનો, એને ઝોળખિ લેજો એધાણે;
અવિચળ ગાદિ આપેરે, આપ રૂપ પ્રમાણે; થાણદાર ૪

પંચ પરમેષ્ઠીના ગુણની સંજ્ઞાય.

ખારગુણ અરિહંત દેવ, પરણુમી જે બાવે.
સિધ્ધ આઠ ગુણ સમરતા. દુઃખ દાણીદર જાવે. ૧
આચારજ ગુણ છત્રીસ, પચવીસ ઉવઝાય.

(૧૮૩)

સત્તાવીસ ગુણ સાધુના, જપતાં સુખજ થાય. ૨
અષ્ટો તરસેય ગુણ મળી, એમ સમરો નવકાર.
ધીર વીમળ પંડીત તણો, નય પ્રણમે નીતસાર. ૩

*** પાંચ જ્ઞાનની આરતી.**

જય પારસ્વદેવા, જય પારસ્વદેવા,
સુરનર કરે તોરો સેતા, ત્રણ જુગના દેવા; જય ૧
પહેલુંરે મતીજ્ઞાન, અઠાવીસ ભેદે,
અષ્ટ કરમને ખેદે, પાપના દલભેદે. જય ૨
બીજુંરે સુત્ર જ્ઞાન, ચૌદાવીસ ભુજ્ઞાન.
ચૌદ પુરવધર સુધ્ધાં, ભાગે ભવ પ્રુધ્ધા. જય ૩
ત્રીજુંરે આરતી અવધી જ્ઞાન કેરી;
મગાડે ભવની ફેરી સેવા કરે તોરી. જય ૪
ચોથીરે આરતી મન પરજવ જાણો;
દોય ભેદ રોરાણો મુક્તિ સકરાણો. જય ૫
પાંચમી આરતી કેવળ એક ભાખ્યું;
અખંડ સુખ જેણે ચાખ્યું, અજરામર રાખ્યું જય ૬
આરતીરે પંચજ્ઞાન, જે કોઈ ગાશે.
સમકીત સુધ અબ્યાસે, સોભાગ્ય ગુણગાવે,
જયદેવ જયદેવ. ૭

* આ બીપલોઆરતીની દરેક ટુંક બંને વખત બોલવાની છે.

ગૌતમ સ્વામીના છંદ.

શ્રી વીરજીએસર કરે સીસ, ગૌતમ નાંમ જપો નીસ દીસ
 ને કીજે ગૌતમનું ધાન, તોધર વીજશે નવનીવાન; ૧
 ગૌતમ નાંમે ગીરવર ચઢે, મન વંછીત હેલા સંપન્ને;
 ગૌતમ નાંમે ના આવે રોગ, ગૌતમ નાંમે સર્વ સંજોગ. ૨
 ને વેરી વીર્યા વંકડા, તસ નાંમે ના આવે હુંકડા,
 જુત પરેત નવી મંડે પરાંણ. તે ગૌતમના કંઈ વખાણ. ૩
 ગૌતમ નાંમે નીરમળ કાચ, ગૌતમ નાંમે વાધે આચ.
 ગૌતમ જીવસાસન સીજુગાર, ગૌતમ નાંમે જયજયકાર ૪
 સાંજદાહ સુરહા ધરે ધોત, મનવંછીત કાપડ તંબોળ,
 ધરસુ ધરણી નીરમલ ચીત, ગૌતમ નાંમે પુત્ર વીનીત. ૫
 ગૌતમ ઉદ્યો અવીચળ ભાંણ, ગૌતમ નામ જપો જગન્નાથ
 મોહોટા મંદીર મેરૂ સમાન, ગૌતમ નાંમે સદૃશ વીહાંણ. ૬
 મર મંગળ ધોડાની જોડ, વાર પહેાચે વંછીત કોડ;
 મહીચત્ર માંને મોહોટા રાચ. જો તુઠે ગૌતમના પાચે. ૭
 ગૌતમ પરણમે પાતીક ટળે, ઉતમ નરની સંગત મળે,
 ગૌતમ નાંમે નીરમલ ગાન, ગૌતમ નાંમે વાધે વાન ૮
 પુનયવંત અવધારો શહુ. ગુરૂ ગૌતમના ગુણ છો બહુ,
 કહે લાવણસમે કરજોડ, ગૌતમ તુઠે સંપતી કોડ. ૯
 અંગુષ્ઠે અમનીત વસે, લયધી તણો ભંડાર,
 જો ગુરૂ ગૌતમ નીત સમરસે, મનવંછીત કળ દાતાર.

આ ગ્રંથને મદદ આપનાર સાહેબોના નામની ધયાદી નીચે પ્રમાણે.

૧૮૩ અમદાવાદ

- ૧૦૧ સા. મલીચક જીવચંદ.
૨૫ સા. મહામુખરામ ગલાખચંદ.
૭ સા. રામચંદ હેમચંદ.
૫ સા. ઝવેરચંદ લાધાભાઈ.
૫ સા. પાનાચંદ નાગરદાસ.
૨ " ગીરધરલાલ નરોત્તમદાસ.
" " મગનલાલ ગોપાલદાસ.
" " કરમચંદ રામચંદ.
" " મોતીલાલ કેસવલાલ.
" " ચુનીલાલ કેસવલાલ.
" " છોટાલાલ તરબોવંત.
" " તારાચંદ પાનાચંદ.
" " દેવચંદ લાલચંદ,
" " ઉગરચંદ મુલચંદ.
૧ માસ્તર. નગીનદાસ ભીખારા.
" સા. હરીલાલ વ્રજભુખણદાસ
" " કચરા સાંકળચંદ
" " મોહનલાલ તારાચંદ
" ભાવસાર. ઝવેર પીતાંમર
" સા. વરજીવન ભુધરદાસ
" " દોલત જમજીવન
" " છોટાલાલ મગનલાલ

- ” ” અમથાલાલ જીઠાલાલ
 ” ” કચરા અમુલખ
 ” ” શીવલાલ જીવણ
 ” ” ગોપાળદાસ શંકરદાસ
 ” ” મનસુખરામ શીવલાલ
 ” ” ઇસ્વરલાલ ભગવાનદાસ
 ” ” તરબોવન જગજીવનદાસ
 ” ” ગોરધન પ્રેમચંદ
 ” ” ઉમેદ ગુલાબચંદ
 ” ” હરગોવંદદાસ ગોપાલદાસ
 ” ” મોતીલાલ દલસુખરામ
 ” ” જમનાદાસ ગોપાળદાસ
 ” ” અંબાલાલ પાનાચંદ ગામ પાલડીવાળા
 ” ” રાયચંદ ધનજીભાઈ

૧૪ ગામ વીસલપર

- ૧ સા. ફુલચંદ ગોપાલદાસ
 ” ” મગનલાલ લખમીચંદ
 ” ” ઉજમશી હીરાચંદ
 ” ” ચુનીલાલ ઘડેલાભાઈ
 ” ” ગીરધરલાલ મગનલાલ
 ” ” જીઠાલાલ ડાહ્યાભાઈ
 ” ભાવસાર. ડાહ્યા અમરસી
 ” સા. કરમચંદ માનચંદ
 ” ” સાંકળચંદ મુરચંદ
 ” ” હરગોવંદ ધનજી
 ” ” જીવા તારાચંદ વીરગામવાળા
 ” ” મંગળદાસ મલુકચંદ ”
 ” ” મગનલાલ કુવરજી ”

- ' ' ધારસી ઘહેલાભાઈ
 ૫ ગામ બાલા
 ૧ દોસી. માણેકલાલચંદ અમરચંદ
 " " વેલરી બેહેચર
 ' ' ડાહ્યા વેલસી
 ' ગોસલીયા, ઊજમસી ભાઈચંદ ગામ દેદાદરા
 ' દોસી. પ્રેમચંદ કશાળચંદ ગામ દેદાદરાવલા
 ૨ ગામ વણછરા.
 ૧ શા. માનચંદ વીરચંદ
 ' ' સવચંદ વીરચંદ
 ૧૦ વડોદરા સેહેર.
 ૭ પારેખ. કેસવલાલ સેવકરામ
 ૧ સા. મનસુખ લલુભાઈ
 ' ' કાહાનદાસ મકનદાસ
 ' ' દલસૂખ શીવલાલ
 ૨ ગામ ચોરવડોદરા.
 ૨ સા. ગોપાલદાસ મોંતીચંદ
 ૮ સુરતખંદર.
 ૪ ઝવેરી. કુતેભાઈ હીરાચંદ
 ૨ ભાવસાર. ઘહેલાભાઈ નાગરદાસ
 ૨ ભાવસાર. માણેકચંદ તુલજરામ
 ૭ ગામપૈંછજ
 ૨ પટેલ કાલીભાઈ રામજીભાઈ.
 ૧ પટેલ. ઝવેરભાઈ વસ્તાભાઈ
 ૧ પટેલ. વાહાલાભાઈ મકનદાસ
 ૧ પટેલ. બાપરભાઈ નાથાભાઈ
 ૧ પટેલ. લાખાભાઈ મુલજીભાઈ
 ૧ પટેલ. તલસીભાઈ તાપીદાસ

૩ લક્તર

૧ ભાવસાર. હુલુઆખા

૧ ભાવસાર. અમરસી ચકલ

૧ કોઠારી. બેહેચરધારસી ગામ તણમનીઆવાળા

૬ ગામ ઓગણ.

૩ મેહેતા. ચતુરદાસ જીવણ

૨ મેહેતા, નાહાનચંદ બેહેચર

૧ મેહેતા. નથુ કલ્યાણજી

૪ ગામ નારદીપુર

૪ સા. કેશવલાલ મુલચંદ

૪૫ વઢવાણ સેહેર

૧૦ સા. કેસવજી નાથા

૫ સા. હકમચંદ વેલસી

૫ દોસી. ખેમચંદ ઝવેરચંદ

૫ દોસી. છગનલાલ સોમચંદ

૫ વોહારા. મગનલાલ વીઠળદાસ

૩ સા. લધુભાઈ ધરમસી

૨ ગાંધી. ચાપસી મકંન

૨ સા. જીજીભાઈ વેલજી

૧ સા. સાંકળચંદ નાહનજી

,, વોહરો. મુદરજી કુવરજી

,, સા. ગુલાબચંદ હેમજીભાઈ

,, સંગવી. વરવા રગુ

,, દોસી નાગર તારાચંદ

,, વોહરો નરસી કુવરજી

,, દોસી હરજીવંન રતનશી

,, કોઠારી પદમસી નાહનજી

૧૦ ગામ કલોલ

- ૧ શા. મનમુખરામ દયાળજી
- ૨ શા. હરગોવંદદાસ દયાળજી
- ૩ સેઠ. જોડાભાઈ જયચંદ
- ૪ સેઠ. અમથા ઉગરચંદ
- ૫ સેઠ. મગનલાલ મુળચંદ
- ૬ સા. જયસંગ કુગરસી
- ૭ સા. તરબોવન જયચંદ
- ૮ સા. કીસોર જયચંદ
- ૯ સા. નાહનચંદ જીવા. પરાના
- ૧૦ સા. કસળચંદ શામજી પરા.

૧૬ ગામકડી.

- ૧ ભાવસાર. માનચંદ રંગજી
- ૨ સેઠ. સામળદાસ કેવલદાસ
- ૩ સા. મગનલાલ બેહેચરદાસ
- ૪ ભાવસાર. ભુદર કુબેર
- ૫ ભાવસાર. કચરા દવારકાદાસ
- ૬ બાઈ. કમલી
- ૭ ભાવસાર. મોતીરાધે
- ૮ ભાવસાર. જયચંદ રતનજી
- ૯ ભાવસાર. ડોસા પરસોતમ
- ૧૦ ભાવસાર. ધરાવર કુબેર
- ૧૧ ભાવસાર. ઘેડેલા રૂગનાથ
- ૧૨ કંદોઈ. મગનલાલ ઉમેદચંદ
- ૧૩ દોસી. મગનલાલ ઘેડેલાભાઈ
- ૧૪ દો. લાલજી ઘેડેલાભાઈ
- ૧૫ સા. દમોદર ત્રીભોવંદદાસ

૮ ગામ વીરમગામ

- ૧ સા. વરધમાન ગોવંદજી
,, સા. કસતુર ગોવંદજી
,, પટવા. છગનલાલ નાગરદાસ
,, સા. ખુશાલ વખતચંદ
,, સા. પીતાંબર છગનલાલ
,, સા. દીપચંદ ગાંગજી
,, સા. લાડકા જોધતા
,, ભાવસાર. જવેર કુંગર

૪૯ ગામપ્રાંતીજ

- પારેખ. તુલજીરાંમ જ્યેચંદની મારફતે
૧૧ તુલજીરામ જ્યેચંદ
૧૦ પારેખ. દયારાંમ જ્યેચંદ
૩ રણછોડલાલ દીપચંદ
૨ પારેખ. હરજીવંનદાસ જ્યેચંદ
૨ સેઠ. રેવાંદાસ હરગોવંનદાસ
૧ સા. નરસીદાસ મંગલ
,, સા. જીવરામ મંગલ
,, સા. મગનલાલ મુળચંદ
,, સા. ગીરધર કીસોરદાસ
,, સા. સાંકળચંદ ધરમચંદ
,, સા. કુંગરચંદ નાથા
,, સા. રીવલાલ મયારાંમ
,, સા. માનચંદ પરભુદાસ

(૧૯૧)

- સેઠ કેવલદાસ દલપતરામની મારફત
૨ સેઠ કેવલદાસ દલપતરામ
૧ સા. શીવલાલ મયારામ
,, સા. તુલજીરામ ગીરધર
,, સા. જમનાદાસ દલપતરામ
,, સા. રણછોડ કુખેર
,, સા. લલુભાઈ નરસીદાસ
,, શેઠ. હુગરચંદ સુરજ
,, શેઠ. ખાતીચંદ ત્રીકમદાસ
,, બાઈ બેદિનકોર સા. ગંગાદાસ કીસોરદાસની
દીડરી.
,, સા. રીખવદાસ લલુભાઈ
,, સા. જગજીવન મંગલદાસ
,, સા. પ્રેમચંદ લાલદાસ
-

જાહેર ખબર

સર્વે જૈન ધર્મી ભાષ્યોને ખબર આ-
પવામાં આવેછેકે આપણા ધર્મની નીચે લખે-
લી ચોપડીઓ જોએને જોષ્યે તેઓએ કીકા
ભટની પોળમાં અગારે ઘેરથી તથા. શ્રી મુળી
મધે અગારી અદ્વીશુના ઈબ્નરા વાળી દુકાને-
થી રોકડી કીમત મોકલી મંગાવી લેવી.

“ પડી કમણામુત્ર વિધી તથા
અર્થ પાટ અને સજ્જાઓ વીજેરેની
સહી. } ૧-૦-૦

સમાયક, વિધી તથા અર્થ અ
ને આણું પૂર્વિ સહીત. } ૦-૩-૦

આણું પૂર્વિ ” અથવા નવકારની
ટીપ સાધવંદણા સહીત } ૦-૧-૬

દેશાવર વળાઓને ટપાલ ખરચ વધારે મોકલ-
વાથી તરત રવાને કરવામાં આવશે.

અમદાવાદ તા. ૧૫મી માર્ચ સન }
૧૮૮૬ }

સા. હગનલાલ બેચરદાસ

